

XXXI. évfolyam, 3. szám
2026. PüNKÖSDI szám

A MUNKÁCSI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZMEGYE LAPJA

ÚJ HAJTÁS

XIV. LEÓ PÁPA
AFRIKÁBA LÁTOGATOTT

LELKIGYAKORLATOK
EGYHÁZMEGYE
SZERTE

GERHARDT
MARGIT NÉNI
100 ÉVES

SEGÍTŐ SZENTJEINK

A MUNKÁCSI SZENT ISTVÁN
LÍCEUM LEGFRISSEBB HÍREI

Egyházmegyénkben történt

Anyák napja a huszti egyházközségben

Nyílt nap a liceumban

Bach Mindenkinék - Cantus koncert Beregszászban

Nagyböjti lelkigyakorlat Nagyszőlősen

Szent György-napi búcsú Ungváron

Olajszentelési szentmise Munkácson

Bérmálkozás Beregszászban

Búzaszentelés Beregdédában

A tartalomból:

30 éves az Új Hajtás	3. o.
Imaoldal	4-5. o.
A 14 segítő szent.....	6-8. o.
Legyőzhető-e a félelem a Szentlélek által?	9-10. o.
A Szentlélek 7 ajándéka.....	11. o.
Gondolatok az eutanáziáról	12-13. o.
Ferenc pápára emlékeztek	14. o.
II. János Pál pápa az isteni irgalmasságról.....	15. o.
Egyháztörténeti évfordulók... ..	16-18. o.
Hivatások világnapja	19-20. o.
A Szentatyá Afrikában	21-22. o.
Film készült Romzsa Tódor püspökről.....	23. o.
Szent Benedek ereklyéje Munkácson	24. o.
Amikor túlárad az irgalom	25. o.
Búzaszentelés Beregdédában	26. o.
Nyílt nap a Szent Isván Líceumban	27-28. o.
Korláthelmeci keresztút	29. o.
Bach-művek a Cantus előadásában.....	30. o.
Pannonhalmi kirándulás.....	31-32. o.
Margit néni 100 éves.....	33-34. o.
Interjú egy hívő fotóművésszel	35-36. o.
10 éves az aknazslatinai ingyenkonyha.....	37-38. o.
Hírmorzsa	39-40. o.
Gyerekszám	41. o.
Neveti jó	42. o.
Ilyenek Isten útjai	43. o.

Új Hajtás

A Kárpátaljai Római Katolikus Egyház lapja**Szerkesztőbizottság:**

Lucsok Péter Miklós püspök (elnök),
Fehér Rita (főszerkesztő),
Bunda Veronika, Popovicsné Palójtay Márta,
Riskó Marianna (szerkesztők)

Tördelőszerkesztő:

Popovics Pál

Címlap és grafika:

Gyürki András

A szerkesztőség címe:

89600. Munkács, Mira u. 15.
E-mail: ujhajtás@munkacs-diocese.org
Honlap: www.ujhajtás.net.ua
A Munkácsi Egyházmegye honlapja:
www.munkacs-diocese.org

Engedélyszám:

3Т 199

Készült: СП ТзОВ "Полі", Lemberg
1300 példány

Видавництво: Мукачівська Дієцезія РКЦ
вул. Миру 15, м. Мукачеве,
Закарпатська обл. 89600

curia@munkacs-diocese.org

Головний редактор: Ріта Ферер

Зареєстровано: 28. 11. 2024 р. Ідентифікатор
друкованого медіа в Реєстрі: Я30-05495
Надруковано в СП ТзОВ "Полі", Львів

Boldog születésnapot, Új Hajtás!

Idén pünkösd napján ünnepli 30. születésnapját az Új Hajtás, a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye lapja!

Ebből az alkalomból Majnek Antal, egyházmegyénk nyugalmazott püspökének az olvasókhöz intézett írását teszük közzé, mely az Új Hajtás próbaszámának vezércikke volt, és mely ma is ugyanúgy a kegyelmet áraszsa felénk a Szentlélek által, mint három évtizeddel ezelőtt.

Drága Testvéreim az Úrban!

Krisztusunk feltámadását már 2000 éve ünnepeljük, különösen a vallásszabadság elnyerése óta – különösen, amióta Kárpátalja Római Katolikus Egyháza kiegészítő lelkipásztorokat kapott.

77 évvel ezelőtt – mint ahogy a villámcsapás széthasítja a fát – a fiatal szatmári egyházmegyét háromfelé vágta az országhatárok. 25 évig volt némi kapcsolat a három rész között, utána az is megszűnt. Az itt maradt papok lassan és vészjóslóan fogytak – utánpótlás nem volt, nem lehetett.

Hét évvel ezelőtt már csak hét pap dolgozott, szolgálta azt a mintegy 60 egyházközséget, amennyire erejükből, idejükből tellett. Istennek hála! Ugyanis a levágottnak tűnő, haldokló fából új hajtás indult növekedésnek.

A hívek imái nem voltak hiábavalók. Az Úr, mint mindig, most sem hagyta el híveit. A szent maradékkal a nehéz időkön átmentette az ő kárpátaljai egyházát a következő évezredre. Most már 24 pap szolgálja Kárpátalja római katolikus híveit a 72 egyházközségben. A szemináriumokban 12 kispap készül a hivatására. Bátran és örömmel ünnepeljük a Föltámadt Krisztus gonosz feletti győzelmét, a halálon aratott diadalát!

Ő azért jelent meg húsvét után tanítványainak a legkülönbözőbb élethelyzetekben, hogy bizonyítsa nekik és nekünk: most már híveivel marad a világ végezetéig!

„Boldogok, akik nem látnak és mégis hisznek” (Jn 21, 29).

Tehát a Föltámadt Krisztus itt van Kárpátalján! Kedves olvasó, nézz csak jobban körül a hit szemével és észreveszed Őt:

– mint Mária Magdolna a sírnál, amikor magányodban sírdogálsz az elvesztett kedves után,

– mint az emmauszi tanítványok, amikor a csalódás vagy kudarc után meg-hátrálsz,

– mint a tavon halászó apostolok, amikor hiába erőlködsz, s nem látod munkád értelmét!

Jézus feléd is közeledik és valami olyan kínál, ami még nagyon hiányzik az életedből: engedd be a szívedbe az Ő szavait, és fölforrósítja a te lelkedet is, ne hajózz nélküle semerre, hisz úgyse „fogsz” semmit nélküle, inkább hívjad Őt mindenhova magaddal, s akkor eredményekben gazdag lesz életed.

Adj a Isten, hogy ez az újság – most, az ezredforduló előtt – szolgálja egyházunk hitben való megerősödését, szeretetben való növekedését, így várjuk örvendező reménységgel Urunk Jézus eljövételét!

Majnek Antal OFM

+ HAJTÁS 2024. 05. 01.

„Rád vár minden élő, hogy ételt adj nekik a kellő időben. Megadod nekik, és ők összegyűjtik, kitárod kezed, s eltelnék javakkal. De ha elrejtéd arcodat, félelem szállja meg őket. Ha megvonod éltető erődet, elpusztulnak és a porba térnek. Ám ha kiárasztod lelkedet, fölébrednek, és megújítod a föld színét.”

Zsoltár 104, 27-30. A Teremtés himnusza

„Ha a Szentlélek már jelen volt a teremtésnél és Ő szólt a próféták által, akkor mi az új a Pünkösdben? – Míg Pünkösöd előtt csak egyesek kapták meg a Szentlelket bizonyos feladatok elvégzésére, Pünkösdtől bárki megkaphatja Őt! „Kiárasztom Lelkemet Minden emberre!”

A Fiú az Atyától ered, miként sugár a Napból, a Szentlélek pedig mindkettőtől, miként a meleg a Naptól és a sugártól.

Aquinói Szent Tamás

AZ IGAZSÁG LELKÉRE VÁRAKOZÓK IMÁJA

Szentlélek!
Te akkor is bennem és velem voltál,
amikor nem is tudtam rólad.
Te akkor is mellettem álltál,
amikor azt hittem, mindenki elhagyott.
Te akkor is bennem imádkoztál,
amikor nem tudtam szólásra nyitni ajkamat.
Jöjj, töltsd el szomjazó lelkem a te igazságod teljességével,
és így vezess el a teljes szabadságra,
mert ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.
Ámen.

A Szentlélek tüzes nyelvek alakjában jelent meg, mivel az embereket égökké és beszélökké akarja tenni: égökké a szeretettől, beszélökké a szeretettől.

Nagy Szent Gergely pápa

SZENT ÁGOSTON Pünkösdi könyörgés

Te lélegezz bennem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, azt akarjam.
Te parancsolj nekem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, mindig azt tegyem.

Te hívogass engem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, azt szeressem.
Erősíts meg engem, Szentlélek Isten,
hogy ami szent, hűséggel megvédjem.
Te őrizz engem, Szentlélek Isten,
hogy szent kegyelmed el ne veszítsem.

A Szentlélek hét ajándéka ugyanannyi tűzsugár. Az első sugár, a bölcsesség ajándéka, melegít, s izzóvá teszi, ami hideg. A második sugár az értelem ajándéka, levilágít az isteni tanítvány mélyére, s megmutatja nekünk az ott rejlő nemes fémeket az ő szépségükben. A harmadik sugár a tanács ajándéka, szilárdná teszi, ami fogékony. A negyedik sugár az erősség ajándéka, erőssé teszi, ami gyöngye. Az ötödik sugár a tudomány ajándéka, megvilágítja, ami homályos. A hatodik sugár a jámborság, meglágyítja, ami kemény. A hetedik sugár az Úr félelmének ajándéka, lealázza, alacsonnyá teszi, ami magas.

Szent Bonaventura

Szentlélek nélkül távoli az Isten,
Krisztus a múlté,
az Evangélium holt betű,
az Egyház egyszerű szervezet,
a tekintély uralkodás,
a misszió propaganda,
az istentisztelet emlékek földidézése,
és a keresztény cselekvés rabszolgamorál.

De Őbenne: a kozmosz fölemelkedik
És nyögve szüli az Országot,
a feltámadott Krisztus itt van,
az Evangélium életerő,
az Egyház szentháromságos közösség,
a tekintély szabadító szolgálat,
a misszió Pünkösöd,
a liturgia emlék és elővételezés,
az emberi cselekvés megistenült.

Lattaque Ignatiosz nyomán / 1968. Genf

Az emberi testnek két fő részt adott Isten, tudniillik a fejet és a szívet... Az Egyháznak, a misztikus testnek Krisztust fej, a Szentlelket pedig szív gyanánt adja, amaz megtanított bennünket az igazságok ismeretére, ez pedig azok szeretetére és gyakorlására.

Nagy Szent Gergely pápa

Krisztus,
Éltető Lelked
bontakoztassa ki bennünk
az adományokat,
amelyekkel mindenkit
megajándékoztál!
Te úgy fogadsz el minket,
Ahogy vagyunk.
Miért kellene hát arra várnunk,
hogy megváltozzék a szívünk,
mielőtt még hozzád térnénk?
Te fogod majd átalakítani azt.

És Te mindent megadsz,
Ami csak begyógyíthatja
Föltépett sebeinket:

az imádságot, a dicsőítés énekét,
a megbocsátást,
a kiengesztelődés rügyfakadásait.

Roger testvér

„Az én lelkemet oltom belétek és gondoskodom róla,
hogy parancsaim szerint éljete, és szemetek előtt tartsá-
tok törvényeimet és hozzájuk igazodjatok.”

Ez 36,2

„Ha ti, bár gonoszok vagytok, mégis jót tudtok adni
gyermekeiteknek, mennyivel inkább adja a Szentlelket
mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle!”

Lk 11,13

„A Vigasztaló, a Szentlélek, akit majd a nevében küld
az Atya, megtanít benneteket mindenre, és eszetekbe jut-
tat mindent, amit mondtam nektek. Békességet hagyok
rátok, az én békémet adom nektek. Nem úgy adom nek-
tek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a szívetek, s
ne csüggedjen!”

Jn 14, 26-27

MADOCSAI MÁRIA

Szentlélek

Benned eszméltem Krisztusra,
általad ismertem meg az Atyát.
Veled lettem jegyes.

Benned, általad, veled.

Éltetőm vagy, igen a létemben.
Lélek, Te vagy a tűz, a szerelem.
Lehelet, amelyből újjászülettem.

Éltetőm, Lélek, lehelet.

Vigasztaló, hogy elviseljem a lehetetlent,
Erőforrás, hogy megmaradjak a szeretetben.
Irgalom, hogy gögössé ne tegyen a jelenléted.

Vigasztaló, erőforrás, irgalom.

Bensőmben kibomló tudás,
élő erő, imaforrás, őshelelet az Atyától,
szeretet, amely nélkül nem érdemes élni.

Bensőmben élő erő, imaforrás, szeretet.

Ó Vigasztaló Szentlélek, tökéletesítsd bennünk a Jézus
által megkezdett művet, tégy minket erőssé, imádkozz
velünk az egész világért!

Add, hogy jobban kihasználjuk az időt a benső élet

elmélyítésére, adj lendületet apostoli tevékenységünknek,
hadd érijünk el vele minden, Krisztus vére által megvál-
tott népet és embert, az Ő örökségét.

Törd le bennünk a természetes nagyravágyást, emelj
fel a szent alázat régióiba, töltsön el minket az igazi is-
tenfélelem és a nagylelkű bátorság. Semmi földi kötelék
ne akadályozza hivatásunk tökéletes teljesítését!

XXIII János pápa

Jézus az Igazság Lelkét „Paraclitus”-nak nevezte, ami
annyit jelent mint „vigasztaló”, „közbenjáró”, vagy „ügy-
véd”. Nevezte „másik Vigasztaló”-nak is, mert az első
vigasztaló maga Jézus, Ő hozta és hirdette elsőként az
evangélium örömhírét. A Szentlélek útána és oáltala jött,
hogy az Egyház által az üdvösség örömhírét tovább hir-
desse a világban.

Szent II. János Pál pápa (Dominum et Vivificantem 1986.3.)

A tanítványok története megmutatja: nem elég, ha lát-
juk a Feltámadt Krisztust, hanem fogadjuk Őt be szívünk-
be. Jézus, amikor találkozik övéivel, ezt ismétli: „Békesség
nektek!” (Jn 20, 19.21) és nekik adja a Szentlelket. A béke
nem abból áll, hogy megoldjuk a külső problémákat. Isten
nem veszi el övéitől a megpróbáltatásokat és az üldöz-
téseket. Abból áll, hogy befogadjuk a Szentlelket. Ez a
béke a szívet a mély tengerhez teszi hasonlóvá, amely
mindig nyugodt, még akkor is, amikor felszínét hullámok
korbácsolják. Olyan mély ez az összhang, hogy még az
üldöztetéseket is boldogságokká tudja átalakítani.

Ferenc pápa 2019 Pünkösdjén

PIOVÁN GYÖZŐ IMA BÉKESSÉGÉRT

Uram, ki látod e világnak
Nehéz és véres harcait,
Könyörgöm Hozzád, esdve kérlek,
Fogd le a küzdők karjait.

Szívüket, mely – mint kígyófészek –
Gyilkos méreggel van tele:
Járja keresztül szent jószágod
Irgalmas, végtelen kegye.

Ott, hol rombolva dúl és tombol
És gyújt és pusztít a halál,
Fojtssd el a lángok vad csóváit,
Mielőtt küszöbünkre száll.

A háború kegyetlen rémét,
Mely sötét színben ünnepel,
Földünk megcsúfolt asztalától
Napod sugára űzze el.

Nyisd meg, ó, nyisd egged határát,
Teljesítsd szívünk vágyait:
Bocsásd le kérlek, ó, bocsásd le
A béke szent galambjait,

Áldott légy, isteni Lélek a világosságért, amelyben részeltetsz bennünket, s amelyet szeretetreméltó éberséggel nem engedsz homályba hanyatlani. Segíts bennünket, hogy mindig különbséget tudjak tenni az igaz és a hamis, az igazságos és igazságtalan között.

Jézus szavai szerint szemünk legyen tiszta, hogy tisztunk, vagyis cselekedeteink, vágyaink és gondolataink világosságnak örvendjenek; s ments minket, isteni Lélek, attól a tekintettől, melyet Jézus gonosznak nevez, s amely az egész testet homályba borítja.

Dom Prosper Guéranger /1805-1875/

Istenem Szent Lelke

add, hogy szívem elcsendesüljön Benned.

A Te szelíd békéd

csitítsa le bennem a forrongást.

A Beléd vetett bizalom

oldja fel bennem a szorongást.

Megbocsátásod öröme

gyógyítsa meg bennem a bűn sebeit.

Jelenléted tudata

erősítse bennem a hitet.

Erőd ismerete

szilárdítsa meg bennem a reményt.

Szereteted kiárasztásával

vidd teljességre bennem a szeretetet.

Istenem Szent Lelke,

légy számomra a világosság,

légy erő és bátorság,

hogy hívásodat egyre

tisztábban halljam és

mind nagylelkűbben kövessem. Ámen.

Valahányszor jó gondolatunk támad, az a Szentlélek Isten látogatása. Akiket a Szentlélek vezet, azoknak igaz a gondolkodása; ezért van az, hogy sok tanulatlan ember bölcsőbb az iskolázottaknál. A Szentlélek világosság és erő. Ha erős és világosságos Isten vezet minket, nem tévedhetünk el. Akiket a Szentlélek vezet, a boldogság sokféle formáját tapasztalják magukban. A lélek, amelyben a Szentlélek lakozik, sohasem unatkozik az Isten jelenlétében; szeretetet lélegez felé. A lélek, amelyben a Szentlélek lakozik, édes illatot áraszt, mint amikor virágzik a szőlő.

Vianney Szent János arsi-plébános Szentlélekről szóló katekéziséből

Urunk, irgalmas Isten, szentséges, hatalmas, te vagy a békesség, te vagy az egység, te vagy a tisztaság, te vagy a jószág. Atyja és Ura vagy mindazoknak, akik szívükben békés gondolatokat táplálnak. Adj nekünk alázatosságot, reményt és erős hitet! Add, hogy a szeretet Lelke, a te Lelked éltesse minket; segíts egymáshoz tiszta szeretetben közelnünk, mert ez minden parancs foglalata és beteljesítése! Segíts, hogy a békesség és az egyetértés fiai legyünk, és így méltók legyünk arra, hogy boldognak nevezzen minket szent Fiad! Átala és vele legyen neked dicsőség és hatalom, a jószágos Szentlélekkel együtt!

Jeruzsálemi Szent Cirill

Ki a Szentlélek? A Szentháromság harmadik személye. Mindegyikünkhöz őt küldi az Atya és a Fiú. Ő a legnagyobb ajándékunk, aki állandóan velünk marad. Bennünk lakozik.

A legvilágosabb leírást a Szentlélek munkájáról Szent Pál adta, aki azt mondta, hogy a Szentlélek gyümölcse a „szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jószág, hűség, szelídség, önmegtartóztatás” (Gal 5,22). Izajás próféta is különleges ajándékokat tulajdonított a Szentléleknek: „a bölcsesség és az értelem Lelke, a tanács és az erősség Lelke, a tudás és az Úr félelmének Lelke” (Iz 11,2).

Az ilyen adományokkal és tulajdonságokkal felruházva képesek lehetünk minden feladatra és képesek leszünk legyőzni minden nehézséget. Életünk mégis a sajátunk marad, és a Szentlélek mindegyikünkre másként hat, harmóniában egyéni személyiségünkkel és azokkal a jellemvonásokkal, melyeket szüleinktől örökölhettek, s függ per sze az otthon kapott neveléstől is.

Mivel annyira közel van hozzánk, mégis oly szerényen, a Szentlélekhez kell ösztönösen fordulnunk minden szükségünkben és kérnünk vezetését és segítségét. A Szentlélek segítségünkre siet gyöngeségünkben. Mi többet tehet-ne értünk? Mi többet várhatunk ennél Istentől?

Szent II. János Pál pápa

Isten, maga a szeretet.

Istenben a legvégső titok a Szentlélek. Rajta kívül minden csak árnyék, látszat, halálra szánt, értelmetlen a földi világban is. Igazi valóságunk olyan realitás, amelyhez képest minden csak árnyék, s csak annyiban létezik, amennyiben ehhez köze van. Nézzétek, mekkora szeretetet tanúsított irántunk az Atya, hogy Isten fiainak neveznek, és azok is vagyunk! Azért nem ismer minket a világ, mert őt sem ismeri. (1Jn 3,1) Tehát Istent ismerni és az embert ismerni, ugyanaz: a Szentlélek titkát ismerni. De mi magunkat sem ismerjük, ha nem ismerjük őt, a szerető Atya-istent. És hogyan ismerhetjük meg az ő mélységeit és a mi mélységeinket? Csakis a Szentlélekben, mert azt, hogy ő bennünk él, a nekünk adott Lélektől tudjuk. Ő az a szent kenet, amelyet megkaptunk, és ezért Szent János szerint mindent tudunk. Aki ezt tudja, az mindent tud, nincs szükség több tanításra. A minden: Isten végső titka, hogy ő maga a Szeretet, és a mi legvégső titkunk, hogy Lelkét, szeretetét árasztotta belénk. Enélkül viszont semmit sem tudunk és semmink sincs. Akinek pedig nincsen, attól még azt is elveszik, ami je van. Ha vallásosságunk, keresztény hitünk, nem ennek a végső misztériumnak boldog birtoklása, akkor szerencsétlenebbek leszünk egy nap mindenkinél, mert magunkban is csalódnunk kell, és abban az Istenben is, akit elképzeltünk magunknak. Pontosabban: képtelenek leszünk tovább szeretni magunkat, mert elvesztjük azt az Istent, aki feltétlenül és érdemek nélkül is szeret minket.

Ki az, akiről azt állítom: „én vagyok”? A válasz: Isten Lelkétől, a Szentlélektől átjárt nyomorult létező, akit a végtelen Isten megmagyarázhatatlan módon öröktől fogva és mindörökké szeret.

Barsi Balázs OFM

A tizennégy segítőszent. I.

A 14–15. században, Európa középső területein gyakran feltűnt egy sajátos képtéma, egy csoportkép, melyet a tizennégy segítőszent néven illetett és ábrázolt a hívők közössége. Kultuszuk német földön a nagy pestisjárvány (1347–52) idején terjedt el, majd virágzott Közép-Európában. Kápolnákat, oltárokat, ispotályokat szenteltek a tiszteletükre. Híres búcsújáróhelyük a németországi Vierzehenheiligen-bazilika Bad Staffelsteinben.

Magyarországra kultuszuk a 15. század második felében érkezett. Csoportos ábrázolásuk is ekkor terjedt el Európa-szerte. Általában egy központi alak; Szűz Mária a gyermek Jézussal, vagy az Úr Jézus, illetve a helyhez kötődő szent körül ábrázolták őket, attribútumaikkal.

Nemcsak napjainkban, hanem a középkorban is háborúk, természeti csapások, járványos betegségek tizedelték az embereket. Keresve a segítséget a hívek századokon át bizalommal hívták segítségül együtt a tizennégy segítőszentet, akik a Krisztus utáni első századok keresztény vértanúi voltak, és a hagyomány szerint haláluk előtt ígéretet kaptak Istentől, hogy a hozzájuk fordulókat nagy bajokban megsegíthetik. A valóságos gyakorlatban még a 20. század első felében is élő volt az irántuk való tisztelet.

A tizennégy segítőszent emléknap-

ját máig július 12-én ünnepeljük. E csoportot tizennygy férfi és három női szent alkotja: György, Balázs, Erazmus, Pantaleon, Vid, Kristóf, Dénes, Cirjék, Ákos, Euszták, Egyed, Alexandriai Szt. Katalin, Antiochiai Szt. Margit és Borbála. Ismerjük meg őket közelebbről.

Közülük **Szent György** (más nevén: A győzelem hordozója) az ortodox egyház főmártírja, de a nyugati egyház is vértanújaként tiszteli. Életéről szinte semmi biztos adat nem maradt fenn. Valószínű, hogy Kappadokiában (Dél-Törökországban) született, egy előkelő kappadókiai családban, és anyja hatására keresztény hitre tért.

Miután Diocletianus császár idejében hadiszolgálatba lépett, éles esze, bátorsága, kiváló kardforgató képessége révén katonatiszt lett, a tribunusi rangig vitte, és a császár kedvence lett. Anyja halála után nagyobb vagyont örökölt, és fényes pályafutás várt rá. Amikor azonban a császár üldözni kezdte a keresztényeket, lemondott hivataláról, vagyonát szétosztotta a szegények között, és nyíltan megvallotta keresztény hitét. A szent legendáriuma szerint Diocletianus börtönbe vetette (mások szerint Dadianosz perzsa király üldözte őt), majd a legkegyetlenebb kínzásoknak vetette alá, de a kínzások okozta minden sérülés csodálatosan begyógyult. Miután a legkeményebb próbatételek sem bírták rá a szentet, hogy hitét megtagadja, a császár halálra ítélte. A legenda szerint azon az éjsza-

kán a halálraítélt álmában megjelent a Megváltó, aranykoronával a fején, és közölte vele, hogy a Mennysország vár rá.

Bizonytalan, hogy a szentet 303. vagy 304 körül fejezték le a palesztinai Lyddában, de bizonyos, hogy mártírhalála után tisztelete rövid időn belül elterjedt Egyiptom, Etiópia, Szíria területén. (A mohamedánok körében is nagy tiszteletnek örvend Szent Dserdisis néven, aki több, mint negyvenszer állta ki a tűzpróbát.) A nyugati világban a 6. században jelentek meg a Szent Györgyről elnevezett templomok, kápolnák, bennük freskók, oltárképek őrzik emlékét.

Tiszteletének rendkívüli elterjedtségével magyarázható, hogy vértanúsága körülményeit oly sok legendás elemmel tarkították. Germán és szláv nyelveken is hamarosan kivirult a György-legenda, számos csoda elbeszélését foglalva magába. Leginkább a sárkányt legyőző lovag képében vált ismertté. Így jelenik meg Moszkva címerében is, jelképezve a gonosz felett aratott győzelmet, de Grúzia címerének is ő a főalakja. Katonaszenti tisztelete a 18. század óta erősödött fel Oroszországban, a Szent György-kereszt máig az egyik legmagasabb orosz katonai kitüntetés.

Különösen nagy volt a szent lovag tekintélye a középkori Angliában. Oroszlánszívű Richárdnak személyes védőszentje volt. III. Eduárdtól ered az angol hadsereg csatakiáltása: „Szent Györggyel Angliáért!” A király alapította a Szent György-vagy térdzalag-rendet (1348) is. A szent lovag tisztelete V. Henrik idejében érte el a csúcspontját, amikor a canterburyi érsek rendelkezése szerint Szent György ünnepe ugyanazt a liturgiai rangot kapta, mint a karácsony. Az anglikán egyház a reformáció ellenére is megőrizte György iránti szeretetét. XIV. Benedek pápa pedig Szent Györgyöt újból Anglia védőszentjének nyilvánította.

Több ország és város tiszteli védőszentjeként: Portugália, Aragónia, Katalónia, Litvánia, Szerbia, Görögország, Grúzia és Etiópia, csakúgy, mint Barcelona, Moszkva, London, Frei-

burg im Breisgau, Ljubjana, Genova, Ferrara, Regio Calabria, Isztambul és Bejrut. Emlékét számtalan földrajzi hely is őrzi. Magyarországon is Dunaszentgyörgy, Szentgyörgy, Borsod-szentgyörgy, Jászfelsőszentgyörgy, illetve számos templom védőszentje is, mint pl. a soproni Szent György-templom és mások.

Azonban Szent György a középkorban sem kizárólag a lovagi és nemesi rend szentje, hanem egyúttal az egész népé is, mint a segítőszentek egyike. Egyszerre volt védőszentje a parasztnak, lovainak és állatállományuknak. Kevesen tudják, hogy a cserkészek védőszentje is. Minden cserkész számára példaértékűek az ideális lovagi erényeknek Szent György által gyakorolt formái: megingathatatlan hittel, reményteli szívvel segíteni másokon, a szegényeken, a védteleneken.

A Világegyház április 23-án ünnepli Szent Györgyöt, a magyar egyházban azonban – Szent Adalbert ünnepe miatt – április 24-én emlékezünk meg róla.

Szent György, te megtapasztaltad életedben, hogy a szolgálat nehéz lehet. Adj nekünk bátorságot, amire szükségünk van, hogy erőnket és tudásunkat az elkövetkezendők szolgálatába állítsuk. Adj azoknak, akik uralkodnak fölöttünk, becsületességet, alázatosságot és felebaráti együttérzést gondoljainkban.

Szent Györgyhez hasonlóan **Szent Balázs** is a korai kereszténység szentjei közé tartozik. Születéséről nem maradt fenn hiteles adat, de annyi ismert, hogy a harmadik század végén közkedvelt orvosként működött szülővárosában, az örményországi Szebasztéban. Nevének megfelelően (Blasius=Basilius=király) igazi királyi lélek volt. Életét az irgalmasság testi és lelki cselekedeteinek hosszú sora szőtte át. Mivel mélyen vallásos életet élt, és a testi bajok mellett nagy gondot fordított a lelki sebek gyógyítására is, a következő püspökválasztás alkalmával keresztény testvérei egy szívvel püspökké választották. Balázs meghajolt a nép akarata előtt és ettől kezdve egészen a lelkek gondozásának szentelte magát.

Erre azért is volt nagy szükség, mert Keleten ekkor még mindig erősen

dühöngött a keresztényüldözés. Konstantin császár társuralkodója, Licinius önkényesen túltette magát a 313-ban kiadott milánói türelmi rendeleten és folytatta az üldözést, amely Szebasztéba is elhatott, és elsősorban a nyáj pásztorát vette célba. Balázs híveinek unszolására egy időre kitért az üldözők dühe elől, és a város közeli sziklabarlangban keresett menedéket, ahol bizalmasai gondoskodtak róla, vadállatok pedig őrizték, háziállatok módjára engedelmességre neki.

Üldözői mégis rátaláltak, 316-ban Szebaszte pogány prefektusa elfogatta. Miközben a katonák a városba vitték Balázst, amerre haladt, hívei mindenütt eléje vitték betegeiket és ő a kereszt jelével meggyógyította őket. A szentéletű püspököt börtönbe vetették, ahol vasgerebennel megkínózták, majd törhetetlen hite láttán vízbefojtás általi halálra ítélték, végül inkább lefejezték. A fogságban gyógyította meg a halszájkától fulladozó gyermeket is, később további gyógyító csodat is neki tulajdonítottak. Halála előtt azt az ígéretet kapta Istentől, hogy akik testi vagy lelki bajaikban, különösen

torokfájásban kérik közbenjárását, biztos meghallgatást remélhetnek.

Kultusza halála után azonnal megkezdődött, a keleti egyházban a 6., a nyugati egyházban a 9. századtól tisztelik a torokbajok elleni védőszentként. Templomok épültek tiszteletére Konstantinápolyban és Rómában is. Csodatételei révén a késő középkorban a tizennégy segítőszent közé sorolták. Torokbajok, gégedaganatok, vérzések, kelések, fogfájás, hólyagbetegségek, pestis esetén segítőszent, az orvosok, takácsok, gyertyaöntők, szabók, tímárok védőszentje.

A Balázs-áldás máig élő szertartása a 16. században alakult ki. Ünnepről február 3-án emlékezik meg az egyház.

Szent Balázs, mint Isten szent embere, sok kortársadon segítettél testben és lélekben. Segíts rajtunk is, és mindazokon, akiket imáinkba foglaltunk, minden szükségünkben. Mindegyik előtt azonban kérj nekünk kegyelmet, hogy türelemmel fogadjuk el az Úr akaratát, ha hosszú betegségben sínylődnünk.

Riskó Marianna

Az Ungvári Szent György templom

Kárpátalja megyeszékhelyének, Ungvárnak is van egy Szent György tiszteletére szentelt római katolikus temploma. 1762 és 1766 között épült barokk stílusban. A mellette álló plébánia 1767-ben épült. A sisakos központi tornya mellett kétoldalt egy-egy nyolcszögletű kisebb torony áll. Főoltárának képét Kracker János Lukács cseh egyházi festőművész festette 1763-ban. A templom jobb oldalán lévő mellékoltár Szent István királyunk tiszteletére épült. A templom orgonáját a Rieger testvérek, Ottó és Gusztáv készítették 1901-ben.

Legyőzhető-e a félelem a Szentlélek által?

Beszélgetés Pogány István munkácsi plébánossal és Búza Domonkos klinikai szakpszichológussal, mentálhigiénés szakemberrel

Mindannyian ismerjük a Szentírásból a Szentlélek eljövételének történetét. Tudjuk, hogy pünkösd napján a bezártságban, félelemben élő apostolokat erő és bátorság töltötte el. Több ezer embernek hirdették az evangéliumot, majd a későbbiekben vállalták Jézusért a megaláztatást, a szenvedést és a halált. Mi mehetett végbe az apostolok szívében és lelkében, hogy életük gyökeresen megváltozott? Ma hogyan alakítja a Szentlélek az emberek életét? Erről és sok minden másról kérdeztem Búza Domonkos klinikai szakpszichológust, mentálhigiénés szakembert és Pogány István munkácsi plébánost.

– Még mielőtt rátérnénk a témánkra, pontosítsuk: mi is a félelem?

Domonkos: A bizonytalantól, az ismeretlentől félünk. Attól, amit veszélyesnek tartunk. Heidegger mondja, hogy „az ember a létbe van vetve”. Az egzisztencia kifejezi ezt: ki vagyunk téve, kiszolgáltatottak vagyunk mindenféle ingernek; mindennek, ami akár a létünket is veszélyezteti. A félelem alapvető emberi érzés: belső reakció arra, amikor bizonytalanságot, fenyegetést vagy veszélyt érzékelünk. Segít felkészülni a cselekvésre: a menekülésre, a védekezésre vagy az elkerülésre.

– Jézus halála után az apostolok tele voltak félelemmel, hiszen egészen a Szentlélek eljöveteleig elzárkóztak a világtól. Miért nem volt elegendő számukra a feltámadt Jézussal való találkozás?

Domonkos: Mert nem ismerték fel, „csak” egy ember volt számukra. Kétségbeesetten meséltek annak a vándornak, aki melléjük szegődött az emmauszi úton; éppen arról beszéltek, hogy „lángolt a szívünk, mikor Jézus velünk volt”. Az események súlya, a bizonytalanság és a félelem bezárta az elméjüket.

István atya: Az apostolok attól féltek, hogy őket is keresztire feszítik. Életveszélyben érezték magukat. Amikor találkoztak a feltámadt Jézussal, bátrabbá váltak, de több ilyen találkozásra volt szükségük a megerősödéshez. Ez egy folyamat volt. Végül szükség volt a Szentlélekre is, hogy ki merjenek állni több ezer ember elé.

Domonkos: A fordulópont akkor következett be, amikor az asztalnál Jézus megtörte a kenyeret. Ekkor ismertek rá ebben a cselekedetben, a kenyértörésben. Úgy gondolom, már a találkozáskor is jelen volt a Szentlélek, sőt a Szentháromság is, nemcsak az ember Jézus. Az apostolok akkor is megkapják a Szentlelket, amikor a feltámadt Jézussal találkoznak, hiszen olvashatjuk: Jézus rájuk lehelte, és azt mondta: „Vegyétek a Szentlelket!” Csak még időre volt szükségük, amíg megértették ezeket a szavakat.

– Milyen gyökeres változás történik mégis pünkösdkor?

István atya: Az apostolok megértik, hogy az életüknek akkor is van értelme, ha megölik őket. Már nem félnek a haláltól, mert tudják, hogy az a mennyországban folytatódik. Ez lényegi változás.

Domonkos: Nemcsak a haláltól, hanem a szenvedéstől sem félnek többé. Megértették, hogy a szenvedés, a keresztire feszítés szükséges a feltámadáshoz. A megtört kenyér által nemcsak Jézust ismerik fel, hanem a „megtört” Jézust is, és azt, hogy Ő előttük járt. Nekik is Őt kell követniük, a szenvedés árán is.

István atya: A feltámadt Jézussal és a Szentlélekkel való találkozás után mindent elfogadnak. Amikor János és Péter apostolt megostorozzák, örülnek annak, hogy szenvedhettek Jézusért. Éppen a mai olvasmányban hallhatjuk: „Ha jót tesztek és türelmesen szenvedtek, az kedves Isten előtt” (1Pét 2, 20). Az apostolok megértik, hogy életük nem a semmi, hanem az örök élet felé halad. Látják, hogy Jézusnak a feltámadása után valóságos teste van, ezért hiszik, hogy nekik is az lesz.

– Ma, 2026-ban is csak az ima a félelem ellenszere vagy a tudományos vívmányok, akár a mentálhigiéné segítségével más eszközeink is vannak?

Domonkos: Az átvezetés a lelki egészség fogalmán keresztül történhet. A lelki egészség érdekében „használnunk” kellene pünkösdöt. Azért ünnep, hogy újraéljük a Szentlélek eljövételét; hogy tényleg megérintsen bennünket. Minden évben van egy nap, amikor új impulzust kapunk, hogy elgondoljunk: hogyan éljük jól az életünket? Egész évben figyelniük kellene a Szentlélekre, de ezen az ünnepen az Egyház felmutatja Őt, hogy jó irányban maradjunk.

István atya: Hozzátenném, hogy a szentmise nemcsak a történelem felidézése, hanem valóságos találkozás. Viszszatérve a kérdésre: nem önmagában az ima, hanem az Istennel való kapcsolat a félelem ellenszere.

Domonkos: A Szentlélek pedig pontosan ezt a kapcsolatot jelenti.

István atya: Ha az ember kapcsolatban van Istennel, már nem érzi magát egyedül a világban. Tudja, hogy valakihez tartozik.

– Mondhatjuk-e azt, hogy sokszor félelemből követünk el bűnt?

István atya: Ez túl egyszerű lenne a bűn fogalmára. Sok bűnt azért követünk el, mert élvezetet nyújt. A bűn olykor „idegnyugtató”. Másrészt az ember bizonytalanságában a bűnhöz mint „mű-bizonyossághoz” nyúl. A választott nép is azért imádta az aranyborjút, mert nem látták a láthatatlan Istent, az aranyborjú viszont kézzelfogható volt számukra.

Domonkos: Vagyis a bűn hamis biztonságot nyújt. A bűnt elkövető ember olyan vágyakba kapaszkodik, amelyek azonnali kielégülést ígérnek, de nem jelentenek valódi megoldást.

– A Bibliában 365-ször hangzik el a „Ne félj!” kifejezés. Isten tehát nem akarja, hogy félelemben éljünk. Az üdvösségünkhöz viszont hozzátartozik a szenvedés elviselése. Létezik-e félelemmentes szenvedés?

Domonkos: A szorongással küszködőknek gyakran mondom: szorongjon csak nyugodtan, de közben tegye a dolgát. Nem szabad hagyni, hogy a félelem megbénítson és megakadályozzon az életben.

István atya: Van egy kísérlet, amelyben egy macskát és egy egeret tesznek egy üvegfallal elválasztott akváriumba. Mindketten kapnak enni, inni. A macska állandóan rá akar ugrani az egérre, de ott a fal. Az egér folyamatosan fél, mert látja a ragadozót, ezért nem tud enni, aludni, és végül elpusztul. Úgy gondolom, az Úristen azért mondja oly gyakran, hogy „Ne félj!”, mert csak félelem nélkül lehet igazán élni.

Domonkos: A félelem a testhez kötődik, mivel a psziché is testhez kötött. A szorongás a test, a félelem a psziché válasza a létbevettetésre; az ember reakciója az őt fenyegető világra.

István atya: Ez a szétválasztás a görög filozófia öröksége. Az Ószövetségben azt olvassuk, hogy Isten megformálta a testet, majd belélehelte a lelket. A Szentírásban mindig az egész emberről van szó, a test és lélek egységéről. A félelmet én inkább a bizonytalansághoz kötém. A mennyországban már nincs bizonytalanság, így félelem

sem, de elképzelhető, hogy a pokolban van félelem, annak ellenére, hogy a földi test itt maradt.

Domonkos: A Paradicsomban sem volt félelem, az csak a bűnbeesés után jelent meg. Az ember akkor veszítette el az Istenbe vetett bizalmát, és ezzel a biztonságát is.

István atya: A bűnbeesés előtt az ember mély egységben volt Istennel. Ez az egység szakadt meg, helyébe pedig belépett a bizonytalanság, és a félelem. A Teremtés könyvében, amikor Isten keresi Ádámot, ezt olvassuk: „Hallottam lépteidet a kertben, s féltem, mert meztelen vagyok, tehát elrejtöttem” (Ter 3,10). A szövegkörnyezetből kiderül, hogy nem a meztelenség volt a valódi probléma, hanem az, hogy nem tartották meg Isten parancsát. Ettek a fáról, ezzel megtört a bizalom, és megjelent a félelem. Ha újra létrejönne a mély egység Istennel, eltűnne a félelem is.

– Ez már itt, a földi életben is lehetséges vagy csak a halálunk után?

Domonkos: Életünk során is sokszor belemegyünk a bizonytalanságba pusztán azért, mert bízunk Istennel.

István atya: Gondolkodtam azon, mikor van jelen a félelem annak ellenére, hogy megvan az Istennel való egység. Ezt láthatjuk például Jézusnál a Getszemáni kertben. Az Ő esetében mindig megvolt az Atyával való egység, mégis vérrel verejtékezett. Félelem volt benne: félt a rá váró bizonytalanságtól és szenvedéstől. Mi, emberek, ha veszély fenyeget, félünk. Jézus egysége Istennel töretlen maradt, de emberként Ő is megtapasztalta a fenyegetettséget.

Domonkos: Jézus a kereszten is kimondja: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” Az ember verejtékezik, és olykor úgy érzi, elhagyta az Isten.

– Jézus is félt, mi is sokszor félünk... Remélhetünk-e egy olyan életet itt a földön, amely mentes a félelemtől?

Domonkos: Nem. Olykor a félelemből is következhetnek jó lépések. A félelem néha támpontokat ad, elkerülő utakat mutat, óvatosságra int.

– Akkor legfeljebb csökkenthetjük életünkben a félelmet...

Domonkos: Persze. Azzal tudjuk mérsékelni, ha rábízunk magunkat az Úristenre.

István atya: Azt gondolom, a félelem olyasmi lehet, mint a koleszterin- vagy a vércukorszint. Egy bizonyos mértékre szükségünk van, de ha túl magas, az már rombol. Egy bizonyos szintű félelem mozgósítja az embert. Viszont ahhoz, hogy ne hatalmasodjon el rajtunk, szükséges az egészséges kapcsolat az emberekkel és Istennel. Ha biztonságban érzed magad, a félelem csökken; bizonytalanság esetén pedig növekszik.

Domonkos: A szorongásnak van olyan szintje, amely debilizál, azaz megbénít és „elbutít”, de létezik olyan is, amely facilitál, tehát serkent és cselekvésre ösztönöz.

István atya: Végső sorban nem az a cél, hogy egyáltalán ne legyenek félelmeink, hanem az, hogy kezelni tudjuk őket. Ha jó kapcsolatban vagyunk egymással és Istennel, képesek leszünk erre.

Fehér Rita

Vitorlabontás a szélcsendben

A Szentlélek hét ajándéka a hétköznapiakban

Sokan úgy tekintenek a keresztény életre, mint egy véget nem érő evezésre a nyílt tengeren: ha nem húzzuk elég keményen, megállunk vagy elsodródunk. Ám a teológia és a misztikusok tapasztalata valami egészen mást tanít. Létezik egy belső dinamika, ahol az emberi erőfeszítést felváltja a kegyelem lendülete. Ezt a „titkos hajtóerőt” nevezük a Szentlélek hét ajándékának.

A Szentlélek ajándékai nem érdemrendek, amiket a jól végzett munka után kapunk. Sokkal inkább olyanok, mint a vitorlák a hajón. Az erényekkel (mint a türelem vagy a mérsékletesség) mi magunk dolgozunk, de eljön a pont, amikor az emberi erő kevés. Ekkor kell felhúzni a vitorlákat, hogy a Lélek szele – ami ott fúj, ahol akar – mozgásba hozza az életünket.

A BELSŐ IRÁNYTŰ ÉS A SZÍV INTELLIGENCIÁJA

Az ajándékok első csoportja az értelmünket világosítja meg, de nem úgy, mint egy lexikon. A Bölcsesség például nem az IQ-ról szól. Az eredeti latin kifejezés (sapientia) az ízlésre utal. Bölcsnek lenni annyit tesz, mint „érezni Isten ízét” a világban. Aki ezen keresztül nézi az életét, az a keserűségben is felfedezi a reményt.

Ehhez kapcsolódik az Értelmelem, amely segít a dolgok mögé látni. A mai információs zajban ez az ajándék a „lelki röntgenlátás”: képessé tesz arra, hogy a felszíni események mögött megérezzük Isten rejtett tervét. A Tudomány pedig abban segít, hogy a teremtett világot a helyén kezeljük: ne bálványozzuk a tárgyakat, de ne is becsüljük le a természet szépségét.

DÖNTÉSEK ÉS KITARTÁS A VIHARBAN

Hányszor érezzük, hogy válaszút előtt állunk, és minden érv ugyananyit nyom a latban? A Tanács ajándéka ilyenkor szólal meg: ez a szív hirtelen támadt bizonyossága. Nem

logikai levezetés, hanem egy belső „igen”, ami a helyes irányba fordít.

De a jó döntés önmagában kevés, ha nincs meg bennünk a véghezvitel ereje. A lelki erősség nem azt jelenti, hogy hősök vagyunk, akik sosem félnek. Épp ellenkezőleg: ez az az erő, ami akkor is megtart, amikor reszket a térdünk, de a hitünk miatt mégis kitartunk az igazság mellett.

A KAPCSOLAT MÉLYSÉGE: BIZALOM ÉS TISZTELET

Végül ott vannak a „kapcsolati” ajándékok. A Jámborság ma talán furcsán csengő szó, de valójában gyermeki közvetlenséget jelent. Megszabadít a görcsös, szabálykövető vallásosságtól, és képessé tesz arra, hogy Istenre ne mint távoli bíróra, hanem mint szerető Atyára tekintsünk.

Mindezt az Úr félelme teszi teljessé. Fontos tisztázni: ez nem rettegés. Ahogy a szerelmes ember félti a kapcsolatát, és retteg attól, hogy megbántja azt, akit szeret, úgy az Úr félelme is a szeretet finomsága. Ez az a szent ámulat, ami megóv attól, hogy Isten „zsebre vágjuk” vagy természetesen vegyük a kegyelmét.

Hogyan működik ez a gyakorlatban?

A Szentlélek ajándékai nem akkor aktiválódnak, amikor minden rend-

ben van. Akkor van rájuk szükség, amikor elfogy a türelmünk, amikor sötétnek látjuk a jövőt, vagy amikor dönteniünk kell, de nincs kapaszkodónk.

A ferences lelkiség titka egyszerű: ne csak evezünk, hanem merjük kibontani a vitorlákat is. A Szentlélek nem kényszeríti ránk magát, de várakozik. Az ajándékok elfogadása ott kezdődik, amikor elismerjük: egyedül nem megy. Ekkor válik a kereszténység nehéz erkölcsi szabálygyűjteményből inspiráló, szellel támogatott utazássá.

Barsi Balázs OFM gondolatai alapján
Fotó: Filep István, forrás: MTI/MTVA

Szent Bazil: „Ahogyan a napsugár mindenkié, aki élvezi, de mindenki számára teljes egészében ott van, úgy a Szentlélek is kiárad mindenki-re, aki befogadja, mégis oszthatatlanul marad önmaga. Ő az, aki a földhözragadt embert égivé teszi, aki a bűnt szentté formálja, és aki általa visszakapjuk elveszített paradicsomi méltóságunkat. Általa válunk képessé arra, hogy Istent 'Atyának' nevezzük.”

Dr. Rojkovich Bernadette: „Nem az a méltóságteljes búcsúzás, hogy a halálba segítem, hanem az, hogy ott vagyok mellette”

Az eutanázia kérdése újra és újra megosztja a közvéleményt: hol húzódik a határ az emberi méltóság és az élet védelme között? Egy fiatal spanyol nő, Noelia Castillo története új megvilágításba helyezte ezt a dilemmát. A mindössze huszonöt éves Noelia március 26-án eutanáziával vetett véget az életének. Az esetet a „Jó, hogy vagy!” életvédő szervezet YouTube-csatornáján is feldolgozták: az epizód vendége Dr. Rojkovich Bernadette, a Budai Irgalmasrendi Kórház reumatológiai osztályának vezető főorvosa, valamint a Magyar Bioetikai Társaság elnöke volt.

A történet megértéséhez érdemes közelebbről is megvizsgálni Noelia életének hátterét és döntéseinek sorozatát. Gyermekkorában drogfüggő szülőkkel élt egy háztartásban, ami maradandó lelki sebeket hagyott a fiatal lányban. A szerzett traumái tizenhárom évesen a pszichiátriára juttatták, ahol borderline személyiségzavarral diagnosztizáltak. Fiatal korában többször is bántalmazták. Egykori párja molesztálta éjszakánként, miután altatót vett be az elalváshoz. 2022-ben egy veszélyeztetett fiatalokkal foglalkozó intézményben csoportos szexuális erőszak áldozata lett, ami tovább erősítette benne az érzést, miszerint élete visszafordíthatatlanul elromlott.

Az ötödik emeletéről leugorva próbált véget vetni szenvedéseinek. Csodával határos módon túlélte az esést, azonban deréktől lefelé lebélt.

Ezek után azért küzdött, hogy kiutat találjon. Az egyetlen megoldásnak az eutanáziát tartotta. 2024-ben a katalán kormányhoz fordult az aktív eutanázia engedélyezéséért, amely Spanyolországban már 2021 óta legális. Benyújtott kérvényét az édesapjának köszönhetően az utolsó pillanatban utasították el. Arra hivatkozott, hogy lánya mentálisan instabil: súlyos személyiségzavarban szenved. Édesapja fellebbezése másfél éves jogi csatát indított el, amely az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletével ért véget: Noelia Castillonak engedélyezték az aktív eutanáziát.

A történetekre reagálva a „Jó, hogy vagy!” podcastben Dr. Rojkovich Bernadette is megszólalt. A Budai Irgalmasrendi Kórház osztályvezető főorvosa szerint az eutanázia célja a beteg halálának előidézése, amely történhet aktív és passzív módon is. Aktív eutanázia esetén az orvos olyan beavatkozást végez, amely közvetlenül a beteg halálához vezet. A passzív eutanázia elvégzésekor pedig megszüntetnek olyan életfenntartó kezeléseket, amelyek a beteg életét meghosszabbítanák. Ilyenkor nem történik aktív beavatkozás a halál előidézésére, hanem a betegség természetes lefolyása miatt hal meg a beteg, például amikor leállítják a lélegeztetőgépet vagy nem folytatják a mesterséges táplálást.

Magyarországon az aktív eutanázia illegális, tehát tilos olyan beavatkozást végezni, amelynek közvetlen célja a beteg halálának előidézése. A passzív eutanázia bizonyos formája viszont megengedett, amit inkább a kezelés visszautasításának jogaként értelmeznek. Ez azt jelenti, hogy egy beteg, ha cselekvőképes és megfelelően tájékozott, dönthet úgy, hogy nem kéri az életfenntartó vagy életmentő kezeléseket.

A doktornő ugyanakkor kiemelte, ezekben az esetekben az orvos nem a halált idézi elő, hanem tiszteletben tartja a beteg akaratát, és nem folytat olyan kezelést, amely mesterségesen tartaná életben.

Noelia csak a jóváhagyásért folytatott másfél éves harc utolsó napjaiban nyilatkozott. Bár a hosszú út, amelyet be kellett járnia a döntése elfogadtatásáért, sikeresen zárult, a fiatal nő csalódottságát fejezte ki, amiért apja képtelen elfogadni és hagyni, hogy méltóságteljesen haljon meg. Vajon tényleg ez egy élet méltóságteljes befejezése?

Erre a kérdésre reagálva Dr. Rojkovich Bernadette az eutanázia etikai és orvosi dilemmáit emelte ki. A doktornő szerint az aktív eutanázia súlyos etikai problémákat vet fel, és úgy fogalmaz:

„Nem az a méltóságteljes búcsúzás, hogy a halálba segítem, hanem az, hogy ott vagyok mellette.”

Az orvosok esküjük szerint az élet védelmére és a szenvedés enyhítésére kötelezik el magukat. Az aktív eutanázia ezzel a szemlélettel kerül ellentmondásba, hiszen ebben az esetben az orvos nem csupán kísérője, hanem közvetlen előidézője is a halálnak.

„Az orvos arra tett esküt, hogy az emberek életét segíti, megpróbálja megmenteni és a szenvedéstől megvédeni a betegét.”

A beszélgetés során többször felvetődik a kérdés: vajon megelőzhető lett volna a tragédia? A doktornő szerint ilyen helyzetekben kulcsfontosságú lehet, hogy a beteg kap-e valódi érzelmi támogatást, vagy a döntések pusztán intézményi szinten születnek meg. Noelia Castillo esetében fontos lehet megvizsgálni, hogy volt-e valaki mellette a sikertelen öngyilkossági kísérlete után? Az aktív eutanázia engedélyezésekor számított valakinek az ő helyzete, vagy pedig az íróasztal mögül hozták meg a döntést?

A doktornő hangsúlyozta, hogy egy ilyen tragikus élet-helyzetben, amikor valaki ilyen kilátástalannak érzi a helyzetét, és a halálban látja az egyetlen kiutat, a megértés elengedhetetlen. Csak az empatikus jelenlét és a támogatás segíthet abban, hogy a beteg ne maradjon egyedül ezekkel az érzésekkel. A környezet szerepe ilyenkor felértékelődik.

Bár a helyzetet nem lehet változtatni, a jelenlét és az odafigyelés önmagában is jelentős támaszt nyújthat. Az orvos feladata nemcsak a fizikai fájdalom csillapítása, ha-

nem az is, hogy a beteg mellett maradjon, és emberileg is támogassa őt.

„Amikor egy beteg mellé leülünk, nem téríteni szeretnénk, hanem szeretnénk példát mutatni.”

Ezen a ponton Noelia nem hitte el, hogy életének van értelme, és szülei próbálkozásainak ellenére feladta a harcot. Talán szavakkal nem tudjuk segíteni az érintettet, de mutathatunk élő, hiteles példákat, akiknek sikerült boldogan élni az életüket ilyen állapotban is.

„Vitathatatlan, hogy nehéz helyzetbe került, de nekünk felelősségünk olyan sikertörténeteket elé vinni, amik arra ösztönzik, nem lehetetlen ebből felállni.”

Noelia Castillo története fájdalmas emlékeztető arra, hogy az emberi élet milyen könnyen válhat magára hagyottá. A beszélgetésben elhangzott gondolatok rámutatnak, hogy a méltóság nem a halál választásában, hanem az élet melletti kitartásban és a másik emberhez való hűségben rejlik. A kérdés így már nemcsak az, hogy mit enged meg a jog, hanem az is, hogy képesek vagyunk-e egymás terhére hordozni, és jelen lenni a másik szenvedésében is.

(Pálinkás Regina)

Forrás: 777blog.hu

„Ti is egy űrhajón vagytok, amit Földnek hívnak”

A Holdat megkerülő pilóta gyönyörű tanúságtétele

Egy űrhajó fedélzetén megvallani a hitedet nem semmi, hiszen a fél világ szeme a küldetésben résztvevő asztronautákra szegeződik. Victor Glover másodjára jár az űrben és mind a két alkalmat kihasználta, hogy tanúságot tegyen Jézusról.

Az Artemis II küldetés április 2-án vette kezdetét, melynek célja, hogy a legénység tagjai megkerüljék a Holdat, tudományos kísérleteket végezzenek és űrsétákat tegyenek. A 10 naposra tervezett expedíció magyar idő szerint április 11-én hajnali 2:00 óra körül ért véget, ekkor landolt az űrhajó a Csendes-óceánban, az Egyesült Államok nyugati partjainál.

Az USA több mint 50 év után juttatott újra űrhajósokat a Hold közelébe. A történelmi küldetés célja elsősorban a majdani expedíciók előkészítése, melyek lehetőséget nyithatnak egy holdbázis létrehozására és a Mars elérésére is. A küldetésben részt vevő kutatóknak most lehetősége volt szabad szemmel vizsgálni a Hold túlsó oldalát, melyet eddig csak szondák segítségével tehettek meg.

A küldetés négy űrhajósa – Victor Glover pilótaként, Christina Hammock Koch specialistaként, és Reid Wiseman a misszió végrehajtásáért és sikeréért felelős parancsnokként, Jeremy Hansen pedig szintén specialistaként voltak az elsők, aki 1972 után megkerülték a Holdat.

Victor Glover az Artemis II legénységének egyik tagja a CBS News riportérének kérdésére tanúságtételnek beillő válasszal felelt.

Az asztronauta már másodjára járt az űrben. Elsőként 2020 végén küldték fel a SpaceX Crew 1-en a Nemzetközi Űrállomásra, ahová magával vitte a Bibliáját is. A riporter felevenítette az Apollo 8-on szolgáló legénység emlékezetes szentesti üzenetét, melyben a Teremtés könyvéből olvastak fel. Glover pedig most hűsvétvasárnaphoz kapcsolódóan a következő üzenete:

„Nem készültem semmivel. Örülök, hogy ezt felhoztad. Szerintem ezek a megfigyelések fontosak, és mivel ilyen messze vagyunk a Földtől, miközben a teremtés szépségét szemléljük, úgy gondolom, hogy számomra az egyik igazán fontos személyes nézőpont az, hogy a Földet egy egyszerűként láthatom. Amikor pedig olvasom a Bibliát, látom mindazokat a csodálatos dolgokat, amelyek értünk, teremtményekért vannak.

Ez olyan, mintha lenne egy elképesztő helyed, egy űrhajód. Ti most velünk beszéltek, mert egy űrhajón vagyunk nagyon messze a Földtől, de

ti is egy űrhajón vagytok, amit Földnek hívnak, és amely azért lett megteremtve, hogy legyen egy helyünk az univerzumban és a kozmoszban, ahol élhetünk.

Talán az a távolság, ami köztünk van, azt sugallja számotokra, hogy amit mi csinálunk az különleges, de mi ugyanolyan távolságra vagyunk tőletek, és azt próbálom mondani: higgyetek nekem, ti is különlegesek vagytok!

Ebben a hatalmas ürességben – ebben a rengeteg semmiben, amit univerzumnak hívunk – ott van ez az oázis, ez a gyönyörű hely, ahol együtt létezhetünk.

Ahogy közeledünk hűsvétvasárnaphoz, gondolva a világ minden táján élő kultúrákra – akár ünneplitek, akár nem, akár hisztek Istenben, akár nem – ez egy lehetőség arra, hogy emlékezzünk arra, hol vagyunk, kik vagyunk, és hogy egyek vagyunk, és együtt kell végigcsinálnunk ezt.” – zárta gondolatait a pilóta.

Forrás: 777blog.hu

Kép forrása: 777blog.hu

XIV. Leó pápa üzenete Ferenc pápa halála első évfordulójára: „Emléke él az Egyházban”

Miközben Leó pápa tizenegynapos afrikai útja lassan végéhez közeledik, április 21-én, Ferenc pápa halála első évfordulóján a római Santa Maria Maggiore bazilikában szentmisét mutattak be az emlékére. Giovanni Battista Re bíboros, a kardinálisok kollégiumának dékánja mutatta be a szentmisét és olvasta fel Leó pápa üzenetét, majd rózsafüzér ima után táblát avattak annak emlékére, hogy Ferenc pápa 126-szor imádkozott a Salus Populi Romani kegykép előtt.

EMLÉKE TOVÁBB ÉL AZ EGYHÁZBAN ÉS AZ EGÉSZ VILÁGON

... Az Úr tavaly április 21-én, a húsvéti fény szívében szólította Ferenc pápát magához. Földi zarándoklata a feltámadt Krisztus ölelésében fejezte be, az „evangélium örömeiben”, amely egyik legmélyebb apostoli buzdítására ihlette őt.

LELKIPÁSZTORI TANÚSÁGTÉTELE SZÁMTALAN EMBER SZÍVÉT MEGÉRINTETTE AZ EGÉSZ FÖLDÖN

Péter utódja és az egyetemes Egyház pástora volt olyan időben, amely korszakváltást jelzett és ma is olyan változást mutat, aminek ő teljesen tudatában volt, miközben mindannyiunknak bátor tanúságtételt adott, mely jelentős örökség az Egyház számára. Tanítóhivatalát missziós tanítványként élte meg, ahogy szeretete volt mondani. Az Úr tanítványa maradt, mindvégig hűséges a keresztiségéhez és a püspöki szolgálatra való felszenteléséhez. Misszionárius

is volt, hirdette az irgalmasság evangéliumát „mindenkinek, mindenkinek”, ahogy azt oly sokszor mondta. Gondoskodó pásztori tanúságtételének áldásai számtalan ember szívét megérintették, egészen a földkerekség végéig, apostoli zarándoklatai révén is, és különösen annak az utolsó „útnak” köszönhetően, amelyet betegsége és halála jelentett – szól Leó pápa üzenete.

NYITOTTAN A MISSZIÓRA, A VILÁGNAK REMÉNYT KÍNÁLVA, AZ EVANGÉLIUM SZENVEDÉLYES HIRDETÉSÉVEL

Elődeivel összhangban magáévá tette a II. Vatikáni Zsinat örökségét, és arra buzdította az Egyházat, hogy legyen nyitott a misszióra, legyen a világ reményének őrzője és hirdesse szenvedélyesen az evangéliumot, amely teljességet és boldogságot hozhat mindenkinek az életébe. Ma is halljuk buzdításainak visszhangját, ékesszóló szavakkal kifejezve, hogy az Örömhírt érthetőbbé tegyék: irgalmasság, béke, testvériség, a juhok „szaga”, a táborigény és még sok más. Ezek a kifejezések mind visszavisznek minket az evangéliumhoz, amelyet ő maga is megélt egy új nyelvvel, amely ugyanazt az örök evangéliumot hirdeti.

EGÉSZ ÉLETÉBEN MÉLY ODAADÁSSAL ÁPOLTA MÁRIA IRÁNTI TISZTELETÉT

Ferenc pápa egész életében mély odaadással ápolta Mária iránti tiszteletét; emlékezünk arra, hogy mily sokszor meglátogatta a Santa Maria Maggiore-bazilikát, mely sírhelyének ad otthont, és számos Mária-kegyhelyet szerte a világon. Szűz Mária, az Egyház Anyja, segítsen minket abban, hogy isteni Fiának fáradhatatlan apostolai és irgalmas szeretetének prófétái legyünk minden körülmények között.

RE BÍBOROS: ÖRÖKSÉGÉT MEG KELL ŐRIZNÜNK ÉS GYÜMÖLCSÖZŐVÉ KELL TENNÜNK!

A Szentatya üzenetéhez végül Re bíboros saját szavait fűzte hozzá: Leó

pápa üzenetének lényege számomra egy erőteljes felhívás a néhai Ferenc pápa lelki örökségének megőrzésére; egy olyan örökség, amelyet, ahogy hallottuk, néhány, Ferenc pápa által gyakran hangoztatott kulcskifejezésben lehet összefoglalni: az evangélium öröme, Isten irgalma, aki soha nem fárad bele a megbocsátásba, béke, testvériség, egyetemes testvériség, mindannyian testvérek vagyunk, a juhok szaga, az Egyház, mint táborigény, és a buzdítása, hogy hidakat és ne falakat építsünk. Ékes szavak, amelyek arra ösztönöznek minket, hogy becsüljük meg Ferenc pápa ránk hagyott tanításait, amelyeket meg kell őriznünk és gyümölcsözővé kell tennünk. Segítsen nekünk Isten Anyja és a mi Anyánk, akit annyira szeretett és tisztelt a néhai pápa, hogy azt akarta, temessék el itt e Mária-kegyhelyen.

EMLÉKTÁBLA: 126-SZOR IMÁDKOZOTT A MÁRIA-KEGYKÉP ELŐTT

A szentmise után a bazilika főpapja, Rolandas Makrickas bíboros vezetésével elmádkoztak egy rózsafüzér imát a Cappella Paolinában, ahol a Salus Populi Romani kegykép előtt Ferenc pápa oly sokszor imádkozott. Ennek emlékére a kápolna jobb oldali falán latin nyelvű emléktáblát avattak a következő szöveggel: „Ferenc pápa, aki 126 alkalommal állt meg áhítatos imában a Salus Populi Romani lábánál, saját akaratából ebben a pápai bazilikában nyugszik. 2026. április 21-én, halálának első évfordulóján”.

Forrás: www.vaticannews.va

„Nincs az ember számára más forrása a reménynek, mint Isten irgalma” – Szent II. János Pál pápa

AZ IRGALMASSÁG ÜNNEPÉNEK KIALAKULÁSA, ÉRDEKESÉGEK

Az ismert irgalmas Jézust ábrázoló kép Szent Fausztina nővér látomása alapján terjedt el:

„Este, amikor a cellámban voltam, megpillantottam az Úr Jézust fehér ruhában. Egyik kezét áldásra emelte, a másikkal megérintette mellén a ruháját. Melléből a ruha nyílásán két hatalmas sugár tört elő, egy piros és egy halvány.” (Napló 47)

Az ünnepet Szent II. János Pál pápa vezette be 2000-ben, Fausztina nővér szentté avatásakor. Érdekes tény, hogy Szent Fausztina lengyel származású szerzetes, aki megkapta a fent leírt látomást és a kinyilatkoztatásokat Jézustól az isteni irgalmasságról, a második világháború elején hunyt el és Szent II. János Pál pápa 62 évvel később, az ünnep kihirdetésekor kiemelte, hogy ezzel az üzenettel szeretné átvezetni az Egyházat az új évezredbe.

A pápa nagyon nagy tisztelője volt az isteni irgalmasságnak. Már a pápasága elején is adott ki enciklikát, mely Isten irgalmára hívta fel a figyelmet. Fausztina nővért is ő avatta boldoggá és szentté. Továbbá II. János Pál pápa az Isteni irgalmasság vasárnapján hunyt el, majd kilenc évvel később, 2014-ben Ferenc pápa szintén húsvét második vasárnapján avatta szentté.

A szentté avatott lengyel szerzetesnőnek Jézus által mondottak iránymutatásként szolgáltak, és szolgálnak a mai napig, rámutatva, hogy húsvét tiúkját ne felejtjük el. Kihangsúlyozta az isteni irgalmasság erejét és fontosságát:

„Az emberiség addig nem talál békét, míg bizalommal nem fordul irgalmamhoz.”

Az ünnepet maga Jézus kérte, hogy a húsvét utáni vasárnapra essék. Sőt, a híres festményt is – mely a látomás alapján készült –, kérte, hogy ezen a napon áldják meg és mutassák meg a híveknek.

JÉZUS ÜZENETEI AZ ISTENI IRGALMASSÁGRÓL

Fontosnak tartom, hogy magától Jézustól lássuk, mennyire „szívügye”, hogy értékeljük és megértsük ennek az ünnepnek a mélységét és a tiúkját, ezért íme 3 üzenet, melyet a lengyel misztikusnak mondott:

1. „Ma azt mondta nekem Jézus: „Azt akarom, hogy ismerd meg mélyebben szeretetemet, mellyel szívem a lelkekért lángol, s mindezt akkor érted majd meg, amikor szenvedésemen elméledsz. Kérd irgalmasságomat a bűnösök számára; (93) vágyom az ő üdvösségükre. Ha egy bűnösért megtört szívvel és hittel elmondod ezt az imát, megadom neki a megtérés kegyelmét.

Így szól ez a rövid kis ima: Ó, Vér és Víz, mely Jézus Szívéből törtél elő, mint irgalmunk forrása – bízom Benned.” (186+)

2. „Szívem telve van irgalommal a lelkek iránt, de főleg a szegény bűnösök iránt. Bárcsak megértenék, hogy én az ő legjobb Atyjuk vagyok, értük ömlött szívemből mint irgalommal teli forrásból a vér és víz; értük lakom a tabernákulumban. Az Irgalmasság Királyaként kegyelmekkel akarom megajándékozni a lelkeket, de nem akarják elfogadni azokat.” (154)

3. „Leányom, ha jelenlétemben készülsz fel, gyónni is előttem fogsz. Én csak beburkolódom a pap palástjába. Sose fontolgasd, milyen a pap, aki engem takar. Úgy nyílj meg előtte, mintha előttem tárulkoznál fel. Én majd megtöltöm világosságommal a lelkedet.” (1725)

ISTENI IRGALMASSÁG ÓRÁJA, – RÓZSAFÜZÉRE ÉS – KILENCEDI

Jézus a délután három órát jelölte ki az irgalmasság szent órájának. Arra kér minket, hogy ilyenkor jusson eszünkbe a szenvedése, és ha csak röviden is, de kérjünk irgalmat a bűnösöknek.

„Ez a nagy irgalom órája a világ számára. Megengedem, hogy behatolj halálos szomorúságomba. Ebben az órában nem tagadok meg semmit a lelkektől, akik szenvedéseimre hivatkozva kérnek tőlem valamit.” (1320)

Szintén ebben az időpontban szokták néhányan elmondani az isteni irgalmasság rózsafüzérét is, melyben újra és újra Isten irgalmát kérjük magunkra és az egész világra. Jó beépíteni a napi imáink közé, mert nagyon egyszerű szövege van és hatalmas kegyelmeket nyerhetünk el általa a bűnösöknek is.

Nagypénteken – van templom, ahol három óraker – Jézus kereszthalálára emlékezve kezdik el az irgalmasság kilencedét mondani. A kilenced napjain különböző – Jézus által kért – szándékokért (emberiség, papok, bűnösök, eretnekek...) imádkozunk.

„Jézus azt kívánja tőlem, hogy az Irgalmasság ünnepe előtt mondjak el egy kilencedet, melyet ma kell elkezdenem az egész világ megtéréséért és Isten irgalmának felismeréséért.”

A mai napon ezekre az üzenetekre emlékezve mondjuk bátran: „Jézusom, bízom Benned!”

(Papp Dorka)

Forrás: 777blog.hu

Kép: 777blog.hu

Egyháztörténeti évfordulók

1891. MÁJUS 15. (135 ÉVVEL EZELETT):

XIII. LEÓ PÁPA KIADTA A RERUM NOVARUM KEZDETŰ ENCIKLIKÁJÁT

XIII. Leó pápa 1891. május 15-én napvilágot látott RERUM NOVARUM kezdetű enciklikája a katolikus egyház társadalmi tanításának talán legtöbbet hivatkozott alapdokumentuma, az első ilyen jellegű pápai körlevél. A munkáskérdésre mint kihívásra fókuszáló dokumentum előbb megvilágítja a kialakult szociális helyzet okait, majd egyik nagy fejezetében a szocializmus választát tárgyalja (és veti el), a második nagy egységében pedig a keresztény megoldást járja körül. Az enciklika a maga korában állásfoglalás volt a kapitalizmus és a nyomában alakuló polgári társadalom égető kérdéseiben, az egyház és a vallásos emberek helyének kijelölésére vállalkozott egy önérdekre alapozott világban.

XIII. Leó pápa ennek a körlevélnek a megírásával a szociális kérdések iránti érzékenységéről és azok megoldásában éleslátásról tett tanúbizonyságot. Nemrég megválasztott utóda névválasztásával is azt üzenté, hogy – minden bizonnyal – ilyen téren is példaképének tekinti őt. Adja Isten, hogy így legyen!

Részlet a Rerum novarumból: „Az emberi méltóságot, amiről Isten maga oly nagy tisztelettel rendelkezik, senki ember büntetlen meg nem sértheti, s nem akadályozhatja meg a törekvést arra a tökéletességre, amely a mennyei örök életnek megfelel. Sőt, az ember a maga jószántából még csak bele sem egyezhet abba, hogy vele ebből a szempontból természetének meg nem felelő módon bánjanak, azaz hogy lelkét rabszolgasorban tartásuk, mert itt nem jogokról van szó, amelyekkel az ember szabadon rendelkezik, hanem Isten iránti kötelességekről, amelyeket szentül kell betölteni.”

Forrás: romkat.ro

Kép forrása: Magyar Kurír

1431. MÁJUS 30. (595 ÉVVEL EZELETT):

MÁGLYÁN ÉGETTÉK MEG SZENT JOHANNA (JEANNE D'ARC) FRANCIA NEMZETI HŐSNÖT ÉS SZENTET

Szent Johanna Jeanne d'Arc néven született 1413 körül a Maas folyó menti kis faluban, Domrémy-ben. Szü-

lei Champagne-ból bevándorolt parasztok voltak. Johanna negyedik volt öt testvér közül. Keresztelésekor az Úr legkedvesebb apostolának mennyei pártfogására bízták. Életével méltóvá vált égi pártfogójához, erkölcsi-politikai tisztátalanságba süllyedt korában a testi-lelki tisztaság tanúja lett.

A francia történelem egyik legsötétebb korszakában, a százéves háború idején élt. Az angol királyok a francia trón örökösödési jogát akarták megszerezni. A kislány gyermekkorától folytonos rablások, vérengzések és rettegések közepette telt. A trónviszályokat kihasználó kisebb-nagyobb hűbérurak tönkretették a parasztok földjeit, elhajtották állataikat. Tűszokat szedtek, s kegyetlenül legyilkolták őket, ha nincstelen hozzátartozóik képtelenek voltak kifizetni a váltságdíjat.

A városok tanácsainak egyetlen célja csak az lehetett, hogy ügyes diplomáciával, homályos szerződésekkel, hol az egyik, hol a másik félnek tett engedményekkel mentse a lakosság életét és vagyonát. Ilyen légkörben élte át az egyszerű pásztorlány látomásait, amelyekben küldetésül kapta, hogy a trónörökösöt tegye fölszentelt királlyá és szabadítsa meg az országot az angoloktól. A látomásokban az Úr Szent Mihály arkangyalt, Alexandriai Szent Katalint és Antiochiai Szent Margitot adta Johanna mellé vezetőnek.

Maga Johanna mindig azt hangoztatta: ő Franciaország igazi királyáért, Jézus Krisztusért indult harcba. VII. Károly, akit meg kellett koronázni, az országot csak komendába (letétbe) kapja, s csupán képviselője az ország igazi Urának. Károly mélyen vallásos volt. Johanna hivatásának elbírálását az egyház tekintélyére és tapasztalására bízta, fölkérésére Poitiers-ben hat hétig vizsgálták a lány szavahihetőségét. A próbák között szerepelt többek között, hogy egy áldozás alkalmával a papnál két ostya volt, egyik korszekrált, a másik nem. Amikor a pap az utóbbit nyújtotta a szűznek, az így válaszolt: „Ez nem a mi Urunk Megváltónk Teste. Ő a másik ostyában van.”

A doktorok arra a véleményre jutottak, hogy Johanna alázatos, istenfélő, becsületes, egyszerű és mindenestől jó, s mivel azt állítja, hogy Isten Orléans alatt fogja őt jellel igazolni, oda kell küldeni, nehogy az elutasítás a

Szentlélek kegyelmének elutasítása legyen. Johanna megjelenése – akit most már mindenki csak „a szűz”-nek (la Pucelle) hívott – lángra lobbantotta a hitet a város csüggedt lakóiban, fölírta a fáradt és félénkké vált katonákat, és háromnapos harc után, 1429. május 8-án Orléans megszabadult az angoloktól.

Az első győzelmet továbbiak követték, 1429 júniusában az angolokat Loire menti állásaik föladására és elhagyására kényszerítették. A francia sereg ekkor az angolok háta mögött Reimsbe indult, ahol 1429. július 27-én a trónörökös királlyá kenték. Ezzel VII. Károly visszanyerte az angol királytól, VI. Henrikől a törvényes uralkodói jogot. Johanna egész családját örökös nemesi rangra emelte, és adómentességet biztosított szülőhelyének.

Johanna minden bátorsága ellenére állandóan azt valotta, hogy igazi küldetése nem a harc, hanem a béke és a segítség kieszközlése a szenvedőknek. Minden fontos csata előtt több ízben is – személyesen – fölajánlotta az ellenfélnek a békekötést.

Úgy tűnt, észre sem veszi a rajongást, mely körülvette, s természetes egyszerűséggel utasított vissza minden lénynek szóló csodálatot.

Addig akarta folytatni a harcot, amíg az angolokat teljesen ki nem űzik az országból. Az ingatag jellemű VII. Károly azonban féltékeny tanácsadói hatására kezdte hátráltatni Jeanne terveit. A Párizs felszabadítására irányuló támadás támogatás híján sikertelen maradt. Nem sokkal később Jeanne saját felelősségére megindult a burgundoktól ostromlott Champiegne védelmére. Ott 1430. május 23-án az ellenség kezébe került. A luxemburgi herceg foglya lett, aki átadta őt az angoloknak.

Az orléans-i szűz pere Rouen városában folyt le 1431 tavaszán a párizsi egyetem 53 doktora, valamint egy domonkos inkvizítor előtt. Az egyházi bírák mindent megtettek annak érdekében, hogy beismerő vallomásra bírják a lányt, s ezzel az angolok várakozásának (a koronázás érvénytelenítésének) halálbüntetés nélkül is eleget tegyenek. Az angolok azonban nem egyeztek ki életfogytiglani ítélettel.

Miután egy utolsó szentáldozást engedélyeztek Johannának, 1431. május 30-án reggel eretnokség vádjával halálra ítélték, és azonnal átadták a hóhérnak. A lány az egész úton áhítattal imádkozott. Amikor a máglyát meggyújtották, nagy szóval fölkiáltott: „Jézus! Jézus!” Krisztus neve volt az utolsó szava is. A tömeg fölroslásakor az angol katonák között is elhangzottak ilyen megjegyzések: „Az Úr vértanúja volt, szentet égettek el!”

Hamvait a Szajnába szórták, nehogy valaki boszorkányságra vagy más gonosz célra használja. Huszonöt évnek kellett eltelnie, míg az angolok végleges kiűzése után VII. Károly francia király a vértanú szűz családjának kérésére jóvátételi eljárást indított meg, III. Callixtus pápa pedig perújrafelvételt rendelt el ügyében, melynek következtében Johannát rehabilitálták.

1909. április 11-én avatták boldoggá, majd 1920. május 16-án szentté. 1944. május 13-án XII. Pius Franciaország második patrónusának nyilvánította. A foglyok, harcosok, vallásosságuk miatt kigúnyolt emberek, a távíró-hivatalnokok és a rádiókezelők védőszentje. Fegyver-

zetben, zászlóval a kezében ábrázolják. Nevének jelentése: „Isten irgalmas volt”, „az Úr ajándéka”.

Forrás: Diós István: A szentek élete (Magyar Kurír)

**1231. JÚNIUS 13. (795 ÉVVEL EZELŐTT):
ELHUNYT PÁDUAI SZENT ANTAL, A VILÁG EGYIK LEGNÉP-
SZERÜBB SZENTJE, A FERENCES REND TAGJA, AKI KIVÉTE-
LES SZÓNOKI KÉPESSEGEIRŐL ÉS A SZEGÉNYEK IRÁNTI
SZERETETÉRŐL VOLT HÍRES**

Páduai Szent Antal 1195-ben, Lisszabonban látta meg a napvilágot, egy tehetős nemesi család gyermekeként. Középkori életrajzírói szerint az eredetileg Ferdinánd (Fernando) névre keresztelt fiú édesapja, Martin Bouillon az első keresztes hadjárat híres hadvezérének, Bouillon Gottfriednek volt a leszármazottja, édesanyja pedig az asztúriai királyi házzal állt rokonságban, ám erre nincs bizonyíték. A szent a lisszaboni katedrális iskolájában kezdte meg tanulmányait, majd 15 esztendősen felvételre magát az ágostonos rendbe, és a város falain kívül található Sao Vincente de Fora-kolostorba költözött. Ferdinánd két esztendőt töltött ebben az intézményben, 1212-ben azonban kérelmezte áthelyezését Coimbrába, mivel úgy érezte, családtagjai és barátai látogatásaikkal megzavarják őt szolgálatában.

A fiatalember Lisszabonban és új kolostorában egyaránt kitűnt páratlan szellemi képességeivel, kiváló memóriájával és szónoki tehetségével. Miután kolduló barátok megerősítették őt elhatározásában, 1220 nyarán csatlakozott az Assisi Szent Ferenc által alapított rendhez, és felvette az Antal nevet.

A 25 esztendőös férfi még ebben az évben átkelt Afrikába, ám csak néhány hónapot tölthetett a muszlimok között, ugyanis 1220–21 telén súlyos betegségbe esett. Előljárói úgy határoztak, hogy Antal térjen vissza Portugáliába, a missziós szerzetest szállító hajó azonban viharba került a Földközi-tengeren és Szicília partvidékére sodródott. A férfit a messinai ferences testvérek ápolták, míg felépült betegségéből, majd Assisiba indult, ugyanis rendtársaitól megtudta, hogy a városban káptalant tartanak. Antal meg is jelent a gyűlésen, ám észrevétlen maradt, kivételes tudását és múltbéli szolgálatait nem fedte fel a résztvevők előtt. A szerzetes ezután a Forlí városa mellett található Montepaolóba vonult vissza, hogy magányosan, imádsággal tölthesse idejét, tehetsége azonban nem sokáig maradt rejtve.

A legenda úgy tartja, hogy egy alkalommal ferences és dominikánus barátok érkeztek a kolostorba, akik a közös ünnepség kezdetén rádöbbenek, hogy egyikük sem készült ünnepi szónoklattal. A szerzetesek egymás után háritották el ezt a felkérést, mígnem a választás az addig visszahúzódó Antalra esett, akit viselkedése alapján egyszerű, tanulatlan embernek tartottak; úgy vélték, a jámbor férfi szavain keresztül talán a Szentlélek szól majd a gyülekezethez. Az ünneplők végül kellemesen csalódtak, ugyanis a barát kezdetben félénknek bizonyult, ám később akkora szenvedéllyel beszélt, és olyan különleges teológiai tudásról tett tanúbizonyosságot, hogy azt a hallgatóság csakugyan isteni csodának gondolta.

Az esetet követően, 1222 nyarán Assisi Szent Ferenc személyesen írt levelet Antalnak, aki hamarosan Vercel-

libe, majd a bolognai egyetemre ment, 1224-ben pedig áttette székhelyét Franciaországba. A szerzetes Montpellierben és Toulouse-ban folytatta tanulmányait, majd Limousin tartományban szolgált, Szent Ferenc haláláról értesülve azonban 1226 őszén visszatért Itáliába.

Legendája szerint Antal olasz és francia földön is hatalmas tömegeket térített meg prédikációival. A szerzetes a feljegyzések szerint békét és megbocsátást hirdetett az emberek számára, ám ezzel egy időben megalkuvás nélküli őszinteség jellemezte prédikációit, melyekben rendszeresen ostromozta a fényűzést és a kapzsiságot, sőt, bíráló szavai a botrányos életű püspököket és előljárókat sem kímélték.

Antal térítéseit számos csodás történet örökölte meg: legendájában azt írják, hogy megvédte hallgatóságát a zivatartól és a szónoki emelvényt szétzúzó ördög cselvetésétől, illetőleg arról is olvashatunk, hogy imái segítségével egy pillanaton belül ott termett, ahol épp szükség volt rá. A szerzetes hazatéréséhez is kapcsolódik egy monda, mely szerint a férfi Provence-ban egy idős asszonynál vendégeskedett társaival, aki étellel és borral kínálta az utazókat, ám ezután elfelejtette elzárni a hordó csapját, ráadásul egy szerzetes a poharát is eltörte. A történet szerint Antal imának köszönhetően a hordó színültig telt borral, és csodálatos módon a szegény asszony ivóedénye is újra ép lett.

Páduai Szent Antal tehát már az „eretnekek pörölyeként” tért haza Franciaországból, és a korábbiakhoz ha-

előkelő pozícióra, ezért rövid időn belül lemondott hivataláról és Padovában telepedett le.

A legenda szerint a prédikátor érkezése csodálatos változásokat eredményezett a városban: a viszálykodók kibékültek egymással, az erkölcstelen életet folytató polgárok megbánták bűneiket, Antal pedig itt is számos csodajetet vitt végbe.

Antal egész munkásságáról elmondható, hogy szónoki tehetségével és páratlan karizmájával mindig és mindenhol a közösség javát szolgálta. A ferences szerzetes az 1231. évi böjt idején érte el pályafutása csúcspontját, amikor állítólag 30 000 hívő előtt prédikált Padova városában.

A szentet bámulatos kitartás jellemezte, azonban a feszített munkatempó és a szerény életvitel együttesen súlyos árat követelt a férfitől. 1231 tavaszán Antal súlyosan megbetegedett és Camposampieroba utazott, ahonnan már soha nem térhetett vissza híveihez, ugyanis június 13-án – Arcellában, Padova mellett – befejezte életét. A szerzetes halálát általános gyász követte Itáliában, népszerűségét pedig ékesen bizonyítja, hogy IX. Gergely pápa egy éven belül, 1232 pünkösdjén szentté avatta őt. Antal neve az évszázadok során a szegények és az elesettek gyógyításával kapcsolódott össze, így főként a bajba jutottak fordultak hozzá; ezzel magyarázhatók az adománygyűjtésre szolgáló perselyek, illetve hálálkodó feliratok, melyeket – szobránál – a legtöbb katolikus templomban megtalálhatunk.

Szerző: Tarján M. Tamás

Forrás: Rubicon Online

sonló eredménnyel végezte térítő munkáját az Észak- és Közép-Itáliában burjánzó mozgalmak hívei között. A szerzetes sikerei elismeréseként hamarosan az emiliai rendtartomány élére állították, Antal azonban nem vágyott

Szent Antal-legendák:

A HALAKNAK PRÉDIKÁLÁS

Amikor Rimini városában az emberek nem akarták meghallgatni, Antal kiment a tengerpartra, és prédikálni kezdett a halaknak. Erre a halak seregestül jöttek a partra, és fejüket kiemelve hallgatták a beszédet, ami megtérítette a hitetleneket.

A SZAMÁR ÉS AZ OLTÁRISZENTSÉG

Egy zsidó ember kételkedett Krisztus jelenlétében az Oltáriszentségben. Antal megkérdezte tőle: ha a szamarát három napig éhezeti, az a takarmányt vagy az Oltáriszentséget választja? A szamár a harmadik napon az élelem helyett a térdre borult az Oltáriszentség előtt.

A GYERMEK JÉZUS

Egy gróf, akinél Antal megszállt, az éjszaka folyamán fényességet látott a szoba kulcslyukán keresztül. Benézve látta, hogy a gyermek Jézus a karjaiban van, és vele beszélget.

A LEVÁGOTT LÁB ESETE

Antal prédikált egy fiatalnak, aki bűnbánatból levágta a lábát, mert rúgott egyet az édesanyján. Antal a legenda szerint visszagyógyította a lábát.

XIV. Leó pápa üzenete a hivatások 63. világnapjára: Isten ajándékának belső felfedezése

XIV. Leó pápa ezévi üzenetét a hivatások 63. világnapjára „Isten ajándékának belső felfedezése” címmel írta.

Kedves testvéreim, kedves fiatalok! A feltámadt Jézus vezetésével és oltalma alatt húsvét negyedik vasárnapján, „a Jó Pásztor vasárnapján” tartjuk a hivatások 63. világnapját. Ez kegyelmi alkalom arra, hogy megosszák néhány gondolatot a hivatás belső dimenziójáról, melyet úgy értünk, mint Isten azon ingyenes ajándékának felfedezését, amely szívünk mélyén sarjad és bontakozik ki. Járjuk végig hát együtt egy igazán szép életnek az útját, amelyet a Pásztor mutat nekünk!

A SZÉPSÉG ÚTJA

János evangéliumában Jézus szó szerint így határozza meg magát: „a szép pásztor” (ὁ ποιμὴν ὁ καλός) (Jn 10,11). Ez a kifejezés egy tökéletes, hiteles, példamutató pásztorra utal, aki kész életét adni juhaiért, s ezzel kinyilvánítja Isten szeretetét. Ő olyan pásztor, aki magával ragad: aki rátekinthet, felismeri, hogy az élet valóban szép, ha őt követjük. Ennek a szépségnek a megismeréséhez azonban nem elegendők a testi szemek vagy az esztétikai szempontok: szemlélődésre és belső elmélyülésre van szükség. Csak az mondhatja bizalommal: „Bízom benne, vele az élet valóban szép lehet, ezt az utat akarom járni”, aki megáll, figyelve hallgat, imádkozik, és befogadja az ő tekintetét. A legcsodálatosabb pedig az, hogy amikor tanítványainak szegődünk, mi magunk is „széppé” válunk: szépsége átalakít bennünket. Ahogyan Pavel Florenszkij teológus írja, az aszkézis nem „jó” embert, hanem „szép” embert hoz létre. A szentek ismertetőjegye ugyanis – a jóság mellett – a Krisztusban élő emberből sugárzó ragyogó lelki szépség. Így tárul fel teljes mélységében a keresztyény hivatás: részesedés az ő életében, osztozás az ő küldetésében és ragyogás az ő szépségében.

Ez a belső élet, hit- és értelemösszeköttetés volt Szent Ágoston tapasztalata is, aki a Vallomások harmadik könyvében – miközben megvallja ifjúkori bűneit és hibáit – így ismeri fel Isten: „Bensőbb voltál legbensőbb valómnál.” Önmagán túl felfedezi az isteni világosság szépségét, mely vezet őt a sötétségben. Isten jelenlétét lelke legmélyén fedezi fel, s ebből megérti, mennyire fontos a belső élet gondozása, mint a Krisztussal való kapcsolat tere, és mint az az út, amelyen megtapasztalhatjuk Isten szépségét és jóságát életünkben.

Ez a kapcsolat imádságban és csendben épül, és ha ápoljuk, megnyit bennünket a hivatás ajándékának befogadására és megélésére. A hivatás sohasem kényszer vagy előre meghatározott séma, melyhez egyszerűen alkalmazkodni kell, hanem egy szeretet- és boldogságterv. A belső élet gondozása: innen kell sürgősen újratekdeni a hivatásgondozást és az evangelizálás mindig új munkáját.

Ebben a szellemben arra hívok mindenkit – családokat, plébániákat, szerzetesi közösségeket, püspököket, papokat, diakónusokat, hitoktatókat, nevelőket és világi hívőket –, hogy egyre jobban törekedjenek olyan környezet kialakítására, ahol ez az ajándék befogadható, táplálható, megőrizhető és kísérhető, hogy bőséges gyümölcsöt teremjen. Csak akkor bontakozhat ki és érhet be Isten

hívása, ha környezetünk élő hitben ragyognak, kitartó imádság táplálja őket, és testvéri kísérés jellemzi őket; s így válhat a hivatás a boldogság és az üdvösség útjává az egyén és az egész világ számára. Elindulva tehát azon az úton, amelyet Jézus, a szép Pásztor mutat, ismerjük meg jobban önmagunkat és ismerjük meg közelebbről Isten, aki meghívott bennünket.

KÖLCSÖNÖS MEGISMERÉS

„Az élet Ura ismer bennünket, és szerető tekintetével megvilágosítja szívünket.” Minden hivatás ugyanis annak tudatosításával és megtapasztalásával kezdődik, hogy Isten szeretet (vö. 1Jn 4,16): ő mélyen ismer bennünket, számon tartja hajszálainkat (vö. Mt 10,30), és mindegyikünk számára az életszentség és a szolgálat egyedülálló útját gondolta ki. Ennek a megismerésnek azonban kölcsönösnek kell lennie: arra kaptunk meghívást, hogy megismerjük Isten az imádságban, az ige hallgatásában, a szentségekben, az Egyház életében és a testvéreinknek való önátadásban. Ahogyan a fiatal Sámuel, aki éjjel – vélhetően váratlanul – meghallotta az Úr hangját, és Éli segítségével megtanulta felismerni (vö. 1Sám 3,1-10), úgy nekünk is meg kell teremtenünk a belső csend tereit, hogy megsejtsük, mit hordoz az Úr szívében a mi boldogságunkra. Nem elvont értelmi tudásról vagy tanult ismeretről van szó, hanem életünket átalakító személyes találkozásról. Isten

a szívünkben lakik: a hivatás meghitt párbeszéd vele, aki hív – a világ sokszor fülsüketítő zaja ellenére is –, és arra kér, hogy valódi örömmel és nagylelkűen válaszoljunk.

„Noli foras ire, in te ipsum redi, in interiore homine habitat veritas – Ne menj ki, térj vissza önmagadba: az igazság a belső emberben lakik.” Ismét Szent Ágoston az, aki emlékeztet, milyen fontos, hogy megtanuljunk megállni, belső csendet teremteni, hogy meghallhassuk Jézus Krisztus hangját. Kedves fiatalok, hallgassatok erre a hangra! Hallgassatok az Úr hangjára, aki arra hív benneteket, hogy teljes életet éljétek, hogy megvalóítsátok életeteket, hogy talentumaitokat kamatoztassátok (vö. Mt 25,14-30), korlátaitokat és gyengeségeiteket pedig Krisztus dicsőséges keresztségéhez kapcsoljátok! Szánjatok időt a szentségimádásra, állhatatosan elmélkedjétek Isten ígében, hogy azt mindennap megélijétek, és vegyetek részt tevékenyen és teljes mértékben az Egyház szentségi és közösségi életében. Így megismeritek az Urat, és a vele való meghitt barátságban felfedezitek, hogyan ajándékozhatok oda magatokat: a házasságban, a papságban, az állandó diakonátusban vagy a megszentelt életben – szerzetesi közösségben vagy a világban élve: minden hivatás mérhetetlen ajándék az Egyház számára, és annak, aki örömmel fogadja. Az Úr megismerése mindenekelőtt azt jelenti, hogy megtanulunk bízni benne és gondviselésében, mely minden hivatásban túláradóan megnyilvánul.

BIZALOM

A megismerésből bizalom születik, mely a hit gyermeke, és nélkülözhetetlen magatartásforma mind a hivatás elfogadásához, mind a benne való kitartáshoz. Az élet ugyanis folyamatos bizalom az Úrral, állandó ráhagyatkozás az Úrra, akkor is, amikor tervei felülírják a mieinket.

Gondoljunk Szent Józsefre, aki a Szűzanya várandósságának váratlan titka ellenére is a mennyei álmra hagyatkozik, és engedelmes szívvel fogadja el Máriát és a Gyermecket (vö. Mt 1,18-25; 2,13-15). Názáreti József

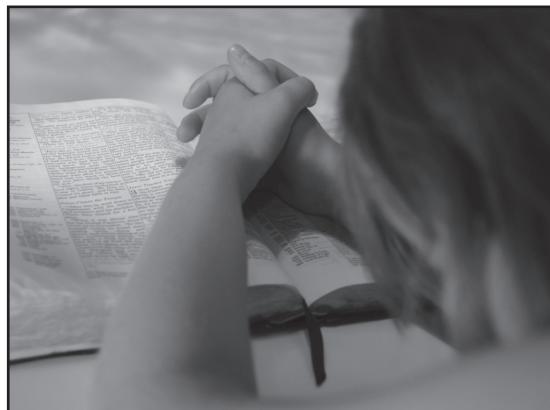
az Isten tervében való teljes bizalom képe: akkor is bízunk, amikor körülötte minden sötétségbe borul és kedvezőtlennek tűnik, amikor a dolgok látszólag a várttal ellenkező irányban haladnak. Ő bízunk az Úrral, és ráhagyatkozunk az Úrra, mert biztos az ő jóságában és hűségében. „Egész életében, minden körülmények között József ki tudta mondani »fiat«-ját, mint Mária az angyali üdvözlétkor és Jézus a Getszemáni kertben.”

A remény jubileuma arra tanított, hogy szilárdan bízunk Isten ígéreteiben, ne engedjünk a kétségbeesésnek, győzzük le félelmeinket és bizonytalanságainkat, abban a bizonyosságban, hogy a feltámadt Jézus Úr a világ történelme és a mi személyes élettörténetünk felett: nem hagy magunkra legkomorabb óráinkban, hanem világosságával eloszlatja minden sötétségünket. Éppen az ő Lelkétől kapott világosságnak és erőnek köszönhetően – a megpróbáltatások és válságok közepette is – azt láthatjuk, hogy hivatásunk egyre érettebbé válik, egyre jobban visszatükrözi annak szépségét, aki meghívott bennünket: a hűség és a bizalom szépségét, a sebek és bukások ellenére is.

ÉRÉS

A hivatás ugyanis nem statikus cél, hanem dinamikus érlelődési folyamat, melyet az Úrral való meghitt kapcsolat táplál: Jézussal maradni, engedni a Szentlélek működését a szívben és az élet helyzeteiben, és mindent a kapott ajándék fényében újraolvasni – ez a hivatásban való növekedés útja.

A szőlőtőhöz és a szőlővesszőkhöz hasonlóan (vö. Jn 15,1-8) egész életünknek szoros és élő kapcsolatban kell állnia az Úrral, hogy a megpróbáltatások és a szükséges metszések által egyre teljesebb választ adhassunk hívására. Azok a „helyek”, ahol Isten akarata leginkább megmutatkozik, és ahol megtapasztaljuk az ő végtelen szeretetét, gyakran azok a hiteles, testvéri kapcsolatok, amelyeket életünk során képesek vagyunk kialakítani. Milyen nagy ajándék egy

jó lelkivezető, aki segíti hivatásunk felismerését és kibontakozását! Milyen fontos a hivatás tisztázása és elbírálása a Szentlélek fényében, hogy a hivatás teljes szépségében megvalósulhasson!

A hivatás tehát nem olyasmi, amit azonnal birtokba veszünk, nem egy egyszer s mindenkorra „megkapott” dolog, hanem út, amely az emberi élethez hasonlóan bontakozik ki: az ajándékot nemcsak őrizni kell, hanem naponta táplálni az Istennel való mindennapi kapcsolatban, hogy növekedhessen és gyümölcsöt teremjen. „Ennek igen nagy értéke van, mert egész életünket Isten elé helyezik, aki szeret bennünket, és engedi megérettünk, hogy semmi sem egy vak káosz gyümölcse, hanem épp ellenkezőleg, minden beleszöhető az Úrnak adott válaszba, akinek csodálatos terve van számunkra.”

Kedves testvéreim, kedves fiatalok, arra bátorítalak benneteket, hogy a mindennapi imádság és az Isten ígében való elmélkedés által ápoljátok személyes kapcsolatokat Istennel. Álljatok meg, figyelve hallgassatok, bízzátok rá magatokat: így hivatásotok ajándéka megéri, boldoggá tesz benneteket, és bőséges gyümölcsöt hoz az Egyház és a világ számára.

A Boldogságos Szűz Mária, az isteni ajándék belső befogadásának mintaképe és az imádságos hallgatás tanító mestere kísérjen benneteket ezen az úton!

Kelt a Vatikánban, 2026. március 16-án. XIV. Leó pápa

Forrás: www.vaticannews.va

XIV. Leó pápa Afrikába látogatott

Visszatekintés XIV. Leó pápa afrikai apostoli útjára

ELSŐ ÁLLOMÁS: ALGÉRIA (ÁPRILIS 13–15.)

XIV. Leó pápa látogatása Algériában kezdődött április 13-án, hétfőn. A fővárosba, Algírba érkezését követően meglátogatta a Maqam Echahidot, a Mártírok emlékművét, amely az algériai háború áldozatainak tiszteletére épült, ahol köszöntőt mondott.

A Szentatya ezután az elnöki palotába ment, ahol találkozott Abd el-Madzsíd Tebbún köztársasági elnökkel, majd beszédet mondott az állami intézmények és a civil társadalom képviselőinek, valamint a diplomáciai testület tagjainak. Ezután meglátogatta az algíri nagymecsetet, amely a világ egyik legnagyobb mecsete. Részt vett egy magánlátogatáson az Agoston-rendi Misszionárius Nővérek Befogadó és Barátság Központjában, a közeli Bab el-Oued városában. A pápa a napot a helyi hívőközösséghez intézett beszéddel zárta az algériai Afrikai Miaszszonyunk-bazilikában.

Április 14-én a pápa repülővel utazott Annaba kikötővárosba, amely Hippo ősi városából fejlődött ki, ahol Szent Ágoston élt. XIV. Leó meglátogatta Hippo régészeti lelőhelyét, majd a Szegények Kis Nővérei szerzetesrend által fenntartott idősek otthonát. Ezután magánbeszélgetést folytatott az Ágoston-rend tagjaival az ágostonos közösségi házban. Szentmisét mutatott be a Szent Ágoston-bazilikában.

MÁSODIK ÁLLOMÁS: KAMERUN (ÁPRILIS 15–18.)

Szerdán, április 15-én Leó pápa Yaoundéba, Kamerun fővárosába utazott. Felkereste Paul Barthélemy Biya államfőt az elnöki palotában. Ezután beszédet mondott a hatóságok és a civil társadalom képviselőinek, valamint a diplomáciai testület tagjainak a Kongresszusi Központban. Leó pápa ezután ellátogatott a Ngul Zamba („1sten ereje”) árvaházba, ahol üdvözölte az intézet lakóit és a dolgozókat, majd zárt ajtók mellett találkozott a kameruni püspökökkel.

Másnap, április 16-án, csütörtökön a pápa a fővárosból az ország északnyugati részében található Bamedába utazott, ahol beszédet mondott és részt vett a helyi közösség részvételével megrendezett béketalálkozón a Szent József-székesegyházban. Ezután szentmisét mutatott be a bamendai nemzetközi repülőtéren, mielőtt visszatért Yaoundéba.

Április 17-én, pénteken a pápa ismét repülőre szállt, ezúttal az ország délnyugati, tengerparti részén fekvő Douala városába látogatott, ahol szentmisét mutatott be a Japoma Stadionban. XIV. Leó ezután magánlátogatást tett a Szent Pál Katolikus Kórházban. Ezt követően visszatért a kameruni fővárosba, Yaoundéba, ahol ezután találkozott a Közép-afrikai Katolikus Egyetem hallgatóival és tanáiraival.

Április 18-án, szombaton Leó pápa szentmisét mutatott be a Yaoundé-Ville repülőtéren.

HARMADIK ÁLLOMÁS: ANGOLA (ÁPRILIS 18–21.)

A Szentatya április 18-án érkezett az angolai fővárosba, Luandába. Első látogatása João Lourenço államfőhöz vezetett az elnöki palotába. Ezt követően találkozott a hatóságok, a civil társadalom és a diplomáciai testület képviselőivel, majd zárt körű találkozóra került sor az angolai püspökökkel.

Vasárnap, április 19-én XIV. Leó pápa szentmisét mutatott be a közeli Kilamba városában, majd helikopterrel Muxima városába utazott. Ott a Mária-kegyhely, a Mama Muxima előtti téren imádkozta el a rózsafüzért és beszédet mondott, mielőtt a nap végén visszatért Luandába.

Másnap, hétfőn, április 20-án XIV. Leó az ország északkeleti részén fekvő Saurimo városába utazott. Ott meglátogatott egy idősotthont, ahol köszöntötte a jelenlévőket, majd szentmisét mutatott be a Saurimo sétányon. Ezután a pápa visszatért Luandába, ahol a Fatimai Miaszszonyunk-plébánián beszédet mondott a püspököknek, papoknak, szerzeteseknek és lelkipásztori munkatársaknak.

NEGYEDIK ÁLLOMÁS: EGYENLÍTŐI-GUINEA (ÁPRILIS 21–23.)

Április 21-én, kedden reggel Leó pápa Luandából Malabóba, Egyenlítői-Guinea egykori fővárosába érkezett repülővel. Ott Teodoro Obiang Nguema Mbasogo köztársaság elnökkel találkozott, majd beszédet mondott a hatóságok, a civil társadalom képviselőinek és a diplomáciai testület tagjainak. XIV. Leó pápa ezután az Egyenlítői-Guineai Nemzeti Egyetem tiszteletből róla elnevezett campusán találkozott a kultúra képviselőivel, és beszédet mondott, mielőtt meglátogatta a Jean-Pierre Olie pszichiátriai kórház személyzetét és betegeit. Ez a nap az ország püspökeivel folytatott zárt körű találkozóval ért véget.

Április 22-én, szerdán Leó pápa három repülőutat tett. Először a keleti határon fekvő Mongomo városába utazott, ahol szentmisét mutatott be a Szeplőtelen Fogantás-székesegyházban. Meglátogatta a Ferenc pápáról elnevezett műszaki iskolát, mielőtt egy másik repülővel Bata kikötővárosába utazott. Batában a pápa felkereste a börtönt, ahol üdvözölte a fogvatartottakat és az ott dolgozókat. Ezután a katonai bázison 2021. március 7-én történt robbantások áldozatainak emlékművéhez látogatott, és rövid imát mondott. A nap végén fiatalokkal és családokkal találkozott a batai stadionban.

Afrikai apostoli útjának utolsó napján, április 23-án, csütörtökön Leó pápa szentmisét mutatott be a malabói stadionban, majd repülővel hazaindult Rómába.

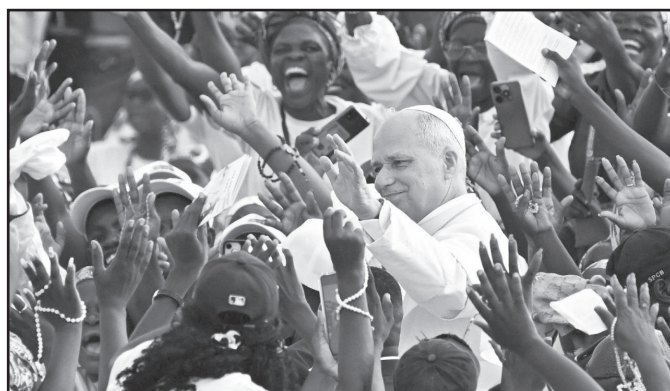
Forrás:
Kuzmányi István/Magyar Kurír

„A jövő a tiétek”

XIV. Leó pápa találkozója a fiatalokkal és családokkal Batában

XIV. Leó pápa apostoli útja során április 22-én Egyenlítői-Guineában, Batában találkozott a fiatalokkal és a családokkal a városi stadionban. Az eseményt megelőzően a Szentatya imádságos megemlékezésen vett részt a 2021. március 7-i robbanás áldozatainak emlékművénél, ahol koszorút helyezett el, imát mondott az elhunytakért és áldást adott.

Leó pápa ezt követően a stadionba hajtatott, ahol mintegy harmincötezer fő befogadására alkalmas létesítményben fiatalok és családok ezrei várták. A Szentatya pápamobillal járt körbe a hívek körében, majd megkezdődött a találkozó, amelyet a helyi egyház képviselői, tanúságtételek, valamint hagyományos táncok és énekek vezettek be.

va szerepüket a fiatalok életében: „A család az a termékeny talaj, amelyben emberi és keresztény növekedések gyökereznek.” Arra hívta a jelenlévőket, hogy hálával tekintsenek szeretteikre, és bízzák életüket Istenre: „Bízzatok magatokat az Úrra, hogy családjaitok egységben növekedjenek, és az életet ajándékként fogadják.” A házasságra készülőknek külön üzenetet fogalmazott meg: „A házasság és a szülői hivatás csodálatos küldetés, amelyet nap mint nap kell megélni.”

A FELELŐSÉG ÉS AZ ÉLET TISZTELETE

A pápa egy fiatal tanúságtételére utalva hangsúlyozta az élet védelmének fontosságát: „Az élet befogadása szeretetet, elkötelezettséget és gondoskodást igényel.” Majd hozzátette, hogy a család értékeinek megőrzése kulcsfontosságú: „Őrizzétek és éljétek ezeket az értékeket, még akkor is, ha ez áldozatokkal jár.”

A SZERETET ÁTALAKÍTÓ EREJE

A beszéd végén Leó pápa a szeretet szépségére irányította a figyelmet: „Engedjük, hogy magával ragadjon bennünket a szeretet szépsége.” Majd küldetesként fogalmazta meg: „Tegyük tanúságot arról minden nap, hogy szeretni jó.” És hangsúlyozta: „A legnagyobb öröm abból fakad, hogy adni tudunk, és önmagunkat ajándékozunk oda.” Végül egy tágabb perspektívát nyitott: „A szeretet fénye valóban képes átalakítani a világot, még annak struktúráit is.” Beszédét reményteljes felhívással zárta: „Tegyük ezt közös elhatározásunkká, hogy Krisztus... elvezessen bennünket egy reménnyel teli jövő felé.”

IMA ÉS ÁLDÁS

A találkozó végén a jelenlévők együtt elimádkozták a hitvallást, majd Leó pápa imát mondott, áldást adott és a záróénekek után elhagyta a stadiont. Ezt követően visszatért a repülőterre, ahonnan Malabóba utazott tovább.

XIV. Leó pápa batái találkozója a fiatalokkal és a családokkal a hit örömeről, a felelősségről és a jövő reményéről szólt. A Szentatya üzenete világos: a jövő azoké, akik hittel, szeretettel és elkötelezettséggel építik azt — Krisztus világosságában.

A PÁPA BESZÉDE: A HIT ÖRÖME ÉS A JÖVŐ FELELŐSÉGE

A Szentatya beszédét közvetlen és örömteli hangon kezdte: „Kedves fiatalok, kedves családok, béke legyen veletek!” Majd játékos kérdéssel fordult a jelenlévőkhöz a szemerklő eső miatt: „Ki fél az esőtől? Ki akarja Isten áldását?” A fiatalok lelkes válaszára utalva így folytatta: „Köszönöm, hogy itt vagytok! Folytassuk az ünneplést! Az Egyháznak szüksége van a lelkesedésekre!” A pápa háliját fejezte ki a fogadtatásért, és kiemelte a hit örömét, amely a jelenlévők arcán és ünneplésében tükröződött. Rámutatott, hogy az ország fiatal és élettel teli közösség, amely Krisztust akarja életének világosságává tenni. Ezt a valóságot így fogalmazta meg: „A legfényesebb világosság itt a ti szemetekben, arcotokban, mosolyotokban, énekeitekben és táncotokban ragyog.”

A HAGYOMÁNYOK ÉS ÉRTÉKEK ÖRÖKSÉGE

Leó pápa külön kitért az ország gazdag kulturális örökségére, amely a találkozón is megmutatkozott. A fiatalok által hozott jelképes tárgyak kapcsán hangsúlyozta, hogy ezek az élet alapvető értékeiről tanúskodnak: „Olyan értékekről beszélnek, mint a szolgálat, az egység, a befogadás, a bizalom és az ünnep.” Majd a fiatalokhoz fordulva világosan kijelentette: „Ti vagytok ennek az örökségnek a hordozói, és a jövő alapja ezen a földön. A jövő a tiétek!”

A TANÚSÁGTÉTELEK ÜZENETE

A Szentatya visszautalt az elhangzott tanúságtételekre, és külön kiemelte azok tanulságait. A fiatal dolgozónő szavaira utalva hangsúlyozta a mindennapi munka és felelősség jelentőségét: „A keresztény élet nemcsak a liturgiában való részvételt jelenti, hanem azt is, hogy méltósággal dolgozunk és tisztelettel bánunk mindenkivel.” A papi hivatásról szóló tanúságtétel kapcsán pedig így fogalmazott: „Isten akaratára rábízni magunkat örömet és mély békét ad.” Ezután bátorította a fiatalokat, hogy ne féljenek a hivatástól: „Ha Krisztus hív benneteket, ne féljétek követni őt... százszorosát kapjátok és az örök életet” (Mt 19,29).

A CSALÁD MINT A NÖVEKEDÉS HELYE

A pápa külön megszólította a családokat, hangsúlyoz-

Szerző: Somogyi Viktória. Forrás: vaticannews.va

Kép forrása: vaticannews.va

Film készült Boldog Romzsa Tódor kárpátaljai püspök és vértanú életéről

Filmpremierrel méltatták Romzsa Tódort, a 20. századi magyar és kárpátaljai történelem egyik legcsendesebb, mégis ikonikus alakját születésének 115. évében. A szentéletű püspök harminchárom évesen került a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye élére. A háború utáni szovjet hatalomátvétel idején határozottan kiállt az egyház függetlensége és a rábízott közösség lelkiismereti szabadsága mellett.

A Romzsa Tódorról szóló magyar életrajzi drámát 2026. január 15-én mutatták be a magyarországi mozikban. A film 79 percben mutatja be a mártírhaltalt halt püspök életének utolsó éveit és rendíthetetlen hitvallását a szovjet elnyomás idején.

A történet a második világháborút követő időszakban játszódik Kárpátalján, amikor a szovjet hatalom megpróbálta felszámolni a görögkatolikus egyházat. A film szemlélteti, hogyan állt ellen Romzsa püspök a politikai nyomásnak, és miért döntött úgy Sztálin és Hruscsov, hogy a fiatal egyházfőt el kell tenni az útból. A püspököt 1947-ben a KGB brutálisan meggyilkolta, miután egy megrendezett balesetet túlélt.

Az alkotás elkészítésében olyan neves szakemberek vettek részt, mint a Kossuth-díjas operatőr Máthé Tibor, a vágó Király István, a zenét pedig Pejtsik Péter szerezte.

A film rendezője és forgatókönyvírója Bokor Attila. A főszerepet pedig Dér Zsolt vállalta el. További szereplők: Lux Ádám, Bezerédi Zoltán, Kakasy Dóra, Cserna Antal.

Bokor Attila a felvidek.ma-nak adott interjújában mesélt Romzsa Tódorról és a filmről.

A rendező személyes hangvételű visszaemlékezésben idézte fel, miként született meg benne a film gondolata.

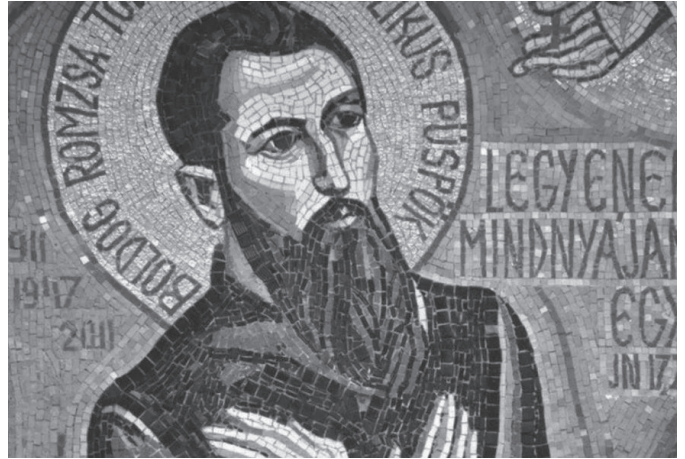
Mint hangsúlyozta, görögkatolikus családi kötődései és a spiritualitás iránti régi érdeklődése is hozzájárult ahhoz, hogy mélyen megérintse Romzsa Tódor története.

Mint fogalmazott, a forgatókönyv megírása bizonyult az egyik legnagyobb kihívásnak, hiszen egyszerre kellett történelmi hitelességre törekedni, drámai szerkezetet felépíteni és a karakterek lelki világát is hitelesen megjeleníteni.

Bokor Attila hangsúlyozta, hogy a történet feldolgozása során számos történelmi forrásra és kutatásra támaszkodott. Külön kiemelte Puskás László munkáját, amely Romzsa Tódor életét és halálát dolgozza fel, valamint több kárpátaljai kutató és egyházi személy segítségét is, akik fontos háttér-információkkal szolgáltak.

Kiemelte mások mellett a címszerepet alakító Dér Zsolt alakítását, akit rendkívül felkészült és elkötelezett művésznek nevezett.

Bokor Attila azt is hangsúlyozta, hogy a film készítése során számos nehézséggel kellett szembenézniük, mégis úgy érzi, az alkotás megszületése különleges lelki tapasztalatot jelentett számára.

A film egyik legfontosabb üzenete, hogy léteznie kell egy másfajta értékrendnek, hiszen „amerre napjainkban a világ tart, az nagy jövőt nem jósol nekünk”. Romzsa Tódor életútját és hitvallását egyfajta „Jézus-történet”-ként jellemezte.

Romzsa Tódor személye összetartotta a különféle nemzetiségeket: nem számított, hogy ki ukrán, orosz, magyar, vagy szlovák. Csak a közös hit számít, ami a béke, a közösség egységének alapja volt – emelte ki a rendező.

A Romzsa Tódor című életrajzi film a XX. századi keresztényüldözés emblematikus vértanú története. Nem egyszerű történelmi dráma, sokkal inkább egy belső utazásra invitál, amelynek során a néző lassan ráébred: a diktatúra legsötétebb évei között is létezett rendíthetetlen emberi tartás. A vértanú püspököt a váznon nem politikai lázadóként, hanem olyan emberként látjuk, aki nem hajlandó feladni a belső irányítóját; éppen ez a csendes, következetes ellenállás teszi veszélyessé a rendszer szemében.

A rendező, Bokor Attila nem harsány eszközökkel dolgozik, inkább hagyja, hogy a történet súlya és a szereplők tekintetei végezzék el a munkát. Legnagyobb ereje abban rejlik, hogy nem akar többet mondani annál, amit a történet önmagában hordoz: hogy a hűség és a lelkiismeret nem történelmi kategóriák, hanem személyes döntések.

A nézőnek a film közben van tere elgondolkodni, és saját kérdéseit is belehallani a történetbe. A végére pedig óhatatlanul felmerül a kérdés: mihez kezdünk ma ezzel a csendes, mégis rendíthetetlen példával, ami valóban megszólít minket.

Reméljük, a film a közeljövőben Kárpátaljára is eljut és mindenki számára elérhetővé válik, hogy a szentéletű püspök irányító legyen ebben a viharos időszakban, számunkra, kárpátaljai magyarok számára is!

barankovics.hu

Felvidek.ma

Összeállította: Fehér Rita

Megállni, elcsendesedni, megújulni

Nagyböjti lelkigyakorlat fiataloknak

Március 27. és 29. között nagyböjti lelkigyakorlatot tartottak fiatalok számára a szinyáki lelkigyakorlatos házban. A péntek délutántól vasárnap délig tartó lelki alkalmat Ilyés Csaba atya, a Szatmári Római Katolikus Püspökség irodaigazgatója, általános helynök vezette.

A lelkigyakorlatnak mintegy 50 résztvevője volt. A fiatalok Kárpátalja különböző településeiről érkeztek: Ungvárról, Pósházáról, Gálocsról, Császlócról, Munkácsról, Szolyváról, Husztról, Sislócról és Nevetlenfaluból.

A program közös vacsorával vette kezdetét, amelyet bemutatkozás és csapatépítő játékok követtek. A napot szentségimádás zárta, segítve a résztvevőket a lelki elcsendesedésben és ráhangolódásban.

Szombaton a nap közös reggeli imával indult. A reggelit követően Csaba atya előadásában a teremtéstörténetről, az első bűnről – amelyet Ádám és Éva követtek el –, valamint annak következményeiről elmélkedett. Az előadás után a fiatalok kiscsoportokban dolgozták fel a hallottakat. A csoportokat Fudella Attila pasztorációs munkatárs, Megyesi László állandó diakónus, Mihalovicsné Tóth Krisztina hitoktató (Császlóc és a Szent István Líceum), valamint Kiss Éva hitoktató (Ungvár) vezették.

A délelőtti programot keresztúti ájtatosság követte, amely során a résztvevők minden stációjánál megálltak imádságra és elmélkedésre, hogy emlékezzenek Krisztus szenvedésére és kereszthalálára. Különleges módon a fiatalok saját személyes tárgyaikból állították össze a keresztet az egyes állomásoknál, ezzel is kifejezve hálájukat a Megváltó szeretetért.

Ebéd után Csaba atya folytatta előadását, amelyet ismét kiscsoportos beszélgetések követtek. A délután folyamán a császlóci hittanosok és a Szent István Líceum diákjai a szentmise keretében adták elő a Passiót, Jézus szenvedéstörténetét, mély lelki élményt nyújtva a jelenlévőknek.

Az esti program során a résztvevők megtekintették a Szeretet szimfóniája című filmet, amely lelki útravalót adott számukra.

Virágvasárnap közös imával és reggelivel kezdődött a nap, majd a fiatalok Korláthelmec felé indultak, ahol együtt vettek részt a szabadtéri kereszttúton és a szentmisén.

Hálát adunk az Úrnak ezekért a kegyelmi napokért, a közösségben megélt hitért és mindazokért a lelki ajándékokért, amelyekkel a résztvevők gazdagodhattak.

Lautner Gabriella

Szent Benedek ereklyéje érkezett a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegyébe a békéért való imádság jegyében

A Pannonhalmi Bencés Főapátság átadta Európa védőszentje, Szent Benedek ereklyéjét a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye püspökének, Lucsok P. Miklósnak. Szent Benedeket VI. Pál pápa a béke hírnökének nevezte. Európa védőszentjének közbenjárását kérve az egyházmegyékben és a plébániai közösségekben a békéért fognak imádkozni.

Március 13-án, pénteken az esti liturgia keretében a Pannonhalmi Bencés Főapátság nevében Hortobágyi T. Cirill OSB főapát átadta Szent Benedek ereklyéjét Lucsok P. Miklós OP megyéspüspöknek.

Miklós püspök így fogalmazott: „Az indíttatást, hogy Szent Benedek ereklyéjét a békéért mondott imá-

ság szándékával hozzuk el Munkácsra, Hortobágyi Arnold OSB atyával együtt kaptuk, aki már két éve itt szolgál. A szent közbenjárását kérve továbbra is állhatatosan imádkozunk hazánk békéjéért, valamint a konfliktusoktól és háborúktól megfáradt világ békéjéért. Szent Benedek a béke embere, aki megtapasztalta a Feltámadt Krisztus békéjét. Azt kívánjuk, hogy ez a szent – Európa védőszentje, a béke hírnöke – erősítsen meg bennünket, és legyen közvetítő közöttünk és a Feltámadt Krisztus között.”

Az Ukrajnai Püspöki Konferencia ülésén arról is szó esett, hogy minden püspök szeretné fogadni Szent Benedek ereklyéjét saját egyházmegyéje székesegyházában, hogy a hívekkel

együtt virrasszanak és imádkozzanak, közbenjárását kérve. Arról, hogy mikor és melyik közösségben, illetve egyházmegyében tartják majd ezeket az imádságokat, a későbbi hírdetésekből lehet majd értesülni.

Amikor túlrad az irgalom

Az isteni tulajdonságok közül az irgalom az, amely minden időben központi helyet foglal el; ez a tulajdonság leginkább a szív erénye. Az egyházi év során több alkalommal is hálát adunk Jézus Szívének és az Ő végtelen kegyelmének: ilyen Jézus Szíve ünnepe, az elsőpénteki engesztelések, Szent Fausztina nővérnek, az isteni irgalmasság apostolának emléknapja, valamint az irgalmasság vasárnapja, amelyet húsvét második vasárnapján – idén április 12-én – ünnepeltünk. Emellett minden évben a június hónapot, a 2026-os esztendőt pedig teljes egészében Jézus Szíve tiszteletének szenteljük.

Az irgalmasság mint erény számos szentírási történetben és példabeszédben hangsúlyos szerepet kap. Jól ismerjük az irgalmas samaritánus vagy a tékozló fiú történetét, de az irgalomról tanúskodik az elveszett juh megkeresése is. Valójában talán az egész Szentírás az irgalom örömhíre: arról szól, miként könyörül meg Isten az elesett emberen, hogyan indul a keresésére, hogyan váltja meg, és öleli végül magához.

Miért ennyire fontos számunkra Isten Szent Szívének irgalma? Talán azért, mert az erények közül mi magunk is ezt értékeljük a legtöbbször; azt vágyjuk átélni leginkább, hogy valaki irgalommal fordul felénk. Az irgalom ugyanis megkönnyebbülést és a bűnök bocsánatának felszabadító érzését hozza el, általa az ember új esélyt kap. Mindenkinek szüksége van egy helyre, ahol megpihenhet a bűnök terhe alatt – ez a hely pedig Jézus Szentséges és Irgalmas Szíve.

Míg az ész mérlegel, emlékezik és nem felejt, addig a szív szeret – mégpedig szabadon. Éppen emiatt a szeretet gyakran jár szenvedéssel: Isten szabad akaratot adott az embernek, aki így szabaddá vált arra is, hogy fájdalmat okozzon Teremtőjének. Ha ez tudatosodik bennünk, vágy ébred bennünk arra, hogy viszonyozzuk Isten felénk áradó szeretetét, és engeszteljük Őt azokért, akik ezt nem teszik meg.

A Beregszászi Római Katolikus Templom hívei ezen a napon a vasárnap szentmisén kívül délután 15 óra körül is összegyűltek az irgalmasság

órájára, hogy még mélyebb tisztelettel forduljanak Jézus Szentséges Szíve felé. A jelenlévők közösen elimádkozták az irgalmasság rózsafüzérét, valamint énekekkel és fohászokkal hódoltak az Oltáriszentségben jelenlévő Jézus előtt. Az imákban helyet kapott a hálaadás, a dicsőítés, az engesztelés és természetesen a kérés is. Az Irgalmas és egyben Feltámadt Jézus legnagyobb ajándéka a béke: „Békesség nektek!” – köszöntötte egykor a félelemben lévő apostolokat. Mi is elsősorban ezt a vágyott békét kérjük országunk, világunk és saját szívünk számára.

Az imaalkalmon Molnár János beregszászi esperes-plébános vezetésével fiatalok, idősek és középkorúak egyaránt részt vettek, hiszen Jézus irgalma minden generáció számára létfontosságú és örökké aktuális. A csendes percekben mindenki magában fogalmazhatta meg kéréseit, amelyeket Jézus Szent Szívére bízott – abban a hitben, hogy azok már azelőtt meghallgatásra találtak, mielőtt még ajkukra vették volna őket.

Fehér Rita

Lucsok Miklós püspök részt vett az Ukrajna elnökével tartott találkozón

Április 9-én, csütörtökön Lucsok Miklós OP, a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye püspöke részt vett a Volodimir Zelenszkijjal folytatott találkozón, amelyre Ungváron került sor az Ukrajna Elnöke mellett működő Helyi és Regionális Hatóságok Kongresszusának keretében. Az esemény során számos panelbeszélgetésre került sor a központi állami szervek képviselői, parlamenti képviselők, megyei vezetők, valamint a helyi önkormányzatok küldöttei részvételével.

Az elnök és a kárpátaljai magyar közösség képviselői közötti találkozón jelen volt a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye ordináriusa, Miklós püspök is. A megbeszélés során szó esett a következő télre való felkészülésről, a külföldön tartózkodó ukránok hazatéréséről, a katonák és a veteránok rehabilitációjáról, valamint más fontos kérdésekről.

Az elnök hangsúlyozta az Ukrajnában élő valamennyi nemzeti közösség támogatásának és a közöttük lévő kölcsönös tiszteletnek a fontosságát, majd a rendezvény végén kitüntetésekkel adta át a katonáknak.

Ugyanezen a napon Kárpátalja különböző felekezeteinek vezetői találkoztak Ukrajna Elnöki Hivatalának ve-

zetőjével, Kirilo Budanovval. A találkozón jelen voltak a helyi hatóságok képviselői, továbbá Irina Verescsuk, az ideiglenesen megszállt területek reintegrációjáért felelős minisztere, valamint Olena Kovalszka, Ukrajna Elnöki Hivatalának humanitárius ügyekért felelős vezető helyettese.

A résztvevők megvitatták az ukrán társadalom előtt álló aktuális háborús kihívásokat, valamint az Egyház szerepét az állam és a társadalom támogatásában.

A Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye ukrán sajtóoldala alapján

Szent Márk-napi búzaszentelés Beregdédában

Az elmúlt évek hagyományaihoz hiven idén sem maradt el a Szent Márk-napi búzaszentelés a beregszászi római katolikus egyházközség szervezésében. Az elmúlt években Kígyóson, Macsolán, most pedig Beregdédában gyűltek össze a hívek. Eredetileg a falu határában lévő mezőn került volna sor a búzaszentelésre, de a viharos szél miatt a közös áhitatot a beregdédai templomban tartották meg.

Molnár János beregszászi esperes-plébános az összegyűlteknél elmondta, hogy sok-sok éve Szent Márk evangélista ünnepéhez kapcsolódva könyörgő napot tartanak a jó termésért.

„Ma a mindennapi kenyérért, a jó termésért való imádság hozott össze minket. Jézus szava biztat: «Kérjétek és adatik.» Az Ő biztatására kérjük mi is a mindennapi kenyerünket. Imádkozunk különösen azért, hogy a gondunkat viselő Isten kedvező időjárást adva, megadja földünknek a termést és gondoskodjon rólunk, gyermekeiről”, – fejtette ki az eméknep lényegét.

„Itt a tavasz, fák rügyeznek,
Áldd meg a mi vetésünket,
Búzánk, árpánk aratásra,
Hadd szökjön fel dúsan szárba,” – hallhattuk a kezdőekben. Az ember legalapvetőbb szükségletével fordul Istene felé: adjon számára elegendő eledelt, és ehhez biztosítson megfelelő időjárást.

Az ének minden versszakához könyörgés is társult, melyben Isten áldását kérték a négy égtájra, valamint az ember munkájára és igyekezetére.

Közben a Mindenszentek litániája is elhangzott, mely által minden szentnek a közbenjárását is kérték a jó termésért mondott imában.

Molnár János atya a négy égtáj felé fordulva négy evangéliumot olvasott fel. Szent Lukács könyvéből az a rész hangzott el, amikor Jézus kéri, hogy ne aggódalmaskodjunk az öltözködésünk és az enivalónk miatt, hiszen Mennyei Atyánk még a rét liliomairól, az ég madarairól is gondoskodik! Hát még az emberről!

Szent Márk könyvéből a magvetőről szóló példabeszédet olvasta fel, melyben Jézus párhuzamokat mutat be a lelki életünk és a magvetés között. Arra buzdít, hogy ne csak a kertünkben legyen jó termőföld, és ne csak a kertünkben munkálkodjunk, hanem a lelkünk erényeit is gyarapítsuk, hogy százsoros termést hozzanak.

Szent Máté könyvéből a kenyészaportításról történetét hallhattuk. Egy olyan esetről volt szó, amikor Jézus valóban táplálékot adott az éhes tömegnek. A kenyészaportítás történetéből láthatjuk, hogy Isten, ha ad, bőségesen ad, még maradékuk is volt bőven. Ma sincs ez másképp: ha igaz hittel kérünk, akkor az Isten sokkal többet ad, mint amennyire számítottunk.

Szent János evangéliumából pedig a szőlőtő és a szőlővesszők hasonlatát olvasta fel, mely által Krisztus emlékeztetett bennünket arra, hogy ha övéi vagyunk Őhozzá tartozunk, csak akkor hozhatunk bőséges termést.

Az evangéliumok után következett a Te Deum, mellyel a jelenlévők dicsőítés által hálát adtak Istennek nagyságáért, mindenhatóságáért, jóságáért, szeretetéért.

A szertartás végén közösen énekelték el a magyar himnuszt. A jelenlévők vihettek haza a szentelt búzából, hogy imakönyvben tárolva emlékeztesse őket Isten végtelen gondviselésére.

Fehér Rita

Lelkigyakorlat Nagyszőlösön a szeretet jegyében

A Munkácsi Szent István Líceum 8. és 9. osztályos diákjai lelkigyakorlaton vettek részt Nagyszőlösön, a Kapisztrán Szent János lelkigyakorlatos házban április 17 és 19 között. A hétvége mottója János evangéliumából vett idézet volt: „Arról ismeri meg mindenki, hogy tanítványaim vagytok, ha szeretettel vagytok egymás iránt” (Jn 13,35).

A diákok pénteken érkeztek meg, majd közös vacsora, ima és játékok segítették a ráhangolódást a közös lelki programra. A nap központi gondolata a következő volt: megtapasztalni, hogy Jézus szeret. Este a Fehér madár című film megtekintése után a diákok közösen beszélgettek arról, mennyire fontos az életben a kedvesség, a jóakarát és mit jelent szeretni. Az elmélkedés során hangsúlyt kapott az, hogy a keresztyényeket nem csupán a szabályok betartása, hanem mindenekelőtt a szeretet különbözteti meg, amely láthatóvá teszi Istent. Szó esett a feltétel nélküli szeretetről,

a megbocsátásról és a szolgálatról, valamint arról is, hogy hol hív Isten a szeretetre, kit kell jobban szeretnünk, és mit kell elengednünk a mindennapokban. A nap közös imával zárult.

Szombaton reggeli tornával, imával és dicsőítő énekkel indult a nap. Ezután a diákok felolvasták Szent Pál apostol korintusiakhoz írt első levelének 13. fejezetét, amelyet a „szerelem himnuszaként” is szoktak emlegetni. A nap központi üzenete: szeretni, ahogy Jézus szeret. A szeretet ugyanis döntés és cselekedet. A diákok a szeretet gyakorlati megéléséről beszélgettek, kiemelve a figyelem, a türelem és a megbocsátás fontosságát. Reggeli után Weinrauch Márió OFM atya, a kárpátaljai ferences misszió vezetője, nagyszőlösi plébános „Jézus feltétel nélkül szeret engem” című előadása következett.

Ezt követően a tékozló fiú történetét (Lk 15,11–32) dolgozták fel a résztvevők. Együtt gondolkodtak a megbocsátásról, a szeretetről és arról, mit jelent hazatalálni, valamint arról, miként tudják ezt a saját életükben megvalósítani.

A közös ebéd után Márió atya újabb előadást tartott „Mit jelent úgy szeretni, mint Jézus?” címmel. A diákok szituációs játékok segítségével ismerték fel a szeretet akadályait – a kirekesztést, a pletykálgatást vagy a csúfolódást –, majd közösen próbálták ezeket „Jézus módjára” megoldani.

Délután a csoport szentmisén vett részt. Ezt követően vacsora után szentségimádás következett, ahol csendben elmélyülhettek és imádságban fordulhattak Istenhez.

A szentségimádás után kirándulást tettek a nagyszőlösi Kankó-várhoz. Az esti séta és a vár környékének felfedezése lehetőséget adott a nap élményeinek megbeszélésére is. A napot végül hálaadó imával zárták.

A vasárnap reggelt is tornával, imával kezdték a lelkigyakorlatozók. Reggeli után a diákok lelkileg feltöltődve és élményekkel gazdagodva indultak haza.

Lautner Gabriella

Nyitott kapukkal és befogadó közösséggel várja új diákjait a Szent István Líceum

Április 17-én a Munkácsi Szent István Líceum megnyitotta kapuit a jelentkező diákok, szülei és minden érdeklődő előtt. A nyílt nap célja az volt, hogy átfogó képet nyújtson az intézmény mindennapjairól, oktatásáról és keresztyén szellemiségéről.

A Munkácsi Szent István Líceum egyházmegyénk egyetlen római katolikus oktatási intézménye, ahová a 7., 8. vagy 9. osztály elvégzése után lehet jelentkezni. Itt az informatika, valamint az angol és német nyelvoktatás áll a középpontban; a diákok korszerű számítógépes ismereteket sajátítanak el, és kiemelt figyelmet kap a nyelvtanulás is.

Az intézmény igazgatója, Mihalovics Attila köszöntötte a jelenlévőket, majd hangsúlyozta, hogy a legfontosabb cél, hogy a diákok ne csak magas szintű tudásra tegye-

nek szert, hanem szellemi és lelki fejlődésük is kiteljesedjen. Kiemelte, hogy az iskola a megye egész területéről fogad tanulókat, felekezeti hovatartozástól függetlenül, és nyitott mindazok számára, akik azonosulni tudnak az intézmény szellemi, lelki és erkölcsi értékeivel. Beszédében

részletes tájékoztatást adott az iskola életéről és a felvételi rendszerről is.

Ezt követően Hortobágyi Arnold OSB atya, a líceum iskolalelkésze szólt a résztvevőkhöz, és arról beszélt, milyen fontos szerepet töltenek be a keresztény iskolák az oktatásban, különösen az értékközvetítés és a személyiségformálás terén.

A program részeként a látogatók betekintést nyerhettek egy rendhagyó ukrán irodalomórába, amelyet Burger Nikoletta tanárnő vezetett. Az óra ízelítőt adott az intézmény oktatási módszereiből és a tanórák hangulatából.

Ezt követően a résztvevők két csoportra oszlottak: a

diákok egy informatika foglalkozáson vehettek részt Prohvatilo Szerhij informatikatanár vezetésével, míg a szülők és érdeklődők lehetőséget kaptak arra, hogy kérdéseiket közvetlenül az iskola igazgatójának tegyék fel.

A nyílt nap közös ebéddel zárult, amely kötetlen beszélgetésekre is alkalmat adott. A program utolsó állomásként az érdeklődők megtekinthették a líceum kollégiumát is, így teljesebb képet kaphattak az intézmény által nyújtott lehetőségekről és a környezetről.

A felvétellel kapcsolatos további információ megtekinthető a líceum honlapján.

Lautner Gabriella

Olajszentelés és a papi ígéretek megújítása a Tours-i Szent Márton-székesegyházban

Nagyhéten, április 1-jén, szerdán a Tours-i Szent Márton-székesegyházban ünnepélyes olajszentelési misére gyűlt össze a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye papsága, a hívek és a zarándokok. A szentmisét Lucsok P. Miklós OP megyéspüspök vezette, koncelebrált Majnek Antal OFM emeritus püspök, valamint az egyházmegye papjai és vendég papok.

Az ünnepi alkalmon részt vett a béke zarándokainak küldöttsége: András Attila jezsuita, Barta Szabolcs lazarista, Berhidai Piusz ferenc, valamint Zsódi Viktor piarista tartományfőnök Magyarországról. Ők a magyarországi Férfi Szerzeteselőjárók Konferenciájának küldöttei voltak. A munkácsi székesegyházba való érkezésük látható jele annak az „Eucharisztikus lánc” elnevezésű kezdeményezésnek, amelyet a Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa indított. A vendégeket ukrán nyelven Gerzánics Szerhij atya, püspöki irodaigazgató, magyar nyelven pedig Molnár János atya, püspöki helynök üdvözölte és mutatta be.

Homíliájában Miklós püspök emlékeztetett a hét szentségre, amelyeket nem értünk teljes mélységükben, mégis általuk maga Isten cselekszik. „E szentségek forrása az Atya, a Fiú és a Szentlélek közötti isteni szeretetben rejlik. Azt is mondjuk, hogy ezek a szentségek Jézus Krisztus átszűrt Szi-

véből fakadtak. ... Miként Jézus Szíve nyitva áll, úgy a keresztség szentsége is megnyit bennünket Isten szüntelen szeretetére és kegyelmére. Az egyetlen dolog, ami akadályoz bennünket, a bűn, a mi bezártságunk. Éppen ezért adta nekünk Jézus a bűnbocsánat szentségét, amelyben különleges módon részesülhetünk a szentgyónás által.”

„A templom különleges módon teszi lehetővé számunkra, hogy megnyíljunk Isten szeretetének és kegyelmének áradata előtt. Fontos, hogy ezek a kegyelmi ajándékok szüntelenül áradnak felénk Istentől. Az egyetlen, amit meg kell tanulnunk: nyitottnak lenni erre a kegyelemre.” Hiszen minél nyitottabbak vagyunk, annál inkább megajándékozunk egymást ezzel a kegyelemmel. „Nem elég, ha nem teszünk semmi rosszat... Lángolnunk kell a jóságtól” – hangsúlyozta Miklós püspök.

A munkácsi ordinárius hálát adott a papi hivatás ajándékáért és a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye lelkipásztorainak szolgálatáért. Megemlékezett azokról a jótévedőkről is, akik sokrétű segítséget nyújtanak a háborútól szenvedő Ukrajnának. Miklós püspök idézte Ferenc pápa szavait is, aki fáradhatatlanul arra buzdította a világot, hogy ne feledkezzenek meg Ukrajnáról, és mindenkit támogatásra, valamint a békéért való imádságra hívott.

Isten szeretetének logikája abban rejlik, hogy megadja mindannyiunk

számára a szükséges erőt, kegyelmet és bölcsességet. Miklós püspök hangsúlyozta, hogy amikor megtapasztaljuk Isten segítségét, gondviselését, bölcsességét, erejét és irgalmát, amely szüntelenül árad felénk, akkor mindezzel a szívünkben kell a jövőbe tekintenünk. Hozzátette, hogy nem a félelemnek kell irányítania életünket, hanem a szenvedések közepette is Isten embereinek kell maradnunk.

A prédikáció után a jelenlévő lelkipásztorok megújították a felszentelésük napján tett ígéretek. Az ígéretek megújítása – miként a többi imádság és ének is – ukrán és magyar nyelven hangzott el.

A szentmise keretében megszentelték azokat az olajokat, amelyeket a szentségek kiszolgáltatásakor használnak.

A szentmise végén Lucsok Miklós OP püspök és Hortobágyi Arnold OSB atya két nyelven imádkoztak Európa védőszentjének közbenjárásáért békét kérve Ukrajna számára. Ezt követően a püspök atya Szent Benedek ereklyéjével adott áldást, majd a hívó közösség ünnepélyesen elénekelte Ukrajna lelki himnuszát: „Nagy, egyetlen Istenünk, őrizd meg Ukrajnát”

A liturgia után, a templom udvarán a szerzetesek és szerzetesnők a püspökkel együtt közös fényképet készítettek a magyarországi Férfi Szerzeteselőjárók Konferenciájának küldöttségével.

Reshetar Tetjana írása és fotói alapján

Húsz éves a korláthelmeci szabadtéri keresztút

Idén huszadik alkalommal szervezték meg Korláthelmecen az egyházmegyei szabadtéri keresztutat. Mint az eddigi években, most is virágvasárnap, március 29-én gyűltek össze a római katolikus plébániák hívei az Ungvári járásban található kis falu központjában. A több száz emberből álló tömeg stációról stációra vonult fel a dombra és elmélkedett Krisztus szenvedésén.

A keresztút elején Pohareczky Róbert, helyi plébános röviden köszöntötte az egybegyűlteket. Minden állomás mellett elmélkedést hallhattunk, melyeket Taizé-s énekek váltottak fel. A keresztúton a kereszthordozás sem maradt el. A menet elején néhányan egy nagy fából készült ember nagyságú keresztet vittek. A kereszthordozásban felváltva mindeki kivehette részét. A keresztút üzenete a jelenlévőknek, hogy a kereszt az emberi élet része. A keresztet nem kell keresni, de ha megjelenik, el kell fogadni és oda kell helyezni Jézus keresztjéhez. Minden stációnak megvolt a témája. Az elesésről szóló állomásoknál megértettük, hogy minden sikertelenség lehetőség az újrakezdéshez, a felemelkedéshez. A Cirenei Simon segítségnyújtásánál arról elméltünk, hogy mennyire fontos a férfiak szerepe, jelenléte az egyház, a családok életében. A síró asszonyok állomásánál láthattuk, hogy nem azt kell siratni, aki a keresztet viszi, hanem azt, aki másra keresztet helyez.

Míg felértünk a hegyre, megértettük, hogy a kereszt nehéz. Ami nem nehéz, az nem kereszt. Végül az utolsó állomás üzenete maradt meg bennünk leginkább: bármennyi fájdalom és szenvedés van az ember életében, az Isten letöröl majd minden könnyet.

A keresztút után a dombtetőn szentmisére került sor, melynek főcelebránsa Lucsok Péter Miklós OP megyéspüspök volt. A szentmisén részt vett Gerzánics Szerhij atya, a püspöki iroda vezetője, valamint Bacsó Róbert és Megyesi László állandó diakónusok. Közben az egyházmegye több papja a bűnbocsánat szentségét szolgáltatta ki.

A Püspök atya prédikációjában mély gondolatokat ültetett el a hívek szívében. Emlékeiben felidézte, hogy nagyamája házában gyakran megnézte azt a képet, melyen ábrázolták a Getszemáni kertben. A széles körben ismert festmény erőt adott az I. és II. világháborút megélt emberek számára. Hiszen Jézus ebben a helyzetben mondta ki, hogy legyen meg az Atya akarata. A mai helyzetben számunkra is fontos üzenet ez: Jézus szenvedése a kegyelem forrása, ahonnan minden erőnket nyerhetjük, Őáltala és Ővele élhetjük túl a háborús évek minden fájdalmát és nehézségét.

Fehér Rita

Bach-művek a Cantus kamarakórus előadásában Beregszászban

A Bach mindenkinek című fesztivál programsorozat keretében szerveztek koncertet a Beregszászi Szent Kereszt Felmagasztalása templomban március 27-én, melyen az Ungvári Cantus Akadémiai Kamarakórus lépett fel. A beregszászi közönség már jól ismeri az énekkart, mivel számos alkalommal énekeltek a városban. A mostani koncert célja a nagyhétre való ráhangolódás volt Johann Sebastian Bach zeneszerző művei által.

Az előadás már a legelején lenyűgözte a közönséget. A kórustagok térben megtörték a szokássá vált hagyományokat: nem az oltárnál felsorakozva énekeltek, hanem a templom két oldalhajójában álltak szétszóródva, a közönség felé fordulva, így az épület jó akusztikája még inkább érvényesülhetett.

A koncerten Bach olyan művei hangzottak el, mint a Qui tollis peccata mundi, az Et incarnatus est, a Crucifixus a h-moll miséből, továbbá áriák Bach kantátáiból. Szakács Emil, a kamarakórus karmestere minden alkalommal felkonferálta a műveket, hozzátéve saját gondolatait. Hangsúlyozta, hogy Bach egy mélyen vallásos ember volt, akit az Isten ihletett meg. Minden szerzeménye egyben Isten dicsérete. Így a koncerten való részvétel egyben imádság is, egy találkozás a Mindenhatóval.

Élmény az is, hogy élőben hallhatunk embereket tisztán énekelni. A mai világban egyre ritkább az az alkalom, amikor tapasztalhatjuk a tiszta élő énekek és hangszerek gyönyörű játékát. Amikor látjuk az előadók tökéletes együttéklését, az

összhangot, akkor rácsodálkozunk az ember nagyságára és végtelen tehetőségére. Érdemes emellett a karmester munkáját is megfigyelni, különösen, ha Szakács Emilről van szó. A Cantus minden előadása során teljesen átszellemül és belehelyezi magát a műbe. Megáll körülötte a világ, és csak ő létezik, a kórus és a zene. Benne él, benne létezik, nem zökken ki külső zajoktól. Ő képviseli az előadott mű egységét. Hatalmas élmény látni azt, hogy arcán megjelenik a darab minden rezdülése, minden érzelme. Ez az igazi elhivatottság! Ennek a végtelen odaadottságnak köszönheti a kamarakórus az évtizedek óta tartó működését és sikereit.

A rendezvény Magyarország Beregszászi Konzulátusának támogatásával valósult meg.

Gyebnár István a konzulátus ügyvivő konzulja elmondta: „A koncert azt a célt szolgálja, hogy összejöjjenek a magyarok, zenét hallgassanak, átszellemüljenek és a zene hatására elfelejtsék azokat a nehézségeket, gondokat, melyeket a mindennapokban megélünk. A konzulátus kulturális programokkal igyekszik felhívni a figyelmet a jelenlét szükségességére. Szeretnénk, ha minél többen bekapcsolódnának ezekbe a kulturális eseményekbe.”

A koncert végén a karmester megköszönte a konzulátusnak a rendezvény megszervezését, valamint Molnár János beregszászi esperes-plébánosnak a helyszín biztosítását.

Fehér Rita

Az édesapákat ünnepelték Szent József napján Huszton

Szent József személye a Szentírásban feljegyzett történetek szerint bizalmat, nyugalmat, kedvességet sugároz. Azt látjuk, hogy mindig képes lemondani saját magáról és segítségére van másoknak. Habár kétezer évvel ezelőtt élt a Földön, mégis sokszor közel érezzük magunkhoz, imádkozunk hozzá és kérjük a segítségét. Különösen az apák, a családfők számára jelent példaképet.

Nem feledkeztek meg emléknapjáról a huszti római katolikus egyházközségben sem: Szent József napja alkalmából Apák napját szerveztek a hittanosok és szüleik körében.

A csoport tagjai Csendes Erika hitoktató vezetésével ünnepi hangulatot varázsoltak a templomban. A gyerekek, fiatalok versekkel, köszöntésekkel méltatták az édesapákat. A legfiatalabb hittanos kislány öt évesen állt ki a közönség elé énekével. Annyira izgult, hogy éneklés közben elsírta magát. Az ünnep legszebb pillanata volt, amikor a szülők, a plébános biztatták őt, hogy folytassa a szerepét. Talán maga Szent József is szólt hozzá szívében néhány biztató, kedves szót.

A rendezvény megszervezése által a gyerekek megtapasztalhatták, milyen jó hálát adni az édesapáknak, a fáradhatatlan munkájukért, odafigyelésükért, jelenlétükért. A gyerekek előadása hallatán az apukák is meghatódtak. És talán azoknak a gyerekeknek a torka szorult el most leginkább, akik édesapja a háború miatt életüket kockáztatva távol a családtól a frontra teljesít szolgálatot. Hisszük, hogy Szent Józsefnek örájuk is gondja van. Segíti őket, hogy mihamarabb visszatérjenek a családjukhoz.

Végül közösen adtak hálát Szent Józsefnek azért, hogy vigyáz az apukákra, nem hagyja őket magukra, közbenjárásával segíti őket életük minden napján, mint ahogyan a kis Jézusnak is őrizte minden léptét.

Fehér Rita

Munkácsi diákok látogatása Pannonhalmán

A Munkácsi Szent István Líceum a nemrég létrejött testvériskolai kapcsolat keretében április 23. és 25. között felejthetetlen látogatást tett a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban és a Pannonhalmi Főapátságban. A 40 fős csapat – diákok, kísérőtanárok, valamint Hortobágyi Arnold OSB iskolalelkész – csütörtök kora reggel indult útnak Munkácsról.

A diákok és tanáraik déltájban érkeztek Budapestre, ahol sétát tettek a Hősök terén. Arnold atya a helyszínen elmondta, hogy a tér nemcsak turisztikai látványosság, hanem a nemzeti emlékezet helye is. A magyar történelem folytonosságát, identitását és áldozatait jeleníti meg, valamint ünnepek és megemlékezések központi helyszíne. A csoport estére érkezett meg a pannonhalmi monostorba, melynek, miként a munkácsi székesegyháznak, Szent Márton a védőszentje. A több mint 1000 éves bencés monostor az UNESCO Világörökség része. A közelben található a barokk Boldogasszony-kápolna, amely a bencés szerzetesek temetkezési helye, valamint a Millenniumi emlékkápolna, amelyet a honfoglalás 1000 éves évfordulójára emeltek 1896-ban. A gyönyörű terület kilátóval, arborétummal, gyógynövénykerttel és levendulamezővel rendelkezik.

Másnap reggeli után a líceum tanulói bepillantást nyertek a bencés gimnazisták mindennapjaiba: megtekintették az iskolát és a kollégiumot, majd kisebb csoportokban részt vettek a tanítási órákon. Így nemcsak a modern oktatási módszerekkel ismerkedhettek meg, hanem lehetőségük nyílt arra is, hogy személyes kapcsolatokat alakítsanak ki kortársaikkal.

Juhász-Laczik Albin OSB atya, a Pannonhalmi Bencés Gimnázium igazgatója üdvözölte a diákokat és a tanárokat. Beszédében kiemelte, mennyire örül a találkozásnak, és reményét fejezte ki, hogy a jövőben tovább erősödik a két iskola közötti testvéri kapcsolat. Ezt követően a diákok napközi imaórán vettek részt a bencés közösséggel az idén 800 éves szerzetesi templom ősi falai között, amely egy kora gót stílusban épült háromhajós bazilika. A délelőtti programot egy közösen elfogyasztott ebéd zárta a diákebédülőben.

Délután a csoport ellátogatott a Pannonhalmi Főapátsági Levéltárba, amely rendkívül érdekesnek bizonyult. A diákok megtekintették a bencés rend és a régió középkori történetéhez kapcsolódó felbecsülhetetlen értékű oklevélgyűjteményt: többek közt az itt őrzött pannonhalmi kiváltságlevelet, a Liber ruber-t, amely számos középkori oklevelet tartalmaz, valamint a Tihanyi Bencés Apátság alapító levelét, amely a legrégebb magyar írásos nyelvemlék 1054-ből.

Ezután a várva várt focimeccs következett: a munkácsi és a pannonhalmi diákok a pályán mérték össze ügyességüket. Bár a hazai csapat fölényesen nyert, a munkácsiakat kárpótolta a közös játék öröme és a pálya széléről érkező lelkes szurkolás.

A barátságos mérkőzés után folytatódott a monostorlátogatás, amelynek különlegességét a rendhagyó megközelítés adta. A bemutatás során ugyanis a pannonhalmi diákok váltak idegenvezetőkké, akik nagyon érdekesen és lelkesedéssel mesélték el a monostor történetét. A csoport megtekintette az altemplomot, ahol a hagyomány szerint Szent István pannonhalmi székét őrzik. A bencés diákok bemutatták a XIX. századi könyvtárat is, ahol több mint 400 000 kötet található.

A csoport ellátogatott az Illatmúzeumba is. Itt a diákok idegenvezető segítségével megismerkedhettek a monostori gyógyászzal, a gyógynövények világával és a parfüméria alapjaival.

Az élményekkel teli napot szentmise zárta a Szent Márton-bazilikában. A szentmise elején Hardy Titusz atya köszöntötte a Munkácsról érkezőket. Az ősi falak között a csoport hálát adott az Úrnak az együtt töltött időért és a kialakuló barátságokért. A nap végén a vacsora mellett volt lehetőség a nap eseményeinek megbeszélésére.

Szombaton reggel a csoport a Tihanyi Bencés Apátságba látogatott. Itt Mihályi Jeromos perjel atya fogadta őket, aki röviden ismertette a tihanyi bencés monostor történetét és jelentőségét.

Ezt követően a résztvevők megcsodálták a templomot, amelynek védőszentje Szent Ányos püspök. A templom különleges hangulatát a barokk- és a középkori elemek együttes jelenléte határozza meg. A látogatás során az altemplomba is lementek, ahol megtekintették a híres királyi sírhelyet, I. András király nyughelyét, amely a magyar államalapítás korának egyik kiemelt történelmi emléke. A

jelenlévők érdeklődéssel hallgatták Jeromos atyát, és sok új ismerettel gazdagodtak a bencés szerzetesek életéről, valamint a Tihanyi Apátság évszázados múltjáról.

A bencések vendégszeretetének és karizmájának meg tapasztalása után a csoport hazafelé vette az irányt. Az ott töltött idő során szerzett élmények mély nyomot hagytak bennük: lelkük és szívük megtelt örömmel, békével és hálával azért, hogy egy ennyire befogadó, nyitott és szeretetteljes közösségben tölthettek néhány napot. A látó-

gatás segítette megérteni, hogy mindenkinek van helye a közösségben és a világban, hogy az emberi élet egyik legfontosabb tapasztalata az elfogadás és az egymásra figyelés. Arnold atya a hazaúton hangsúlyozta, hogy a karizma Istentől kapott ajándék, amely lelki képességet is jelent: általa egymást tudjuk szolgálni, és ezzel a szolgálattal Isten országát is építjük.

Lautner Gabriella

Passiójáték a huszti római katolikus egyházközségben

A huszti római katolikus egyházközségben a hittanos gyermekek közreműködésével elevenedett meg idén a passiójáték. A diákok különleges módon készültek a kereszttúra: az egyes állomásoknál szerepet vállalva játszották el Jézus szenvedéstörténetét. Az előadásról jelenetekre bontott kisfilm is készült, így a gyerekek egy valódi forgatás részeseivé is válhattak.

A produkciót gyors, de annál alaposabb felkészülés előzte meg. Az ötletgazda hitoktató tervei alapján a forgatókönyv alig néhány óra alatt elkészült, majd a szereplőválogatást (castingot) követően a próbák is megkezdődtek. Hosszadalmas gyakorlásra nem volt szükség, hiszen a cél nem a profi színjátszás, hanem a történet mély átélése és a szerepekbe

való őszinte belehelyezkedés volt. Így a keresztút jeleneteit két-három nap alatt sikerült rögzíteni.

A nyitóképeket – Jézus az Olajfák hegyén, Pilátus előtt, majd a halálos ítélet kimondása – a Szent Anna és Szent Joakim plébániatemplom kertjében vették fel. A további stációk a huszti várrom felé vezető úton elevenedtek meg: itt rögzítették a Máriával, Veronikával, a síró asszonyokkal és Cirenei Simonnal való találkozást, valamint a keresztre feszítés megrázó pillanatait.

A befejező állomást a várdombon álló kápolna mellett játszották el, ahol Jézus sírba tételét jelenítették meg. A keresztút végén angyalnak öltözött gyermekek fogadták a szereplőket, akikkel közösen vitték be a kápolnába a szenvedés szimbólumait: a töviskoszorút, az ostort, a szegeket és a kötelet.

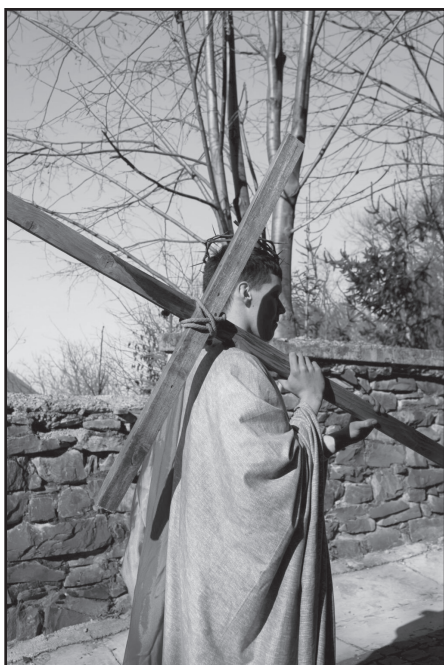
Bár a filmfelvétel március 9-én ké-

szült el, a gyerekek március 28-án az egyházközség hívei előtt, élőben is bemutatták a játékot. A közösségi keresztút a város utcáin haladt a templomtól egészen a várdombi kápolnáig Szulincsák Sándor huszti plébános és Szamborszki Sztéfán atya vezetésével.

A kisfilm zárógondolata – „Mert a szeretet mindennél erősebb” – emlékeztet minket arra, hogy Jézus szenvedésének átélése segít megtalálni saját életünk értelmét. Mindannyian hordozzuk a magunk kereszttjeit, olykor elbukunk, de a bajban mellénk szegődnek a modern kori „Cirenei Simonok” is.

A passiójátékban 13 gyermek vett részt Csendes Erika, Dán Marianna és Lipcsei Szilvia hitoktatók csoportjaiból. A forgatókönyvet írta és a filmet készítette: Moroz Szvitlana.

Szöveg: Fehér Rita
Fotók: Moroz Szvitlana

Gerhardt Margit néni 100 éves

A munkácsi püspökség első házvezetőnője, Gerhardt Margit néni 100 éves lett. Jubileumi születésnapja alkalmából szeretettel köszöntjük az ünnepeltet. Margit néni egész életében hitéhez hűen élt: hitoktatott, a papokat, a püspököt és az Egyházat szolgálta.

Gerhardt Margit 1926. április 14-én született Huszt városában, egy német családban. Édesapja gazdálkodó volt. A családban nyolc gyermek nevelkedett. Margit szülei mélyen vallásosak voltak, és gyermekeiket is ebben a szellemben nevelték.

Akkoriban ez a terület Csehszlovákiához tartozott és Huszton német iskola is működött, ahol a fiatal Margit 1939-ig tanult. Miután a vidék Magyarországhoz került, egy év kihagyás után magyar iskolában folytathatta tanulmányait, így a magyar nyelvet is elsajátította.

Egyik interjújában Margit néni szeretettel emlékezett vissza Tökes György atyára, aki Huszton szolgált, amikor ő még iskolás volt, és akinek hatására családjával együtt hitében elmélyült és növekedett.

Az iskola után egy üzletben dolgozott eladóként 1944 őszéig, a szovjet csapatok bevonulásáig. Ugyanezen év novemberében megkezdődött a helyi németek deportálása. A 18 és 30 év közötti német nőket táborokba hurcolták. A 18 éves Margitot és 22 éves nővérét elszakították családjuktól. Két héttel később tehervagonokban több száz sorstársukkal együtt – akiknek szintén német hangzású nevük volt – a Donyec-medencei munkatáborokba vitték.

A deportáltakat 70–80 fős csoportokban barakkokban szállásolták el, ahol emeletes ágyak voltak. Az újonnan érkezett foglyokat különböző nehéz munkákra osztották be. Nő létükre kemény férfimunkát kellett végezniük: szemet lapátoltak, téglát pakoltak. Egyesek a bányában dolgoztak, mások takarítói vagy mezőgazdasági munkát végeztek. A kenyéradag súlya a munka nehézségétől függött – 500 gramm és 1 kilogramm között változott. Ahogy Margit néni később elmesélte, a kenyér íze nagyon sajtós volt, és ma már nem tudná megenni, de akkor az éhező gyomor számára ez volt az egyetlen táplálék, mert a többi étel ehetetlen volt. Ennek következtében sok nő legyengült, és később hazaküldték őket. Nővére például egy év után hazatérhetett, mivel tüdőgyulladást kapott.

A csaknem hét évig tartó fogságból Margitka egy évre üvegházi munkára került. Elmondása szerint azon a nyáron a paradicsomnak köszönhetően maradt életben, amit munka közben evett, így egészítve ki a silány tábori kosztot vitaminokkal.

Mivel nem hadifoglyok vagy háborús bűnösök voltak, az őrség – amely szintén nőkből állt – viszonylag jól bánt velük. Ugyanakkor az ateista politika miatt nyíltan nem lehetett imádkozni. A deportálás harmadik évében Gerhardt Margit értesült édesanyja haláláról. A hír fél év késéssel jutott el hozzá.

1950-ben Margitka végre hazatérhetett. Társaival együtt Kijevbe szállították. Onnan jutott el előbb Lvivbe, majd haza, Husztra, ahol idős édesapja és testvérei várták.

Két évvel később édesapja meghalt, nővére férjhez ment. Margit egy ideig otthon, a háztartásban dolgozott, majd varrodában helyezkedett el. Néhány év elteltével a rokonok gyermekei felcseperedtek, és arra kérték Margitkát, hogy foglalkozzon lelki nevelésükkel, mivel jól ismerte a vallási tanításokat. Így a család gyermekei lettek első tanítványai. Hamarosan híre ment ennek Huszton, és más családok is felkérték, hogy gyermekeiket hitoktatásban részesítse. Így mintegy 15 éven át foglalkozott gyermekek vallási nevelésével. Ebben az időszakban a huszti római katolikus papot a Gulágra hurcolták, ahonnan hat év után tért vissza.

A hitoktatási csoportokba Margit néni általában 5–8 gyermeket vett fel. Ha ennél többen voltak, két csoportra osztotta őket, hiszen minden nagyobb összejövetel gyanút kelthetett a besúgóknak. A hitoktatásban főként helyi németek és magyarok vettek részt, de mivel a Görögkatolikus Egyházat is üldözték, időnként görögkatolikusok is csatlakoztak. Mindezek felett ott volt Isten gondviselő keze. Egy alkalommal – Margit néni visszaemlékezése szerint – 40 gyermeket készített fel elszállásra, ráadásul egy ortodox pap lakhelyével szemben. Csak az Isteni gondviselésnek köszönhető, hogy ezt nem vette észre senki.

Ez így folytatódott egészen Tökes György atya haláláig, aki 1973-ban hunyt el.

1974-ben Margit megismerkedett az Aknaszlatinán szolgáló Hudra Lajos atyával. Amikor az atya tudomást szerzett a titokban végzett hitoktatói tevékenységéről, meghívta őt, hogy legyen a plébánia házvezetőnője. Ez a szolgálat közel 20 éven át tartott.

1993-ban Munkácson elhunyt az akkori püspöki helynök, Csáti József atya. Utódjául Hudra Lajos atyát nevezték ki, így Margit 1994-ben vele együtt Munkácsra költözött. Szolgálatja sajnos itt rövid ideig tartott, mivel Lajos atya 1995-ben elhunyt.

Ugyanezen év december 9-én II. János Pál pápa Majnek Antal atyát, a nagyszőlősi ferences misszió vezetőjét

nevezte ki a Kárpátaljai Apostoli Kormányzóság püspökévé. Hudra Lajos atya halála után, 1995. december 17-től ő lett az általános helynök.

Antal atya felajánlotta Margit néninek, hogy folytassa házvezetőnői szolgálatát a püspökségen. Ez mélyen meghatotta őt, hiszen ekkor már közel 70 éves volt. Alázattal és felelősséggel fogadta el a szolgálatot, amely gyakorlatilag Antal püspök egészségi állapota miatti lemondásáig tartott.

2012 novemberében, a székesegyház védőszentje, Szent Márton tiszteletére bemutatott ünnepi szentmisén Margit nénit a Szent Márton Palástja-díj Pro fide emléké-

mét kapta. A díj méltó elismerése a hitoktatás terén végzett hűséges és lelkiismeretes munkájának.

Idős korára a Pósházán működő, a Szent József de Saint-Marc nővérek által fenntartott idősek otthonába költözött.

Századik születésnapján a munkácsi plébános, Pogány István atya a nővérek és az otthon lakóinak körében szentmisét mutatott be Margit néniért. Másnap Majnek Antal OFM emeritus püspök is meglátogatta, és a helyi plébánossal, Trunk Josef atyával a szentmise során imáiba foglalta fáradhatatlan segítőtársát.

Diákok lelki gyakorlatata – hit, elmélkedés, közösség

A Munkácsi Szent István Líceum március 13. és 15. között tartotta meg tavaszi lelki gyakorlatát Viharoson, ahol a diákok és tanáraik egy festői környezetben tölthettek egy napsütéses hétvégét.

A lelki gyakorlat témája: „Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa” (Máté 5,3), a Hegyi beszéd egyik alapvető tanítása volt. A „lelki szegénység” itt nem anyagi vagy értelmi szegénységet, hanem egy belső hozzáállást jelent: az Istenre való teljes ráhagyatkozást, a saját korlátaink és hiányosságaink felismerését, valamint a nyitottságot Isten kegyelmére.

A hétvégét közös vacsorával kezdték, amelyet filmnézés követett. A diákok a Goretti Szent Mária életét bemutató filmet nézték meg. Mária nem csupán egy olasz kislány volt, aki megbocsátott gyilkosának, hanem a szűzi tisztaság vértanúja és a megbocsátás példaképe.

Szombaton, a filmvetítéshez kapcsolódóan, Mihalovicsné Tóth Krisztina hitoktató vezetésével foglalkozás keretében a diákok beszélgettek a film által közvetített értékekről, majd egy különleges feladatot kaptak: levelet írtak Máriának a gyilkos, Alessandro nevében. Később ezen a levelen újra elmélkedtek, de a címzett már nem Mária volt, hanem egy valós, megbántott személyhez szóltak lelki értelemben. A feladat így a megbocsátás és a bocsánatkérés gyakorlati megtapasztalását is segítette. A

diákok a földi kincs és az érték fogalmán is elgondolkodtak, beszélgettek arról, mi az, ami valóban számít az életben, hogyan ismerhetjük fel a lelki értékeket, és miként válhatnak ezek a mindennapok részévé. Saját tapasztalataikat és élményeiket is megosztották egymással, így a foglalkozás egyszerre szolgálta az önismeretet és a közösségépítést.

Szombat délelőtt a diákok keresztutat jártak. A hegyen felfelé haladva a gyönyörű természetben imádkoztak és elmélkedtek az egyes állomásokról, Jézus szenvedéséről, valamint a fiatalokat érintő mindennapi nehézségekről. Elgondolkodtak azon is, milyen gyakran feledkezünk meg a hálaadásról mindazért a sok kegyelemért, amelyben részünk van. Sokszor nem ismerjük fel, hogy maga az élet is Isten ajándéka, melyet felelősséggel és szeretetben kell élnünk. A közös imádság és elmélkedés által arra

kaptak buzdítást, hogy törekedjenek az önuralomra, a mértékletességre és a szeretetben való növekedésre, hogy életük egyre inkább Isten dicsőségét szolgálja.

A visszafelé vezető úton a gyerekek szabadtéri játékokban vettek részt.

Délután a lelki gyakorlat résztvevői szentmisével folytatták a napot, amelyet Petenko Miron atya, ungvári esperes celebrált, majd szentségimáddal zárták a nap lelki programjait, így lehetőség nyílt a csendes imádságra és lelki elmélyülésre.

Este fizikai kikapcsolódásra is volt mód: a diákok úszhattak és szaunázhattak, így testileg is felfrissültek, így a közösségben töltött idő örömteli, pihentető zárást kapott.

Vasárnap a diákok új élményekkel, hitben megerősödve és sok közösségi élménnyel gazdagodva indultak haza.

Lautner Gabriella

„Ötöle kaptam a feladatot”

Interjú Moroz Szvitlana fotóművésszel

Megfordult-e már a fejükben egy-egy egyházi eseményen, ünnepi szentmisén, keresztelőn vagy esküvőn, hogy a jelen lévő fotós ugyan kiváló szakember, még sincs jelen szívvel-lélekkel a szertartáson? Hiszen sokak számára ez csupán egy elvégzendő munka, egy a sok közül.

Éppen ezért volt felemelő élmény számomra, amikor megismertem Moroz Szvitlánát, a tehetséges huszti fotóst és az ő különleges alkotásait. Fényképeit szemlélve azonnal érezhető, hogy az ő látásmódja más: nem csupán dokumentálja az eseményeket, hanem lélekkel tölti meg a képkockákat. Nem úgy fotóz a templom falai között, mint bárki más. Nagy lelkesedéssel és kíváncsisággal kerestem fel őt, hogy megtudjam: mi a titka annak az Istennel való mély kapcsolatnak, amely minden egyes fotójáról visszaturkózik.

– Mikor ébredt fel Önben először az az érzés, hogy a fotózás több mint hobbi, és valódi örömforrást jelent?

Már gyermekkoromban is különös vonzalmat éreztem a képi világ iránt. Amikor csak a kezembe került egy fényképezőgép vagy egy telefon, lelkesen örökítettem meg a természet apró csodáit: virágokat, állatokat, a környezetem részleteit. Eredeti végzettségem szerint egyébként gyógyszerész vagyok, itt Huszton végeztem el a Monada Egészségügyi Kollégium gyógyszerész szakát. Egy alkalommal ungvári fotóművészek látogattak el hozzánk, akik felmérték a hallgatók vizuális érzékét és tehetségét. Felajánlották, hogy aki rátermett, annak kedvezményes képzést tartanak. Nekem is javasolták a jelentkezést, mert látták az érdeklődésemet és a veleszületett érzékemet a kompozícióhoz. Bár tartottam az ismeretlentől, végül belevágtam. Ezzel a még szerény tapasztalattal kezdtem el dolgozni a Foxtrotnál, ahol rengeteget fejlődtem: megtanultam a színekkel való bánásmódot és a tudatos képalkotás alapjait. Amikor megszületett a kisfiam, a GYES ideje alatt sem hagytam abba az önképzést: nagyszülősi és kijevei szakemberekkel dolgoztam együtt, akik képszerkesztési feladatokkal bíztak meg. Majd, amikor a kisfiam másfél éves lett, már önálló fotózásokat is vállaltam.

– Milyen jellegű felkérésekkel indult el az önálló karrierje?

Kezdetben leginkább gyermek- és családi fotózásokat készítettem; gyakran hívtak meg születésnapokra és családi ünnepekre. Nagyon szerettem ezt a munkát, mégis volt bennem egy megfogalmazhatatlan hiányérzet, mintha valami fontos még váratna magára. 2024-ben aztán a huszti római katolikus egyházközség keresztutat szervezett, és ekkor vettem részt életemben először fotósként egy vallási eseményen. Örömmel mondtam igent, de bevallom, volt bennem félelem, hogy sikerül-e átadnom a pillanat súlyát. Tisztán emlékszem annak a délutánnak minden

egy-egy percére; felejthetetlen élmény maradt. Amikor ott, a keresztúton bekapcsoltam a fényképezőgépet, hirtelen minden a helyére került: megértettem, hogy megtaláltam azt a lelki többletet, amit eddig hiányoltam. Abban a pillanatban megszűntek az aggodalmain és a mindennapi gondjaim. Egyszerűen eggyé váltam a pillanattal, mintha minden ösztönösen, magától értetődően történt volna.

– Hogyan éli meg ezt a spirituális jelenlétet a munkája során?

Olyan érzés volt, mintha Isten keze irányította volna az enyémet a gépvázon. Azóta számtalan hasonló jelet és megerősítést kaptam. Isten lépten-nyomon megmutatkozik a munkámban: olykor a fény által, amikor a legtökéletesebb pillanatban szűrődik be egy napsugár a templomhajóba, vagy éppen egy lány szellő formájában. Egyszer például a templom ajtaját mozdította meg a huzat pont úgy, hogy az tökéletes összhangba került a kép többi elemével. Ilyenkor szinte eláll a lélegzetem a csodálkozástól. Újra és újra megbizonyosodom róla, hogy Isten jelen van a munkafolyamatban. Érdekes módon, amióta ezt felismertem, és tudatosan keresem az Ő jelenlétét, leginkább olyan családok találják meg, akik számára szintén fontos a hit és a vallásos élet.

– A sorsfordító keresztút után milyen egyházi felkérések következtek?

Nem sokkal később felkértek, hogy készítsek fotókat az elsőáldozási szentmisén. Leírhatatlan élmény volt látni a gyermekek izgalmát, ahogy életük első találkozására készültek Jézussal az Oltáriszentségben. Én pedig abban a megtiszteltetésben részesültem, hogy megörökíthettem az arcukon tükröződő tiszta boldogságot.

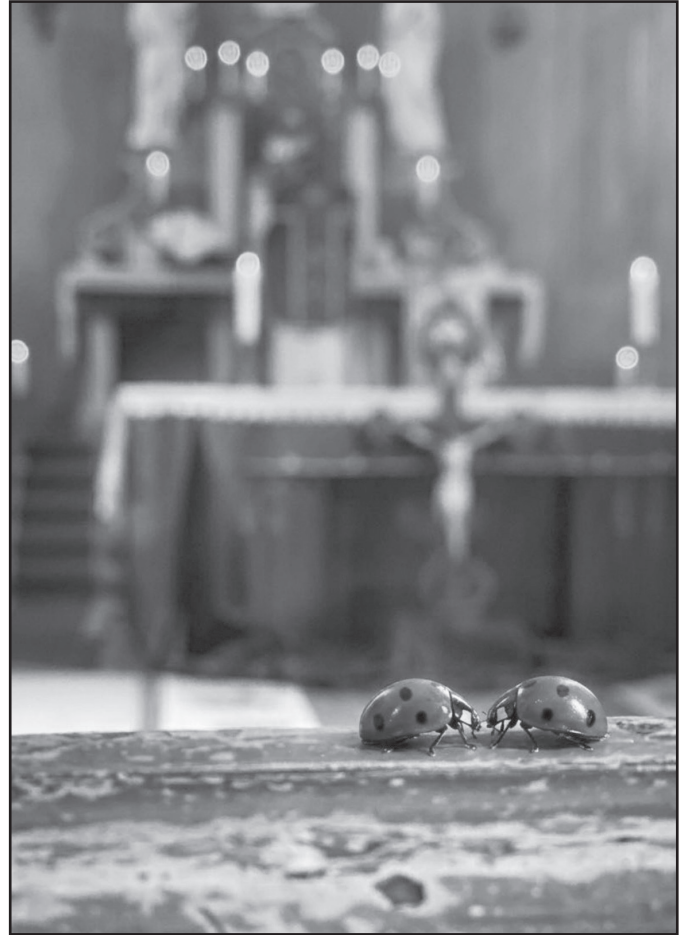
Ezzel párhuzamosan egy másik nagy esemény is formálódott: Orosz Pál bilkei parókus boldoggá avatására készült a közösség. Őszintén szólva, a szívem mélyén nagyon vágytam rá, hogy önkéntesként ott lehessen ezen a nagyszabású ünnepen. Terveztem is, hogy írok a szervezőknek, de valahogy nem volt hozzá elég bátorságom. Aztán egy hónappal az esemény előtt érkezett egy váratlan e-mail: felkértek, hogy legyek a boldoggá avatás egyik fő fotósa. Hihetetlen volt! Mélyen meghatódva köszöntem meg a Jóistennek, hogy valóra váltotta ezt a titkos vágyamat. Természetesen gondolkodás nélkül igent mondtam.

– Milyen szakmai és lelki tapasztalatot jelentett egy ilyen monumentális esemény megörökítése?

Tudtam, hogy jelentős rendezvény lesz, de a helyszínen szembesültem csak igazán a méreteivel. Hatalmas tér, végeláthatatlan embertömeg – megfordult a fejemben, hogy képes leszek-e megbirkózni a feladattal. Alacsony termetű vagyok, a színpad pedig magas volt, amit kezdetben komoly akadálnak éreztem, de Isten ott is velem volt, és minden akadály elhárult. Megértettem: mivel Isten vezetett oda, és Őtől kaptam a feladatot, nem is végződhetett másként, csak jól. Ez a nap szakmai szempontból is hatalmas lendületet adott. Az esemény után még erősebben vágytam a fejlődésre és az olyan munkákra, amelyek közel visznek a hitemhez. Egyik este kifejezetten azért imádkoztam, hogy kapjak olyan lehetőséget, amely által többet lehetek a templom közelében. Másnap reggel megszörrent a telefonom: Csendes Erika hitoktató keresett meg a huszti egyházközségtől, hogy lenne-e kedvem lefotózni a hittanosok Mikulás-ünnepségét. Ekkor tudatosult bennem végleg: Isten folyamatosan fogja a kezem, és mindig oda vezet, ahol éppen dolgom van. Csak rá kell bíznom magam. Azóta rendszeresen dolgozom az egyházközségnek, és számos szép pillanatot örökítettem meg: az újévi ünnepségtől kezdve a farsangi mulatságon át egészen az apák napjáig.

– A közelmúltban egy különleges kisfilm készítésébe is belevágtott, ahol több szerepben is kipróbálhatta magát.

Így igaz. Egy gyermekeknek tartott keresztút adta az alapötletet: szerettem volna egy olyan kisfilmet készíteni, ahol maguk a gyerekek elevenítik meg a stációk jeleneit. Én írtam a forgatókönyvet, én voltam a videós és a rendező is. A történetnek a Szeretet útja címet adtam. Párhuzamot vontam a mi mindennapi életünk és Jézus keresztútja között, hiszen az Ő útja példát mutat nekünk: mi is elesünk, elbizonytalanodunk, segítségre szorulunk vagy szenvedünk, de ha Jézussal járunk, a Feltámadás reménye is a miénk lesz. Megható volt látni, ahogy a gyerekek

mélyen átélték a jeleneteket; az arcukon látható érzelmek teljesen őszinték voltak. Meggyőződésem, hogy gyakrabban kellene bevonnunk őket az ilyen kezdeményezésekbe, mert a tevékeny részvétel viszi őket igazán közel Istenhez.

– Milyen terveik vannak a közeli jövőre nézve?

Nagyon szeretek a legkisebbekkel dolgozni, az ő tisztaságuk sokat ad nekem. Éppen ma délután is a hittanosokkal készülünk az anyák napjára. Egy kis videós összeállítást készítünk, amelyet meglepetésként vetítünk majd le az édesanyáknak. Nagyon bízom benne, hogy sok örömet okozunk majd vele.

– Mit tart a legfontosabbnak egy jól sikerült fényképben?

Azt, hogy átadja az adott pillanat egyedi légkörét, őszintén mutassa be az emberi érzelmeket, és ha csak egy pillanatra is, de megsejtesse Isten jelenlétét a világban.

– Munkája által mi az az üzenet, amelyet szeretne eljuttatni az emberekhez?

Van egy személyes mottóm: „A lényegről Istennel”. Mindig kérem az Urat, hogy töltsen meg a szívemet az Ő jelenlétével és szeretetével, és nyissa meg a szememet, hogy hűen tudjam közvetíteni az embereknek azt a szépséget, amit Ő mutatni szeretne nekik.

Fehér Rita

Tíz éve nyílt meg az aknaszlatinai ingyenkonyha

Interjú Ruzányuk Zsuzsannával, a Szent Család Karitás vezetőjével

Első jubileumát élte meg az aknaszlatinai Szent Család Karitás ingyenkonyhája 2025 végén. Megalakulását egy meghitt és szép ünnepel, valamint Istennek mondott hálával méltatták. Jézus ígérete szerint, aki egy szegényt megetet, az Őneki ad eledelt. Habár Jézus nem a statisztikát nézi, de ha megszámlalnánk, 10 év alatt hány tál étel készült el az Aknaszlatinán élő nehezebb sorsú családok, idősek, betegek számára, akkor úgy gondolom, Jézusnak és nekünk is van okunk arra, hogy örüljünk, és valódi ünnepként tekintsünk erre a jubileumra.

Ebből az alkalomból készült interjú Ruzányuk Zsuzsannával, a Szent Család Karitás vezetőjével.

– Mikor és milyen céllal alakult karitás Aknaszlatinán?

A karitás az árvizek idején alakult. Én 2002 óta vagyok tagja. Abban az időben sok segélyszállítmány érkezett, és szükség volt önkéntesekre, akik segítenek ezek szétosztásában, rendezésében. Többnyire ruha- és élelmiszerosztás volt a fő feladat egészen 2012-ig. Majd 2014-ben, amikor a Magyar Püspöki Kar gyűjtést szervezett Kárpátalja részére, a papoknak segítségre volt szükségük abban, hogy a támogatás jó helyre kerüljön és időben. Akkor úgymond körzeteket hoztak létre, és minden körzetnek megvolt a felelőse. Én lettem kinevezve az aknaszlatinai és környező körzet felelősenek.

– Ki nevezett ki, és miért esett rád a választás?

Abban az időben Béres István volt a plébános, és nála dolgoztam mint házvezetőnő. Sokat tevékenykedtem az egyházközségben, segítünk szegényeknek, időseket látogattunk. Láttam a pap, hogy mennyit sürgöskörik. Azt mondta, hogy bennem lát-

ja a megfelelő, az ügyszükséges erőt. Emlékszem, mint körzeti felelősök, Munkácson találkoztunk, és ott derült ki, hogy kineveznek karitásvezetőnek. Nagyon meglepődtem és nagyon meghatódtam. Jóleső érzés volt, és büszkeséget éreztem, hogy bennem látták meg azt az embert, aki erre a feladatra alkalmas. Így kezdődött el...

– Milyen feladatokat kellett akkoriban végezned mint karitásvezető?

Legelőször felmértük az igényeket. Bejártuk a falut, és felkutattuk a rászorulókat. Ahol láttunk egy rozoga házat, oda bekopogtunk. A híveket is kértük, hogy jelezzék, ha van olyan ismerősük, aki segítségünkre szorul. Így elkészült egy lista, amely alapján dolgoztunk. Élelmiszercsomagokat készítettünk és juttattunk el rászorulóknak, gyógyszerre pénzt adományoztunk, ruhát osztottunk. Aztán mondogatták, hogy olyan jó lenne egy konyha, ahol rászorulóknak számára készülne meleg étel, de nem volt épületünk, nem volt semmink. Elkezdtünk gondolkodni, hogy hogyan lehetne megvalósítani ezt a tervet. Elkezdtünk pályázni, és kialakult az ingyenkonyhának az a formája, amikor két asszony saját

házában 15-15 adag ételt főzött. Ez 2015 novemberében valósult meg. Az első hónapot teljesen ingyen dolgozták végig, a második hónapban már adtunk nekik némi jutalékot. Az igény rohamosan nőtt. Jeleztük a Munkácsi Római Katolikus Püspökség és a Magyar Karitás felé, hogy szükségünk van egy épületre az ingyenkonyha működéséhez. A Magyar Karitás meg is vette számunkra azt a házat, amelyben 2016. január 1-je óta a mai napig is működünk.

– Tehát 30 ebéddelel kezdtetek. Mára változott ez a szám?

Novemberben még csak 30 ebéd volt, de már januárban 60-65 rászoruló tudtunk segíteni. Azután évente körülbelül 20-25 emberrel több lett a listán. Idén nem volt nagymértékű létszámnövekedés, mert elég sok ember meghalt. De mindig van utánpótlás. Jelenleg 100-120 ebédesünk van, de számuk mindig változó.

– Olyan feladatot végeztél, végzel, amely új volt az életedben? Kitől tanultál?

Ez a munka, ez a szolgálat rengeteg lelki problémával jár, de mindig volt kihez fordulnom. Elsősorban édesanyám volt a példaképem, aki már sok éve karitásztog volt. A másik ember pedig, aki nagyon sokat tanított, Béres István, akkori plébánosunk volt. Hevesebb természetű ember voltam, ő mindig rámutatott gyengeségeimre és hiányosságaimra. Ezenkívül nagyon sok lelkigyakorlatot, találkozót szerveztek számunkra. Sokat foglalkoztak a lelkünkkel. Habár templomba járó ember voltam, nem álltam nagyon közel az Istenhez. Meg kellett tanulnom, hogyan közeledjek Hozzá. Rengeteget tanultam Majnek Antal atyától. Mindig azt mondta, hogy csak imádkozzak. Ez egy olyan munkahely, ahol sokszor rágalmaznak, bántanak, pletykálnak rólunk, és mindezekben az esetekben csak az imára buzdított. „Imádkozz és tedd a jót. Isten mindent elrendez” – mondta. Úgy érzem, hogy az évek alatt sokat

fejlődtem, és sok embert vittem közelebb az Istenhez, akiknek a hitről, a szeretetről, az irgalomról meséltem. A covid óta valamennyire abbamaradtak a lelkigyakorlatok. Hiányzik is, ezért nagyon remélem, hogy idén már lesz rá alkalom.

- A háború kirobbanásának időszakát hogyan éltétek meg?

Ötven menekültnek tudtunk meleg ételt biztosítani ideiglenesen. Majd bekerültünk a Caritas Spes projektjébe, ezáltal négyszáz menekült lett nálunk beregisztrálva. Hónapokon át ezeket az embereket szolgáltuk ki. Élelmiszer- és tisztítószercsomagot kaptak rendszeresen. Hálából többen közülük jöttek nekünk segíteni a konyhán, az udvar rendbetételében. Azóta körülbelül 80-an maradtak Aknaszlatinán. Néha találkozom velük, kérdezem, hogy szükségük van-e valamire, de úgy látom, elég jól el vannak látva. Vannak, akik már vásároltak lakást, házat, munkát találtak.

- Jelenleg hány munkatársa van a Szent Család Karitásznak?

A háború miatt sokan elmentek, de még mindig vagyunk 19-en: három munkatárs, a többiek pedig önkéntesek.

- Hogyan oszlanak el a feladatok?

Ketten vannak a konyhán, van egy ételkihordónk. A többiek csomagokat osztanak, szervezik az ünnepeket, rendezvényeket. Mindig megtartjuk a fontosabb ünnepnapokat: anyák napját, gyermeknapot, majálist, egyházi ünnepeket és a születésnapokat is. A gyerekek szép verssel készülnek, megtelik a templom. Nagy hagyomány a tábor, amit minden évben megtartunk. Ez két hetet jelent, de vannak külön napok is, amikor felmegyünk Nagybocksóra, Gyertyánligetre, és foglalkozást tartunk az ott élő gyerekeknek.

- Milyen az élet Aknaszlatinán a covid, a háborús évek következményeit nézve, és a korábbi években bekövetkezett bányabezárások fényében?

Sokan elmentek, de azért azt látom, hogy még mindig vagyunk. Vagyunk magyarok, romá-

nok, ukránok... Ünnepeken látom, hogy szépen összegyűlünk. Vannak olyan napok, amikor nehezebb. Jönnek a gondok. Például amikor megcsappant az ingyerkonyha támogatása, úgy éreztem, nem tudom, hogyan tovább, de ilyenkor nem keseredem el. Felveszem a „nyúlcipőt”, és elindulok segítséget kérni: egyházakhoz (az ortodoxok is segítenek), jószándékú emberekhez, pályázatokat, leveleket írok, kopogtatok. Nem adjuk fel. Ha összeszem a kezem és leálllok, akkor leáll minden. Úgyhogy hála a Jóistennek, vagyunk és leküzdjük az akadályokat.

- Mi az erőforrásod? Mi az, ami miatt nem adod fel?

Először is a Jóisten. Ha bármilyen bajom van, akkor csakis Hozzá fordulok. Mindig türelmet kérek, mert ha valami nem sikerül, akkor durvább és mogorvább vagyok. Kérem, hogy adjon erőt és mutasson utat, hogy mit csináljak.

- Tartjátok-e a kapcsolatot más karitászokkal?

A háború miatt mostanában nincs sok találkozó. Régebben többet találkoztunk, nagyon jó barátságok születtek. Jó kapcsolat alakult ki magyarországi karitászokkal is, a csömöriekkel, tapolcaiakkal például. Voltunk is náluk vendégségben, ők is ellátogattak hozzánk. Jóban vagyunk a nagyszö-

lősi, a tiszaujlaki és a munkácsi karitással. Nagyon sokat segítenek. Most volt az ingyerkonyhánk 10 éves jubileumának megünneplése. Sok meghívott vendégünk volt. Itt volt körünkben a gyertyánligeti karitás jelenlegi és korábbi vezetője: Mácsek Názár és Mácsek Szidi néni, valamint Engli Antal, a Tiszaujlaki Szent Ferenc Karitás vezetője.

- Milyen terveket szeretnél megvalósítani a jövőben?

Már 5-6 éve érezzük, hogy nagy igény lenne itt nálunk egy idősek otthonára. Nagyon sok az egyedülálló idős ember. Van egy házigondozói rendszerünk, de olyan sok a munka, hogy nincs elég emberünk ehhez a feladathoz. Voltak már kezdeményezések, de eddig még nem sikerült tovább jutnunk, megegyeznünk. Sosem mondom le róla. Most, hogy egyre több az árva gyerek, egy árvaház is jó lenne mellé. Ezek a céljaink egyelőre, és természetesen a jelenlegi projektek folytatását is fontosnak tartom. Megígértem magamnak és a többieknek is, hogy amíg én vagyok, addig ez a konyha nem zár be. Örülök, hogy itt vagyok, örülök, hogy szolgálhatok. Tehetem a jót, gyakorlom a szeretetet. Örülök, hogy körülöttem ennyi ember van és ennyien megbíznak bennem.

Fehér Rita

Hírmorzsák

Anyák napja: Május első vasárnapján több egyházközségben is megemlékeztek az édesanyákról, a nagymamákról és a Szűzanyáról. A huszti hittanosok megható videóval köszönték meg édesanyjuknak a sok törődést és szeretetet, de ünnepi műsort szerveztek Aknaszlatinán és Beregszászban is.

Búcsú Radváncon: Megtartották a radvánci Isteni Irgalmasság kápolna búcsúját. A lelkinapot Roska Péter atya vezette; a hívek sok kegyelemmel és hitébresztő gondolatokkal gazdagodva térhettek haza.

Bérmálás: Beregszászban egyévnnyi felkészülés után május 10-én öt fiatal részesült a bérmálás szentségében, melyet Lucsok Péter Miklós OP megyéspüspök szolgáltatta ki.

Elsőáldozások: Május az elsőáldozások hónapja. Beregszászban idén hét hittanos járult először szentáldozáshoz a Szent Kereszt templomban. Felkészítőjük Béres Erzsébet hitoktató volt.

Orvosmisszió Nagyszőlősen: Véget ért a Katolikus Karitás orvosmissziójának látogatása, melynek során ingyenes szűréseket végeztek a Perényi Zsigmond Középiskolában. A hétvége mérlege: rengeteg átvizsgált gyermekfogsor, precíz szemészeti és ortopédiai szűrések, több száz vérnyomás- és vércukormérés, EKG-vizsgálatok és fontos nőgyógyászati tanácsadás.

Ministránskirándulás: Április 15-én Mankovics Sándor rahói plébános kirándulni hívta ministránsait. A közös programot és a játékot a napsütés, a csodálatos hegyvidék és a jó hangulat tette emlékezetessé.

Szent Konrád-emléknap: Ünnepi szentmisét mutatott be a munkácsi Angyalos Boldogasszony ferences templomban Majnek Antal emeritus püspök és Lukovics Milán ferences szerzetes Parzhami Szent Konrád kapucinus szerzetes emléknapiján. Szent Konrád ereklyéjének közelsége még meggyőzőbbé tette az imádságot, melyben a szent pártfogását kérték a békéért.

Családos lelkigyakorlat: Március 13. és 15. között tartották meg Szinyákon a „Te vagy a szeretett” témájú lelkigyakorlatot. Tizenöt család, három atya és két segítő töltött együtt három napot mély beszélgetésekkel és közös imával, megtapasztalva az egymás felé forduló szeretet erejét.

Orgonakonzert: Húsvéti orgonakonzertnek adott otthont a beregszászi Szent Kereszt templom április 19-én. Az ünnepi alkalmon Marine Zsamakocsján és Szvitlana Osztrova orgonaművészek léptek fel.

Zarándoklat Dzsublikba: A benei egyházközség hívei 2026. április 25-én Dzsublikba zarándokoltak. A fiatal zarándokhelyen a kétezres évek elején jelent meg a Szűzanya két kislánynak. Azóta itt csodaszép templom épült, és számos gyógyulás történt, ami Ukrajna legtávolabbi részeiből is vonzza a békéért és gyógyulásért imádkozókat.

Gyógyító hétvége: „Ne félj, én nem ítélek el!” címmel tartottak lelkigyakorlatot Szinyákon április 29. és május 2. között olyan nőknek, akik magzatvesztés vagy abortusz miatt kerestek lelki vigaszt. A lelkigyakorlat kísérői Petenko Miron atya és Popovicsné Palójtay Márta voltak.

Assisi zarándoklat: A nevetlenfalui egyházközség szervezésében az egyházmegye hívei Assisibe zarándokoltak április elején, ahol Szent Ferenc életének fontos helyszíneit keresték fel.

Májusi ájtatosságok: Májusban, a Szűzanya hónapjában közös imádságra hívják a híveket. Molnár János beregszászi esperes-plébános kezdeményezésére az első alkalmakat szabadtéren – Beregszászban, Macsolán és Beregardóban – a települések központjában álló Mária-szobroknál tartják.

Ungvári templombúcsú: Szent György-napi búcsút tartottak Ungváron április 25-én. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Bán Jónás OFM atya volt, jelen volt Bacso Róbert és Megyesi László állandó diakónus is.

Beregédai búcsú: Boldog Scheffler János emléknapja alkalmából tartottak templombúcsút május 17-én a helyi és környékbeli hívek részvételével.

Esterházy János-emléktábla: Április 26-án Ungváron emlékeztek meg Isten szolgájáról, Esterházy Jánosról. Dr. Molnár Imre történész előadása után felavatták a mártír sorsú gróf emléktábláját, Matl Péter szobrászművész alkotását, mely Magyarország Ungvári Főkonzulátusának támogatásával valósult meg.

Palágykomoróci búcsú: Szent József, a munkás ünnepén, május 1-jén tartották a palágykomoróci templom búcsúját. A szentmise szónoka Rácz István benei plébános volt.

Gyerekszáj

Isten közelsége: „Néha, amikor nagyon csendben vagyok a szobámban, érzem, hogy Isten megfogja a kezemet. Olyankor nem kell mondanom semmit, mert Ő a kezemen keresztül is hallja a szívemet.”

Látótávolság: A kislány nézi a csillagos eget, és megszólal: „Anya, ha a mennyország alja ilyen szép, el sem tudom képzelni, milyen gyönyörű lehet a teteje!”

A perselyezés: A kisfiú nézi, ahogy körbeviszik a kosarat: „Anya, miért kell pénzt adni Istennek? Neki nincs bankkártyája?”

Az ajándékozás: A hittanos kisfiú egy rajzot készít a templomban, amin csak színes pacni van. „Ez mi?” – kérdezi a hitoktató. „Ez egy ölelés Istennek. Csak Ő tudja, mekkora, mert rárajzoltam az összes szeretetemet.”

Keresztelő: A szertartás után a kisfiú aggódva kérdezi: „Anya, most, hogy a pap bácsi vizet öntött a kistesóm fejére, ő is ki fog hajtani, mint a muskátli?”

Noé bárkája: „Szerintem Noé nagyon bátor volt, mert két szúnyogot is felengedett a hajóra, pedig tudta, hogy meg fogják csípni.”

A látogatás: „Amikor a nagyi a mennyországba ment, nem vitt magával táskát. Anya azt mondta, ott minden megvan neki. Szerintem csak azért nem vitt semmit, hogy mindkét keze szabad legyen, amikor Isten megöleli.”

A tízparancsolat: „A hetedik parancsolat az, hogy ne lopj. De ha a kistesóm elveszi a játékomat, az nem lopás, hanem 'családi osztozkodás', ahogy apa mondja.”

A biztonság: A kislány az esti viharban az ablakon kopogó esőt nézi. „Anya, ne félj, Isten most éppen mosza le a világot, hogy holnap reggelre minden tiszta legyen nekünk.”

A csillagok: „A csillagok valójában apró lyukak a mennyország padlóján, hogy a szereteteink le tudjanak nézni ránk, és lássák, hogy jól vagyunk-e.”

Hála a kicsiért: „Drága Istenem, köszönöm a mai napot. Különösen köszönöm a katicabogarat, amit a kertben találtam. Szerintem nagyon szépre festetted ki a hátát!”

A szülők védelme: „Istenem, vigyázz apukámra, amíg dolgozik. Olyan sokat segít nekünk, kérek, Te is segíts neki, ha elfárad.”

Őszinteség: „Sajnálom, Istenem, hogy ma mérges voltam. Tudom, hogy Te is szomorú voltál miattam, de holnap megpróbálok úgy mosolyogni, ahogy Te szoktál a napfényel.”

A tiszta lap: „Istenem, sajnálom, hogy ma nem voltam jó. Kérek, radírozd ki a mai napomat a füzetedből, és holnap kezdjük újra egy tiszta oldalon.”

A megbocsátás mértéke: „Anya, ugye Istennek nagyobb a szíve, mint amekkora az én összes rosszaságom? Mert akkor mindig van hova visszamennem.”

Az őszinte bocsánatkérés: „Amikor imádkozom, Isten nem azt nézi, hogy milyen szépen beszélek, hanem hogy tényleg sajnálom-e, amit tettem. Ő látja a gombócot a torkomban.”

A templom.

A templom számukra nem csak egy épület, hanem egy titokzatos otthon.

Isten háza: A kisfiú belép a hatalmas székesegyházba, körülnéz, majd suttogva megszólal: „Húha, itt aztán tényleg elfér az összes angyal egyszerre!”

A csend: „A templomban azért kell csendben lenni, hogy Isten is szóhoz jusson. Ő ugyanis nagyon halkán beszél, csak a szívünkkel halljuk.”

A közös ima: „Szeretem, ami-

kor mindenki egyszerre mondja az Áment. Olyan, mintha egy nagy közös ölelést küldenénk fel az égbe.

A láthatatlan segítség: „Amikor a beteg kislánynak adtam a kedvenc macimat, éreztem, hogy Isten mosolyog. Nem láttam, de a melegségből tudtam, ami a mellkasomban volt.”

Isten keze: „Azt hiszem, Istennek nincsenek saját kezei itt a földön, ezért a miénket használja, amikor valakit meg kell vigasztalni.”

Az osztozkodás: „Isten azért adott nekem két almát, hogy az egyiket odaadjam annak, akinek egy sincs. Így mindketten tudjuk, hogy Ő gondol ránk.”

A sötétség: „Anya, ne kapcsold le teljesen a lámpát! Bár tudom, hogy Isten lát a sötétben is, de én jobban szeretem látni Őt a fényben.”

A vihar: „A dörgés valójában csak Isten, ahogy éppen átrendezi a bútorokat a mennyországban, hogy legyen helye mindenkinek.”

A magány ellen: „Soha nem vagyok egyedül az óvodában, mert az őrzőangyalom ott ül mellettem a kispadon. Csak ő nem kér tízórait.”

A festmény: „Anya, nézd a naplementét! Isten ma nagyon sok rózsaszínt használt. Biztosan jó kedve volt, amikor ránk nézett.”

A természet hálája: „Szerintem a virágok azért hajolnak meg a szélben, mert éppen köszönnek Istennek, és megköszönik neki a vizet.”

A hó: „A hó valójában égi vattacukor, amit Isten azért küld, hogy puhára essen a világ, és ne fájjon a földnek a hideg.”

A szülők: „Isten azért teremtette az anyukákat, mert Ő nem tudott volna mindenki mellé odaállni az ágyhoz, hogy betakarja őket este.”

Nevetni jó!

A MENNYORSZÁG KAPUJÁBAN

Három ember érkezik a mennyország kapujához. Szent Péter megkérdezi az elsőt:

- Hányszor vétkeztél?
- Tizenkétszer – feleli az.
- Akkor kerüld meg tizenkétszer a mennyországot!

Kérdezi a másodikat:

- Te hányszor vétkeztél?
- Tizenötször.
- Akkor te tizenötször kerüld meg!

Ekkor látja, hogy a harmadik ember már szalad is elfelé. Szent Péter utána kiált:

- Hát te hová mérsz?
- Vissza a földre a biciklimért!

A HIÚSÁG BÜNE

Egy fiatalember gyónni megy a paphoz:

– Atyám, én vétkeztem. A hiúság bűnébe estem. Naponta többször belenézek a tükörbe, és megcsodálom, milyen szép vagyok.

A pap ránéz a fiúra, és így szól:

- Ez nem bűn fiam, csak egy egyszerű tévedés.

A KISFIÚ ÉS AZ ÖRÖKMÉCS

A nagymama elviszi az unokáját a templomba. A nagy hosszú és buzgón imádkozik, a kisfiú pedig elbűvölnéni nézi az oltár mellett az örökmécses vörös fényét. Egy idő után már nem bírja türelemmel, és odasúgja:

- Nagymama, sokáig kell még várni, hogy a lámpa zöldre váltson?

A SPORTOS RABBI

A katolikus papok kihívják a rabbikat egy focimeccsre. A bíboros aggódik, így azt javasolja a pápának:

– Szentatyám, meg kellene nyernünk ezt a meccset. Hívjuk el a híres focistát, Ronaldót, öltöztessük be papnak, és játsszon velünk!

A meccs után a bíboros lógó orral megy a pápához:

- Sajnos kikaptunk 3:1-re.
- Hogy lehet ez? – kérdi a pápa. – Talán Ronaldo nem volt elég jó papnak?
- Dehogynem, Szentatyám. Csak a másik oldalon Messi rabbi még jobb volt.

A LEKÉSZ ÉS A GYORSHAJTÁS

Egy lelkészt megállít a rendőr, mert túl gyorsan hajtott. Ahogy az ablakhoz lép, látja, hogy a pap mellett egy vizespalack van, de furcsa, édeskés illat árad az autóból.

- Tisztelendő úr, ivott ön valamit? – kérdezi a rendőr.
- Csak vizet – feleli a lelkész.
- De akkor miért van bor szaga?

A lelkész ránéz a palackra, majd az égre emeli a tekintetét:

- Dicsőség az Úrnak! Már megint megcsinálta!

A VISSZHANG A TEMPLOMBAN

A fiatal, újonnan felszentelt pap nagyon izgul az első miséje előtt, ezért megkéri az öreg plébánost, hogy figyelje őt a sekrestyéből. Mise után kérdezi:

- Na, atyám, milyen volt?

– Nem volt rossz, fiam – feleli az öreg –, de lenne két észrevételem. Először is: a Tízparancsolat nem „javaslat”, hanem törvény. Másodszor pedig: az utolsó vacsora végén nem azt mondta az Úr, hogy „Aki utoljára végez, az mosogatl!”

A PAP ÉS A SZAMÁR

A falu plébánosa felháborodva ront be a polgármesteri hivatalba:

– Polgármester úr, tenniük kell valamit! Már három napja egy döglött szamár fekszik a templom előtt, és a bűz elviselhetetlen!

A polgármester, aki szeret viccelődni, azt mondja:

– De atyám, a Szentírás szerint a halottak eltemetése az egyház feladata, nem?

A pap egy pillanatra elhallgat, majd visszavág:

– Valóban, polgármester úr. De a protokoll szerint először értesítenem kell a legközelebbi hozzátartozót!

A BŰNBÁNÓ:

- Atyám, én olyan sokat káromkodom!
- Próbáljon meg tenni ellene, fiam. Mondja például azt, hogy „Halleluja”, ha dühös.
- Próbáltam már, atyám, de a „Halleluja” valahogy nem adja át azt az érzést, amikor kalapáccsal ráütök az ujjamra...

A KISISKOLÁS ÉS A VALLÁSÓRA

A hittanórán a tanító néni kérdezi a gyerekeket:

- Gyerekek, ki tudja megmondani, mi az utolsó kenet? Móricka jelentkezik:
- Én tudom! Az, amikor a nagymamám lefekvés előtt még egyszer utoljára megkeni nekem a vajjas kenyeret!

A NÉMA SZERZETES

Egy fiatalember belép egy kolostorba, ahol szigorú szilencium van: tízévente csak két szót szabad mondani.

Eltelik az első tíz év, a rendfőnök hívatja:

- Nos, mi az a két szó?
- Rossz kaja. – feleli a szerzetes.

Eltelik még tíz év, újra hívatják:

- Mi a következő két szó?

– Kemény ágy.

Újabb tíz év múlva a szerzetes ismét a főnök elé áll:

- Mondd a két szót.

– Én feladom.

Mire a rendfőnök:

- Nem is csodálom, fiam, mióta itt vagy, csak a panasz árad belőled!

Ilyenek Isten útjai

Egy öreg remete kunyhója előtt feküdt és azt gondolta: „Hiszen már elég régen élek ezen a világon, de hogy abban minden rendben volna, és hogy Isten útjai mindig jók és bölcsék lennének, abba sehogyan sem tudok belenyugodni.” Ezzel a gondolattal aludt el, és egy álmot látott.

Azt álmodta, hogy egy hang szólott hozzá az égből: „Kelj fel, János, és menj ki a világba, megmutatom neked Isten útjait!” Felkelt, vette a botját és kilépett az erdőbe. Nemsokára eltévedt. Sehogyan sem talált kiutat, és félelmében kiabálni kezdett, hogy valaki meghallja. Egy ismeretlen férfi lépett hozzá és így szólt: „Gyere velem, mert egyedül nem tudod megtalálni az utat ebben az erdőben.”

Estére egy házhoz értek. A házigazda barátságosan befogadta, s bőszégesen ellátta őket étellel, és szállást adott nekik, mert így mondta: „Boldog napot ünnepek ma. Ellenségem kibékült velem és barátságunk megpecsételésére egy arany poharat ajándékozott nekem.” – Másnap azt kívánták a házigazdának, hogy Isten jutalmazza meg irgalmasságáért. A remete azonban észrevette, hogy kísérője titokban kivette a szekrényből az arany poharat, batyujába csúsztatta, és amint továbbmentek, magával vitte. A remete ezért már-már megharagudott, de kísérője így szólt: „Hallgass! Ilyenek Isten útjai!”

Ezután megint egy házhoz jutottak. A házigazda azonban fősvény volt, káromkodott és szitkozódott a kéretlen vendégekre. Gúnyolta és bántotta őket. „Innen el kell mennünk” mondta a kísérő, „és le kell ráznunk cipőinkről a port.” De még mielőtt elindultak, odaajándékozta a házigazdának a szép arany poharat. Az

csodálkozott és nem tudta, hogyan jön hozzá. „Mit csinálsz itt?” fortyant fel a remete, de a másik az ujját szájára tette és így szólt: „Hallgass! Ilyenek Isten útjai!”

Estére ismét egy emberhez érkeztek. Ez nagyon jó valaki volt, csak nagyon szomorú. Elmondta, hogy munkájával nem tud boldogulni, üldözi őt a balszerencse, mindenét el kell adogatnia. Nincs neki már egyebe, csak a rozszant viskója, üres falaival. „Isten meg fog segíteni”, mondta a kísérő. De távozásuk előtt fogta a lámpát és felgyújtotta a házat a fejük fölött. „Állj!” kiáltotta a remete és meg akarta akadályozni, de az azt mondta: „Hallgass! Ilyenek Isten útjai!”

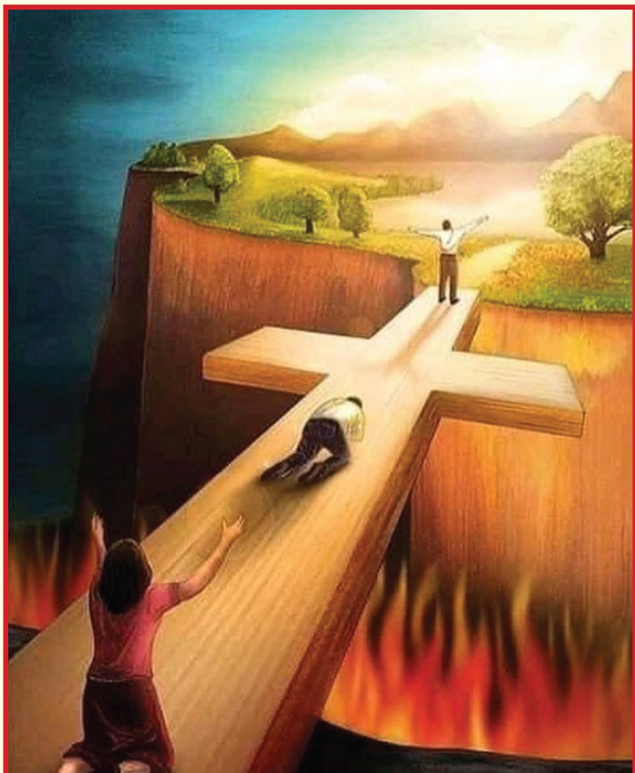
A harmadik nap estéjén egy olyan férfihez jutottak, aki szívélyesen fogadta őket, de nagyon komor, magába zárkózott ember volt. Csak a kis fiacskájához volt nagyon kedves. Egyetlen gyermeke volt és nagyon szerette. A remetének ez nagyon tetszett. Amikor reggel elbúcsúztak, azt mondta a házigazda: „Én nem tudlak benneteket elkísérni, a fiam majd megmutatja nektek az utat a padlóig, amely átvisz a vízen. De vigyázzatok a gyermekre, nehogy valami baja legyen!”

„Isten meg fogja őrizni”, mondta a kísérő és kezet nyújtott a házigazdának. Mikor a keskeny pallóhoz értek, amely alatt zúgott a víz, a gyerek vissza akart térni. De a kísérő így szólt: „Menj csak előre!” Mikor a palló közepére értek, megragadta a gyermeket tarkójánál fogva, fölemelte a magasba és lehajította a folyóba.

A remete most már nem tartóztatta magát s kísérőjére kiáltott: „Te képmutató ördög! Inkább pusztuljak el a vadonban, vagy tépjenek szét a vadállatok, mintsem hogy veled még csak egy lépést is tovább menjek! Ezek lennének Isten útjai, amelyeket meg akarsz mutatni? Hazudsz és menj a hazugságoddal a pokolba!”

De ebben a pillanatban a kísérő angyallá változott. Mennyei fény sugározta körül és így szólt: „Halljad János! Az a pohár, amelyet elvettem a barátságos embertől, meg volt mérgezve. A fősvény bűnei büntetéséül a halált üríti ki belőle. A szegény, szorgalmas ember ismét felépíti a házat, és a hamu alatt kincset fog találni. Ezáltal kijut nyomorúságából. Az az ember, akinek a gyermekét vízbe dobtam, hírhedt gonosztevő. Gyermekeiből, akit rosszul nevelt, idővel gyilkos lett volna. Most pedig az apa szívét gyermekeének elvesztése bűnbánatra fogja indítani, maga a gyermek pedig jó helyen van. Te nem ismerted ki magad Isten útjainak bölcsességében és igazságosságában. Lásd! Most látható belőle egy darabot. Légy megelégedett ezután!”

Ezzel az angyal eltűnt. A remete felébredt, bement a kunyhójába és ettől a naptól fogva kigyógyult minden kételyéből.”

"Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétoszolva, és leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy ahogy a Lélek szólásra indította őket" (Ap Csel 2, 3-4)

